

શોરથ વિશાશ્રિમાલી

SORATH VISASHRIMALI - RNI NO.: 22805/73

Vol. No. : 52 ♦ Issue : 04 ♦ Pages : 44 ♦ Mumbai ♦ April - 2024 ♦ Price : Rs.8/-

એપ્રિલ માસગા મુખ્યપત્રના “સૌજન્ય ધર્મ”

શ્રી કાંતિલાલ નંદલાલ વોરા

શ્રી કાંતિલાલભાઈનો જન્મ ૧૯૨૬ના ઓગસ્ટ માસમાં ઘોરાજુ મુકામે થયેલ. હાઈસ્ક્યુલનો અભ્યાસ પૂર્ણ કરી ૧૯૪૮માં કલકત્તા આવ્યા. વ્યવસાયિક જુંદગીની અરૂઆતમાં નોકરી કરી પોતાની આવડત, મહેનત અને નિતીથી આયાત ના વ્યવસાયમાં ખૂબ જ સફળતાને પામ્યા. ૧૯૭૭માં મુંબઈમાં ઓઝીસ શરૂ કરી. મુંબઈ ખાતે બંને સુપુત્રો શ્રી મહેશભાઈ તેમજ શ્રી પંકજભાઈએ અથાગ મહેનત દ્વારા વ્યવસાયમાં ખૂબજ ઉંચા શિખરો સર કર્યા.

શ્રી કાંતિભાઈ કે જેમના હૃદયમાં પ્રભુ મહાવીરની અહિંસા, કરણા અને જીવદયા કણોકણામાં વણાયેલી છે. તેઓએ પ.પૂ.મહાસતીજી પ્રિતીસુધા મ.સા. અને શ્રમણી વૃંદની પ્રેરણાથી કામાણી જૈનભવન (કલકત્તા)માં જીવદયા માટે માતબર રકમનું દાન કરેલ છે. જે સમગ્ર જૈન સમાજમાં એક ઐતિહાસિક ચાદગાર પ્રસંગ બની ગયેલ છે. ઉપરાંત ઉવસગુરું પાર્શ્વનાથાય તીર્થ, ભોજનશાળા, આરોગ્યધાર, લાયન તારાચંદબાપા હોસ્પિટલ, જૈન કલિનિક મલાડ, ઘોઘારી જૈન દવાખાનું વગેરે અનેક સંસ્થાઓમાં અવિરત યોગદાન આપતા રહ્યા છે. આ ઉપરાંત સાધભિક પ્રત્યેની સહાનુભૂતિ તથા સદાય તેમને સહાયરૂપ થવાની તેમની ઉમદા ભાવના છે. જીવનમાં લક્ષ્મી ઉપાર્જન કરવી અને તેનો સદૃપુયોગ કરવો એ પુણ્યાનુંબંધી પુણ્ય હોય તો જ શક્ય બને. આવા આ પરિવારે શ્રી નંદલાલ જવેરચંદ વોરા મેમોરિયલ દ્રસ્ટ બનાવ્યું છે.

શ્રી કાંતિભાઈએ કલકત્તા સમાજમાં પ્રમુખ તરીકેની સેવા આપેલ છે તથા શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ મુંબઈમાં પ્રમુખ તરીકે સેવા આપેલ છે. જીવનમાં એક મંત્ર છે અને ભાવના છે કે સમાજ પ્રગતિ કરે અને સમાજનો હરેક સભ્ય જીવનમાં સુખી બને, દરેક સભ્યના દુઃખુઃખી થનાર શ્રી કાંતિભાઈ નિઃસ્વાર્થ ભાવે સેવા કરે છે છતં ગર્વ નહીં. તેઓ કલકત્તા, મુંબઈ તેમજ ભારતભરમાં દાનવીર તરીકે ખૂબ જ માન પામ્યા છે.

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજે (કલકત્તા) તેમને જૈન સમાજરળનો ઈલ્કાબ આપેલ છે. તેમજ વિરદ્ધનેશ્વરીનું બિર્ડ આપેલ છે.

સમાજના કોઈ પણ કાર્ય માટે નવી યોજના દ્વારા ભંડોળ ઉભું કરે છે. આ માટે દાતાઓ તેમજ કમિટીના સભ્યોનો સાથ હતો તે વાતનો તેઓને આનંદ અને ગર્વ છે. તેઓના પુત્ર શ્રી મહેશભાઈ અને શ્રી પંકજભાઈ રામ-લક્ષ્મણની જોડી સમાન છે.

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ

શ્રી તારાચંદ ધનજીભાઈ મહેતા કાર્યાલય,
૪, દેવકરણ મેન્ચાન, બિલવીગ નં.૭, નોચ માણ,
૨૪, વિઘ્નલાદાસ રોડ, મુંબઈ - ૪૦૦૦૦૨.

ફોન : ૦૨૨ - ૨૨૦૬૭૧૭૨

સમય : બપોરે ૧ થી સાંજે ૬ (1.00 pm to 6.00 pm)

E-Mail: svjainsamajmumbai2@gmail.com
data@svjainsamaj.com www.svjainsamaj.com

તંત્રી : શ્રી રજેન્દ્ર ઓત્તમચંદ પુનાતર - મો. ૭૦૨૧૨૦૧૨૮૦

સમાજની કારોબારી સમિતિ

શ્રી ડિયોટહુમાર મનુષ્યાદ મહેતા	મનુષ્ય
શ્રી મહેશભાઈ મધુરકાલ સાધીયા	લ.લુ.મનુષ્ય
શ્રી ધારેનભાઈ ડેવાયંક વસા	ઉગમમુખ
શ્રી આરિશભાઈ વિનોદરાય મહેતા	માનાદંગા
શ્રી પરિમલભાઈ મનસુખાલ બીમારી	માનાદંગા
શ્રી યોગેશભાઈ વિનોદરાય ટોરા	નાજાનશી
શ્રી રાજેન્દ્રભાઈ ઓત્તમચંદ પુનાતર	મુખપત્ર રંગી
શ્રી મહેશભાઈ કાંતિલાલ ટોરા	સભ્ય
શ્રી ડિશોરલભાઈ લાલયંક રામાણી	સભ્ય
શ્રી જયંતભાઈ ચુનીલાલ ટોરી	સભ્ય
શ્રી સંજયભાઈ વનસુખાલ મહેતા	સભ્ય
શ્રી કીર્તિભાઈ રસિકલાલ વસા	સભ્ય
શ્રી અતુલભાઈ વનજીભાઈ વસા	સભ્ય
શ્રી જયેશભાઈ શરદયંક વસા	સભ્ય
શ્રી શેલોભાઈ દાજલાલ ટોરા	સભ્ય
શ્રી જયેશભાઈ ચુનીલાલ વસા	ડો-ચો-એ
શ્રી માનિશયંક બીમનલાલ ટોરા	ડો-ચો-એ

Bank Details

Name : SHRI SORATH VISA SHRIMALI JAIN SAMAJ

Banker : Bank of Baroda, M.J. Market, Mumbai-400003.

S.B.A/C No. 03870100000044

IFSC : BARBOBULLIO (fifth digit will be numerical zero),

MICR : 400012047

NAME : SORATH VISA SHRIMALI JAIN SAMAJ TRUST

Banker : Union Bank of India

Princess Street, Mumbai - 400002

S.B.A/C.No. 319102010054364

IFSC : UBIN0531910

કાનૂની કાયદેની મુંબઈનું છેદેશી.

Auditor : Viren Vasa & Associates

Chartered Accountant, Mumbai

લાલજમ દરો ભારતમાં સાંકુવન : રૂ.૨૦૦૦/-

મુદ્રણ અને પોઝિંગ : લક્ષ્મી પ્રેન્ટસ

૪૦, મહેતા ઈન્ડ. એસ્ટેટ, લિલાર્ડ ગાડીન કોસ રોડ નં. ૩,
મલાડ (વેસ્ટ), મુંબઈ - ૪૦૦૦૬૪

સત્યમેવ જ્યતે

જે લોકો ખોટા કાર્યો કરે છે, અનીતિના માર્ગ વાલે
છે, કાવાદાવા, તેમને જીવનમાં કદી સાચું સુખ કે શાંતિ
મળતાં નથી ખોટા કાર્યો કર્ણાસના મનમાં એક પ્રકારનો
ભય છવાયેલો હોય છે. ભલે કદાચ બહારથી તેઓ સ્વસ્થ
દેખાતા હોય, પણ તેમના મનમાં સહેજ પણ સ્વસ્થતા
કે શાંતિ હોતાં નથી. કેમકે ભગવાને દરેક મનુષ્યના
અંતરમાં એક સૂક્ષ્મ એકસરે મશીન મૂકેલું છે જે તમે
કોઈ પણ કાર્ય કર્યા ભાવ થી કરો છો તો એકબેનું વસ્તુની
નોંધ લેતું રહે છે. અસત્યનું આચરણ કર્ણાચારો એમ
માને છે કે મારા કુકર્મા ની કોઇને ખબર નથી. બીજા
જાણો કે ન જાણો, પરંતુ તેની આંતર-ચેતનામાં તો એ
કુકર્માનો સૂક્ષ્મ વીડિયો અનના મનના પડદા ઉપર જબકે
છે, ત્યારે એ વ્યક્તિ ભયભીત અને બેબાકળી બની જાય
છે. આ સૂક્ષ્મ વીડિયો અની સુપશાંતિને હંગી વે છે.
પોટા કાર્યો કર્ણાસનું સમગ્ર જીવન ભય, અસલામતી
અને અશાંતિમાં જ પસાર થાય છે.

જે ઓ અસત્યનું આચરણ કરે છે, તેમને કદાચ
શરૂઆતમાં સહૃદાત્મક મળતી દેખાય છે, પણ વાંબે ગાળે
કર્મના સિદ્ધાંત પ્રમાણે તેમને તેમના પોટાં કર્મોનું કણ
અવશ્ય ભોગવતું પડે છે. જે ઓ જૂઠાણાંનો આશરો વે
છે, તેમને વધુ ને વધુ જૂઠાણાંઓનો આશરો વેવો પડે
છે. એટથે તેમનાં પોટા કર્મોનું પ્રમાણ વધતું જ રહે છે.
અંતે તો સત્યનો જ જ્ય થાય છે. સત્ય નિર્ણાનું શુભ
પરિણામ ભલે વાંબે ગાળે આવે, પણ તે જે શાશ્વત
શાંતિ અને પરમ સુખ આપે છે, તેની આગળ સત્યપાલન
માટે સહેલાં કર્યોનું મૂલ ઘણું ઓછું ગણાય, આથી
જેમને સાચાં સુખ અને શાંતિની ગ્રાસી કરવી છે, એમણે
હંમેશા સત્યનું પાલન કરતું જોઈએ. ગમે તેવી મુશ્કેલી
આવે તો પણ 'સત્યમેવ જ્યતે' એ સૂત્ર અપનાવીને
સત્યનો પણ કદી છોડવો ન જોઈએ.

- જયેશ શરદચંદ વસા

દુર્ગા રસાલે શી....

શ્રી રાચેન્દ્રમાઈ પુનાતર
મો. ૭૦૨૧૨૦૯૨૮૦
૯૩૨૩૧૪૧૫૮૫

તાજેતરમાં જ આપવા સમાજે એ સનીષ હાર્વેક્ટરો ઓ ગુમાવ્યા એટ આપવા સમાજના ભૂતપૂર્વમંત્રી શ્રી મનુરભાઈ મહેતા ઉમર વર્ષ ૬૩, અને બીજા આપવી છાવની છારોવારી સમિતિના સભ્ય શ્રી ઘ્રાતભાઈ દોશી ઉમર વર્ષ ૫૩ આ બંને સભ્યોના અણાળ અવસાનથી આપવા સમાજને ખૂલ્ખ મોટી ખોટપડી છે.

આ બંને હાર્દિકતાઓના મૃત્યુમાં એકસામ્ય હતી - હૃદય રોગ. આજ હાલ આપણે વર્તમાન પત્રોમાં કે સો શિવલ મીડિયામાં સમાચાર વાંચીએ છીએ કે હૃદય ચેગથી ધૂતા મૃત્યુનું પ્રમાણ ભવજીનક ટીરે વધી રહ્યું છે. ખાસ છટીને ચુવાનોમાં આ રોગ વઢારતો જાવ છે. નાની વરણી વ્યક્તિઓ મોટા પ્રમાણમાં આનો ભોગ બનતી રહ્યી છે. જેમને આ રોગનો કોઈપણ જાતનો પૂર્ત દ્રિતિહાસ ન હોવે રેવી વ્યક્તિઓ પણ આ રોગનો ભોગ બની રહી છે.

અચાનક આ રેગમાં જે દીરે વધારો થઈ રહ્યો છે રે સંશોધનનો વિષય બની રહે છે. આ બાળતમાં અનેક છારણો સામે આવી રહ્યા છે, પરંતુ ખરેખર હવા છારણો આ બની રહ્યું છે તેનું વેજાનિક છારણ હજુ સુધી મળ્યું નથી. તેના મુખ્ય છારણો જે ગણાવાઈ રહ્યા છે તેમાં છાલની તણાવયુક્ત જીવનશૈલી ને ગણી શકાય. ઉપરાંત બજાર ખાણીપણીમાં થઈ રહેલો

એક કાર્ય એવું પણ જ રહાવાન રહ્યું છે. હે કોરેના કાળ દરમ્યાન લગભગ દરેક વ્યક્તિને વતેઓછે અંશે કોરોનાની અસર થઈ રહી અને તેને કાર્ય હૃદયરોગનો શિક્ષાર બનતા લોકોની સંખ્યામાં સરત વધારો થઈ રહ્યો છે. જો હે આ માન્યતાને હોઇ રૈઝાનિક આધાર મળ્યો નથી. છેલ્લા ઘણા વર્ષોથી આ જાલાત ઘણા સંશોષનો થયા છે પરંતુ આ રોગનું સચોટ કાર્ય હજુ સુધી જાણવા મળ્યું નથી. તજ્જ્ઞોમાં પણ આ વિશે અનેક મંત્રવાર્તા છે અને તેની સારવાચ્ચાં પણ પોતાનો અલગ અભિપ્રાય ધરવવા હુદા છે.

હદ્યની કોરાનરી સાંકડી થવાને લીધે થતો છદ્ય રોગનો હુમલો ક્ષાણ માત્રમાં જીવલોએ જની શકે છે. આ રોગનો જોગ જનનાર્થકી બધી વખત બહારથી રંદુરૂપ અને નિરોગી દેખાતી હોય છે. સામાન્ય રીતે એમ કફેવાર છે કે હદ્યને શુદ્ધ લોહી પહોંચાડતી નળીમાં કોલેટટ્રોલ વિવાદી હદ્યની કાર્બ કરવાની શક્તિ પર અસર પડે છે અને તેને લીધે હદ્યમાં નુકશાન થવાનું કે હદ્ય બંધ થવાની શકૃતાઓ વડી જાબ છે.

આ રોગની સારવારમાં હુદયને લોહી પછ્યોયાડતી નળીમાં રટેન્ટ બેસાડવાથી માર્ડીને બાવપાસ સર્જરી સુધીની ટ્રીઅમેન્ટ કરવામાં આવે છે. આ બદી પ્રક્રિયા ખુલજુ ખરાળ અને સમવ માગીલે તેવી હોય છે. સામાન્ય વર્ગને માટે આ સારવારપોસાર તેવી હોરી નથી. આ ઉપરાંત આ બંને પ્રક્રિયાઓ બાદ જિંદગીભર દવાઓ યાત્ર રાખવી પડે છુદ્દેને લીધે ખૂબ જ મોટો આ વિષ્ણુ બોલે આવી પડે છે.

ગુજરાતીમાં એક છદ્દવત છે કે ‘થેરતો ન રસદા સુખી’ અને અંગેજુમાં છદ્દવત છે કે ‘Precautions is Better than cure’ તે પ્રમાણે હૃદયરોગ આપણા દરવાજા પર આવે તે પહેલા રેને અટકાવવા માટે પ્રવત્ઞશીલ બની જઈએ તો ખૂલ મોટી શારીરિક અને આર્થિક તકલીફોથી બચી શકાવ.

પ્રાથમિક ઉપાયોમાં અલ્લંગ તેલવાળા ક્રેચ રણીવાળા પદાર્થનો ત્વાગ, બીડી સિગારેટ, તમાકુ, દારજેવા વ્યસનો લી દૂર રહેતું સાધે ખોરાક અને સાથી જુવનશૈલી લી મહુદ, અંશે આ રોગને છાયામું રાખી શકીએ. આ ઉપરાંત ડો મનુભાઈ કોઠારી એ સુયવેલ ઉપાય (જેની કોઈ આડ અસાર નથી) હરવાથી બનિષ્ઠમાં આવા ખરતરાને ટાળી શકીએ.

ઉિપાચ : ૧૫૦ ગ્રામ થી ૨૦૦ ગ્રામ છાયી દુદીને ખમાણીને તેમાં એછ થી બે આમણા, થોડી હોથમીટ, કુદીનો, પાલકની ભાજુ, તુલસીના પાન તથા જરૂરિયાત પુરતું સિંધાલુણ (Rock Salt) નાખીને રેનો રૂસ બનાવીને જિવ મિર દીતે પીવાથી છોલેસ્ટ્રોલને છાબુમાં રાખી શકાવ છે. આ ઉિપાચ અત્યંત ફાદરાકરણ સાબિત થયેલ છે. (આ બાળત વિશેષ જાગ્રાતી માટે આપ મારો સંપર્ક કરી શકો છો છો.).

સાથે ખોરાક અને બિલિમત જીવન, સ્વસ્થ જીવન માટે અત્યર્ત જરૂરી છે.

ਪੰਚ ਮਹਾਵਰਤਾ ਪਾਲਨ ਮਾਂ ਧਰਮ, ਸੰਚਾਰ ਅਨੇ ਸਾਧੁਤਾ: ਮੁਕਤਿਗ੍ਰਹੀ ਆ ਮਾਰਗ ਮਾਣਸੇ ਪਥਮ ਪੋਤਾਵਾ ਅੰਦਰ ਰਹੇਲੀ ਹਿਂਸਾਥੀ ਬਚਵੁੰ ਜੜੀ

• ਮਹੇਸੂ ਪੁਨਾਤਰ •

ਜੈਨ ਧਰਮ ਮਾਂ ਪਾਂਚ ਮਹਾਵਰਤਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ਷ ਮਹਤਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਨੂੰ ਆ ਢਾਰਦ ਹੈ। ਸਾਡੂਆਂ ਪਾਂਚ ਮਹਾਵਰਤਾਵੀਂ ਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਂਚ ਮਹਾਵਰਤਾਵੀਂ ਪਾਵਨ ਕਰੇ ਹੈ। ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਵਾਨੇ ਹੀਂ ਹੈ। ਆ ਪਾਂਚ ਮਹਾਵਰਤਾਵੀਂ ਹੈ। ਅਛਿਸਾ, ਅਪਿਗ੍ਰਹ, ਅਖੀਰੀ, ਅਖਮ ਅਨੇ ਅਪਮਾਦ ਆਮਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਿਵਨੇ ਤਕਲੀਫ਼ ਨ ਦੇਵੀ, ਹਿਂਸਾ ਕਰਵੀ ਨਹੀਂ, ਜੂਨ੍ਹ ਬੀਬਵੁੰ ਨਹੀਂ, ਚੌਰੀ ਕਰਵੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਭਰੀ ਨਹੀਂ ਪਾਵਨ ਕਰਵੁੰ, ਕੋਈ ਰੀਜ਼ਨੀ ਪਾਗਿਗ੍ਰਹ ਚਖਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਧੂਆਂ ਮਾਟੇਨੀ ਆ ਆਚਾਰਸਥਿਤਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਵਕ੍ਰੀ ਪਾਣ ਆਰੋ ਜਾਰ ਆ ਗੁਣ੍ਹੀ ਵਿਕਸਾਵੀਨੀ ਅਨੇ ਸਾਂਸਾਰਨਾ ਬਧਨੀ ਛੀਤਿਨੇ ਆ ਕਲਾਏ ਪਛੀਂ ਰੀਂ ਸ਼ਕਿਅਤ ਨਹੀਂ।

ਜੈਨ ਧਰਮ ਅਛਿਸਾਨੇ ਜੇਟਵੁੰ ਮਹਤਵ ਆਘ੍ਯੁੰ ਹੈ। ਐਟਵੁੰ ਦੁਨਿਆਨਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਆਘ੍ਯੁੰ ਨਥੀ। ਅਛਿਸਾ ਧਰਮਨੀ ਪ੍ਰਾਣ ਹੈ। ਅਛਿਸਾਨੀ ਬਾਵਨਾ ਵਗਰ ਜੈਨ ਧਰਮਨੀ ਕਲਿਨਾ ਪਾਣ ਕੀਤੀ ਸ਼ਕਿਅਤ ਨਹੀਂ। ਜੈਨ ਧਰਮ ਮਾਂ ਅਛਿਸਾਨੀ ਸੂਕਲ ਸ਼੍ਰੁਤਪਮਾ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਹੈ। ਜੈਨ ਧਰਮ ਕਿਉਂ ਹੈ ਮਨ, ਵਚਨ ਅਨੇ ਅੰਗ ਵਡੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਪਾਣ ਅਛਿਤ ਵਾਤ ਐਵੁੰ ਵਿਚਾਰਵੁੰ ਨਹੀਂ, ਬੀਬਵੁੰ ਨਹੀਂ ਅਨੇ ਕਰਵੁੰ ਨਹੀਂ। ਸੰਵ ਜ਼ਿਵੀ ਪ੍ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ, ਦਿਵ ਅਨੇ ਕੁਝੀ ਚਖਵਾਨੀ ਆਮਾਂ ਬੀਬਵੁੰ ਹੈ।

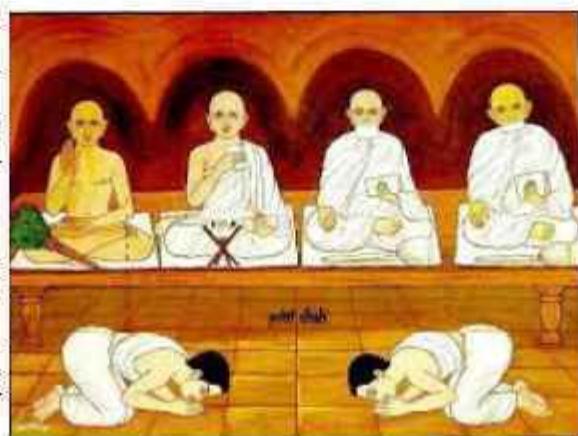
ਕੋਈ, ਮਾਨ, ਮਾਚਾ ਅਨੇ ਲੋਕ ਆ ਬਚਾ ਹਿਂਸਾਨਾ ਸੂਕਲ ਸ਼੍ਰੁਤਪਮਾ ਹੈ। ਹਿਂਸਾ ਸੂਕਲ ਸ਼੍ਰੁਤਪੇ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਰੀ ਹੈ। ਤੇਨੀ ਪਾਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰਵਾਨੀ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਲਈ ਤੇ ਹਿਂਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰੂਪਮਾਂ ਹੀਂ, ਲੋਕਨਾਂ ਰੂਪਮਾਂ ਹੀਂ ਕੇ ਵਾਵਚਨਾ ਰੂਪਮਾਂ ਹੀਂ। ਕੋਈ ਅਛਿਸਾਨੁ ਪ੍ਰਥਮ ਪਗਵਿਧੁੰ ਹੈ। ਘੂੜਾ ਅਨੇ ਤਿਰਖਾਰ ਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਲਵੀ ਰੀਂ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੇਮ ਅਨੇ ਸੋਇਨੀ ਅਲਾਵ ਹੈ ਲਾਂ ਹਿਂਸਾ ਏਕ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ਸ਼੍ਰੁਤਪੇ ਪ੍ਰਗਟ ਵਿਚ ਵਗਰ ਰਹੇਵਾਨੀ ਨਥੀ। ਹੂੰ ਨੇ ਤੁੰ ਹੈ, ਮਾਨੂ ਨੇ ਤਾਨੂ ਹੈ ਲਾਂ ਸੂਕਲ ਚਾਗ ਅਨੇ ਫੇਖ ਰਹੇਵਾਨਾ ਹੈ। ਬੀਝਾਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਝਾਓ ਤਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟ ਵਾਹ ਹੈ। ਬੀਝਾਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਸਮਝਵਾਨੀ ਕੇ ਕਥਾਵੀ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਕਥਾਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮਮਾਂ ਪਾਣ ਜੀ ਆਗਿਹ ਹੀਂ, ਜ਼ਿਦ ਹੀਂ, ਦਿਵ ਹੀਂ, ਸਤਮਾਣੀ ਹੀਂ ਤੇ ਏ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਣ ਹਿਂਸਾਨੁ ਸੂਕਲ ਸ਼੍ਰੁਤਪ ਬਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਾਣਸ ਮੌਟੇ ਲਾਗੇ ਪੋਤਾਨਾ ਪਰ ਵਧੁ ਪਤਤੀ ਹਿਂਸਾ ਕਰਤੀ ਹੀਂ ਹੈ। ਪੋਤਾਨੀ ਜਾਤਨੇ ਜੇਟਵੁੰ ਦੁਖ ਆਪੇ ਹੈ ਅਨੇ ਅਨ ਕਰੇ ਹੈ ਐਟਵੁੰ

ਲਾਏ ਜੀ ਬੀਝ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਕੁਝ ਹੈ। ਮਾਣਸ ਕੋਈ ਕਰੇ, ਬੀਝਾਨੇ ਛੇਣ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਵਾ ਛਈ, ਬੀਝਾਨੀ ਪਰਾਇਆ ਕਰਵਾ ਅਨੇ ਤੇਨੀ ਮਾਨਖਾਨਿ ਕਰਵਾਨੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਚਾਪੇ, ਛਈ ਅਨੇ ਪੂਰਵਗ੍ਰਹ ਯੁਕਤ ਵਲਣ ਰਾਪੇ ਆ ਬਚਾਮਾਂ ਮਾਣਸ ਪੋਤਾਨੀ ਜਾਤਨੇ ਵਧੁ ਕਲ ਆਪਤੀ ਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੇ ਤਾਥਾ ਅਨੁਭਵਤੀ ਹੀਂ ਹੈ। ਆ ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਪਰਨੀ ਹਿਂਸਾ ਹੈ। ਆ ਹਿਂਸਾ ਪ੍ਰਵਾਸ ਬਾਥ ਵਿਚ ਜੀਹੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰ ਰਹੇਲੀ ਹਿਂਸਾਮਾਂ ਵਿਚ ਵੁੰ ਪਾਂਨੀ ਕੇ ਮਾਣਸ ਪੋਤਾਨੇ ਸਤਾਵੇ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀਝਾਨੇ ਪਾਣ ਸਤਾਵੀ ਰੱਕੇ ਹੈ।

ਪਾਗਿਗ੍ਰਹ ਐਟਲੇ ਆਪਣੀ ਪਾਸੇ ਕੇਟਵੀ ਵਧੁਆਂ ਅਨੇ ਸਾਧਨੀ ਹੈ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੱਤੁ ਤੇਨਾਥੀ ਆਪਣੇ ਕੇਟਵਾ ਨਿਧਾਯੇਲਾ ਛਿਅੇ, ਤੇਨਾਥੀ ਕੇਟਵਾ ਆਸਕਤ ਛਿਅੇ ਅਤੇ ਬਾਬਤ ਪਰ ਤੇਨੀ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਪਾਗਿਗ੍ਰਹ ਐਟਲੇ ਮਮਤ ਕੋਈ ਪਾਣ ਰੀਜ਼ਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਕਰਵੀ ਬੀਝ ਅਰਥਮਾਂ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਤੋਂ ਪਾਗਿਗ੍ਰਹ ਐਟਲੇ ਮਾਲਿਕੀ ਲਾਵ ਕੋਝਨੀ ਪਰ ਆਵਿਪਤ ਚਾਪਵੁੰ ਅਤੇ ਪਾਣ ਮਾਲਿਕੀ ਲਾਵ ਹੈ। ਜੇ ਪੋਤਾਨੀ ਮਾਲਿਕ ਨਥੀ ਅਤੇ ਬੀਝਾਨੀ ਮਾਲਿਕ ਬਨਵਾਨੀ ਪ੍ਰਧਾਸ ਕਰੇ। ਅਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਮ ਜੁ ਕਈ ਰਵਾ ਛਿਅੇ, ਪਾਗਿਗ੍ਰਹ, ਤੁਖਾ ਅੰਮ ਵਿਚਾਰਨਾ ਕਾਰਣੇ ਮਾਣਸ ਅੰਦਰਥੀ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਐਟਲੇ ਤੇ ਬਲਾਵਨੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਯਾਹੀਪਾਨੇ ਲਿਰਵਾਨੀ ਪ੍ਰਧਾਸ ਕਰਤੀ ਰਹੇ ਹੈ। ਮਾਣਸ ਜੀ ਅੰਦਰਥੀ ਤੁਪਤ ਅਤੇ ਭਾਰੇਲੀ ਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਨੇ ਬਲਾਵਨੀ ਕੋਈ ਰੀਜ ਲਈ ਰੀਝ ਲਈ ਰੀਂ ਹੈ। ਮਾਣਸ, ਧਨ, ਧੋਲਤ, ਪਦ ਅਨੇ ਪ੍ਰਤਿਖਾਥੀ ਆ ਖਾਲੀਪਾਨੇ ਲਿਰਵਾਨੀ ਪ੍ਰਧਾਸ ਕੀਏ ਹੈ। ਪੱਤੁ ਅੰਦਰ ਤੁਸਿ ਨਥੀ ਐਟਲੇ ਬਲਾਵ ਸੱਤੋਖ ਨਥੀ। ਜੇਟਵੁੰ ਮੇਣਕੇ ਹੈ ਤੇ ਟੇਟਵੁੰ ਓਹਿੜ੍ਹ ਲਾਗੇ ਹੈ। ਅਨੇ ਵਧੁ ਮੇਣਵਵਾਨੀ ਜੱਖਨਾ ਜਾਂਗੇ ਹੈ। ਮਾਣਸਨੀ ਪਾਸੇ ਆ ਬਧੁ ਓਹਿੜ੍ਹ ਲਾਇ ਜ਼ਿਵਨ ਪਾਸੇ ਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਅਨੇ ਪ੍ਰਤਿਖਾ ਵਧਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅੰਮ ਜ਼ਿਵਨ ਦੂਰ ਵਿਚੁ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੁਛਨੀਨਾ ਆਰੇ ਤੇ ਲੋਕੀ ਮਾਣਸ ਵਧੁ ਪਾਗਿਗ੍ਰਹੀ ਬਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਧਨ, ਧੋਲਤ, ਪਦ ਅਨੇ ਪ੍ਰਤਿਖਾਨੇ ਵਧੁ ਜੀਅਥੀ ਪਕਤੀ ਰਾਖੇ ਹੈ। ਆ ਪਕਤ ਆ ਕਾਰਣੇ ਮੂਲ੍ਹੇ ਬੇਚੇਨੀਲਈ ਬਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਾਗਿਗ੍ਰਹੀ ਪਕਤੂ ਵਧੁ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਨੇ ਹੈ ਤਾਰੇ ਤੇ ਕੇਟਵੀਕ ਵਖਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚੁ ਪਾਣ ਧਾਰਣ ਕਰੇ ਹੈ। ਵਧੁ ਮੇਣਵਵਾਨੀ, ਵਧੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਨੀ ਛਈ ਖੋਟ੍ਟੇ ਕਰਵਾ ਪ੍ਰੇਰੇ ਹੈ। ਮਾਣਸ ਪ੍ਰਵਾਸ ਗਮੇ ਤੇ ਰੀਤੇ ਅਤੇ

ગમે તે માર્ગ સન એકહું કરે છે અને પદી મનમાં લય ઉલ્લો થાય છે, દિવ ડંપે છે ત્યારે પાપના પ્રાયશ્રિત રૂપે થોડું ધન અને ત્યાગ કરે છે. જે રીજ આપણી નથી તેને આપણી માનવી એ પણ ચોરી છે. આ માર્ગ છે એવી લાવના રહેશે લાં સુણી ચોરી અટકવાની નથી. આ જગતમાં કશું આપણે સાથે લાવા નથી અને સાથે લઈ જવાના નથી. બધું એક હાથમાંથી બીજા હાથમાં ફરસુ રહે છે. જે નથી તે દેખાડવાનું અને જે છે તે દૃષ્પાવવાનો પ્રયાસ પણ એક જાતની ચોરી છે.

કામના છક્કા સર્વ પાપોનું મૂળ છે. વિષય લોગમાં રત માણસને કશું લાન રહેતું નથી. જેન ધર્મમાં સંયમ પર ખાસ લાર મૂકવામાં આવો છે. વાસનામાં માણસ ન કરવાનું કરી લેસે છે. વિષય ભીગોને ક્રાલુમાં ગાખવા માટે સંયમ અને તપ જરૂરી છે.

પ્રમાદ એટલે બેઠોશી અજાગ્રત અવસ્થા. આપણે એક યા બીજી રીતે જે કષ કરી રહ્યા છીએ એ અજાગ્રત અવસ્થામાં કરી રહ્યા છીએ. આપણે ખાછએ છીએ, પીએ છીએ, ઊંઘીએ છીએ, ઊંઘીએ છીએ બેસીએ છીએ એમા મોટે ભાગે મન સ્થિર હોતું નથી. જીવનમાં કટલીક વસ્તુઓ આડેથડ વતી હોય છે. આપને ક્યારે શું કરીશું તેનો આપણને પોતાને પણ જ્યાલ આવતો નથી. બેઠોશી મોટું વધન છે. લગ્નવાન મહિનીરી કદ્દું છે પ્રમાદ ન કરો એનો અર્થ છે. પ્રતિક્ષણ જાગૃત રહો.

લગ્નવાને કદ્દું છે વિવેકથી રાલો એટલે સમજશપૂર્વક સુલાનતા ક્ષાળીને રાલો. જે કષ પણ કરું એમાં સમરસ બની જાય. બધાર જેટલા છો એટલા અંદર ઉતરો. વૃદ્ધ જેટલું અંદર જાય છે તેટલું બધાર તિચું આવે છે અને મજબૂત બને છે. રેતના અને જગૃતિ વગર આલ સાથના અને આત્મા પર વિજ્ઞ મેળવી શકાય નહીં. મનુષ્યે અધર્મને છોડવાની જરૂર છે. અધર્મ દુટી જીંસો તો ધર્મ એની મેળે આવી જશે. વિચારથી, બોધવી સુત્સંગથી અધર્મ દ્યુટી જાય છે. બધારના પરિવર્તન કરતા ભીતસું પરિવર્તન વનું જોઈએ. આપણે સૌ બધારથી શોધીએ છીએ ધર્મ અનો અંદર અધર્મ રહી જાય છે. મનુષ્ય જેવી છે તેવી દેખાતો નથી. બધાર અહિસા અંદર હિસા, બધાર અપરિગ્રહ, અંદર પરિગ્રહ, બધાર અસૌરી અંદર ચોરી આમ બેવડું જીવન આપણે જીવી રહ્યે છીએ. વિચારાંશી આચાર પ્રગટે એના કરતા આચારાંશી વિચાર ઉળી નીકળે તો તેની સુગંધ અનોખી હોય છે. આ અનેતિક જગતમાં નૈતિક બનતું અને સાથે પરા અર્થમાં ધર્મનું અનુસરણ કરતું એ માણસની કપરી કસોટી છે.

અહિસા, સંયમ, ચારિત્ર અને તપ દ્વારા માણસ કામ, કંધ, વોલ, મૌલ, માયા, અંદકાર અને આસક્રિત પર વિજ્ઞ મેળવી શકે છે. આનિક વિજ્ઞ વગર ધર્મને પામી શકાય નહીં પણ મધ્યપ્રતના પાલનમાં ધર્મ, સંયમ અને સાધુતા છે.

Bio-Data

Tejal Mehta

D.O.B. - 9th Nov. 1988

PERSONAL DETAILS :

Birth Place : Kolkatta • **Birth Time :** 1.05 am
Height : 5' 4" • **Weight :** 60 kg • **Complexion :** Fair
Native : Jamkandorna (Dhoraji, Dist : Rajkot)
Religion : Deravasi Jain
Caste : Sorath Vishashrimali
Marital Status : Never Married
Horoscope : Not Believed
Education : MBA (NMIMS) Mumbai,
B.Tech Science Kolkatta

Profession : Manager Accenture Strategy, Mumbai,
Banglore

Hobbies : Reading, Dancing, Travelling, Driving, Movies,
Music, Playing Badminton & Squash, Photography, Yoga

FAMILY DETAILS :

Father's Name : Mahendra Mehta (Businessman)
Hardware Tools Business & Share Investment
Mother's Name : Pushpa M Mehta (Home Maker)
Parent Grandparent : Late Shantilal Mehta
Maternal Grandparent : Late Jayantilal Modi
Sibling Details : One Younger Brother

ADDRESS :

Permanent Residence : Om Residency, Chakraberia
Road(S), Bhowanipore, Kolkatta – 700025
(4 BHK – Ownership Flat)

Current Residence : Mumbai, Bangalore

Preferred City - Bangalore, Mumbai, Pune, Ahmedabad,
Kolkatta and Abroad

Ambition After Marriage : She will do her job
continue after marriage

CHOICE : Post Graduate & who earn 2.5 Lakhs or
more per month

Food Habits : Regular

CONTACT DETAILS : (Father) 9681394942
(Mother) 9903647216

Email ID : mahendramehta2801@gmail.com

॥શ્રી અજુતનાથાય નમઃ॥

બાવપૂર્વ શ્રદ્ધાંજલિ

જામ

તા.૨૩-૧૧-૧૯૩૦

સ્વર્ગવાસ

તા.૨૬-૪-૨૦૧૮

વડાલ (સોરથ) નિવાસી હાલ બોરીવલી
સ્વ. ભગવાનદાસ દામોદર મહેતા

આપના વિચાર અ મારા આદર્શ છે. આપની સમૃતિ અ મારી મૂડી છે.
આપે ચિંદ્રેલા માર્ગનું અનુકરણ અ મારું લક્ષ્ય રહેશે.
આપના હિંદ્વિ આત્માને પ્રલુબ શાશ્વત સુખ
અને પરમ શાંતિ બદ્ધી મોક્ષગામી બનાવે
તેવી અ શુભીની આંઝે શ્રદ્ધાંજલિ સાથે ગ્રાર્થના.

સ્વ. લીલાવંતીબેન ભગવાનદાસ મહેતા

ક્રીતિભાઈ - સ્વ. ભારતીબેન, ગીરીશભાઈ - હર્ષાબેન તથા

હરીશભાઈ - જાગૃતિબેન મહેતા પરિવાર

ભાવનાબેન - ભરતભાઈ કોરીયા તથા

માયાબેન - સંજ્યભાઈ મહેતા પરિવાર

કૃપાબેન - મિતુલકુમાર વોરા તથા

નેહાબેન - બિરજુકુમાર મહેતા

તથા મહેતા પરિવાર

Kayami - April

ઓટી રાડો પાડીને તું શું સાખિત કરવા માંગે છે ?

એક માણસ નાતમાં ચાંકો પડે,
અમને અમાંય પણ વાંધો પડે,
ક્રાંતિને છું તપ વગર ફળ કોઈથે,
જો રહો તડકે તો પડશાયો પડે !

(સ્નેહ જોથી)

વાણી અને પાણીને જો કાંકો ન હોય તો એ વિનાશ સર્જે છે.
દરેક વસ્તુની એક મયદા હોય છે. શબ્દોને રેઢા ન મૂકી શક્ય
ધારા લોકો મનમાં આવે એમ બોલતા હોય છે. શબ્દોને જે સમજીને
અને સાચવીને વાપરતા નથી એ શબ્દો પર અત્યાચાર કરતા હોય
છે. શબ્દોનું સત્ત્વ અને તત્ત્વ તો જરૂરાવાઈ જે તેને જ્યાં વાપરવાના
હોય ત્યાં વાપરવામાં આવે અને જેવી રીતે વાપરવાના હોય એવી
જરૂરીત વાપરવામાં આવે. શબ્દોને ઓટી રીતે છંડવા પણ ન જોઈએ
અને ખોટી રીતે છંડવા પણ ન જોઈએ. એક માણસ બોલવામાં
પ્રેરણ હતો. ગમે તેને ગમે તેમ છઠીએ. લોકો પણ ધીમે ધીમે તેનું
અપમાન કરવા લાગ્યા. એક વખત એક માણસ સંત પાસે ગયો.
સંતને તેણે કદ્ભું બધા મારું અપમાન કરે છે. સંતે કદ્ભું કે, તું શબ્દોનું
અપમાન કરે છે એટલે તારું અપમાન થવાનું જ છે. બોલતી વખતે
તું કરી ભાન ન રાપે તો તારું અપમાન થવાનું જ છે. તું જો એવું
ઇચ્છતો હોય કે, કોઈ તારું અપમાન ન કરે, તો તું શબ્દોનું સંન્માન
કરતા શીખી જા. શબ્દો બહુ નાજૂક હોય છે. શબ્દોને સલુંજાઈથી
વાપરવા પડે. તું તો શબ્દોની ધાર ક્રીને અને ફંકે છે. શબ્દોને
તીફુની બનાતીને વાપરીએ તો સામેની વ્યક્તિને એ વાગવાના જ
છે. આપણે ઘાઅપીએ તો ફૂલની અપેક્ષા ન રાખી શકીએ. દુનિયાનો
સીધો નિયમ છે, અહીં તો જેવું આપો એવું મળે. તું શબ્દોની ધાર
કાઠીશ તો સામેની વ્યક્તિ પણ એ જરૂરીતે તેને પરખાવશો. શાંતિથી
વાત કરીશ. તો જ શાંતિથી જવાબ મળેશ. આપણે કોઈને નમસ્તે
કરીએ તો સામેની વ્યક્તિ પણ ન નમસ્તે કરશે. આપણે જો કોઈને
તુલ્યકરીએ તો સામેની વ્યક્તિ ધૂલ્યકરવાની જ છે! તેને મારી જરૂર
નથી તો મળે પણ તારી પરવા નથી.

લોકોને મોટા ભાગ એટલું જ જોક્સું હોય છે કે, આપણે અની
સાથે શાંતિથી વાત કરીએ. હાય હલો થાય અને હળવાશથી વે-
ચાર વાતો થાય. સમજમાં જેણે આદર મળતો હોય એવી વ્યક્તિ
પર નજર કરજો, અને આદર મળવાનાં બેમાંથી એક કરણ હશે.
એક તો લોકો અનાથી ડરતા હોય. આને વતાવવા જેવો નથી એવું
વિચારીને ઘણા લોકો આદર આપવાનો દેખાડો કરતા હોય છે. બીજા
કરણમાં ખરેપર આદર મળતો હોય છે. એ માણસની ઈમેજ જ

- ચિંતનાની પણો: ફુલ્ઝ કાંત ઉનડકર

એવી હોય છે કે, લોકો કરી બોલતાં પહેલાં સો વાર વિચાર કરે
આપણો અને આપણા શબ્દોનો પ્રભાવ એવો હોવો જોઈએ કે,
સામેની વ્યક્તિએ બોલવા પહેલાં એટલો તો વિચાર કરવો જ જોઈએ
કે, માશાથી જ્યાંક બોલવામાં કરીક ભૂલ ન થઈ જાય, કેરી લોચો ન
વળી જાય. ઘણાના મોઢે આપણો એવી વાત સાંબળીએ છીએ કે,
એ સામે આવેને ત્યારે મારી બોલતી બંધ થઈ જાય છે. મારી મગજ
જ ક્રમ બથી કરતું કે, શું બોલવું ?

પ્રભાવને બદલે જો પ્રકોપ હોશે તો માણસ તમારી કાજીમાં સારુ
બોલશે પણ પાછળથી તમને ગાળો જ દેવાનો છે. મોઢે પણ ત્યાં
સુધી જ સારુ બોલશે જ્યાં સુધી તેથે તમારી જરૂર હશે. જેવું કામ કે
સ્વાર્થ પતશે એટલે એ દૂર ચાલ્યો જરૂર. એમાંથે જો એ શક્તિશાળી
બની ગયો હોશે તો સામે વેર પણ વાળશે. તારો સમય હતો ત્યારે
તે બહુ દાદાગીરી કરી છે. હવે મારો સમય છે. હવે હું પણ તને
દેખાડી દઈશ. દુશ્મની માર મારામારી જરીને જ નથી બતાવાતી,
ઘણી વખત બોલીને કે વર્તન કરીને પણ દુશ્મની કાઢવામાં આવતી
હોય છે. ઘણાની તો પ્રભૂતિ જ પરપીડનની હોય છે. આપણા સાથે
એવું વર્તન કરશે કે આપણાથી એવું બોલાઈ જાય કે, કોણ જાણ
એ કયા ભવની દુશ્મની કાઢી રહ્યો છે. સંબંધ પૂર્બ સારા હોય
ત્યારે કોઈ એવું નથી બોલતું કે, કોણ જાણે કયા ભવની દાસ્તી
કાઢી રહ્યો છે. સારા સંબંધોને આપણે ઘણાનુંબંધ કરીએ છીએ.
તારી સાથે કોઈ ભવનું લેણું હોશે કે તારી સાથે સંબંધ બંધાયો.
માશામારે માણસ સાથે એનારો પડે ત્યારે એવો જ વિચાર આવે કે,
કોઈ ભવમાં કંઈક પાપ કર્યા હોશે તે આને મળવાનું થયું।

ઉચ્ચા અવાજે બોલવામાં કોઈ બહાદુરી નથી. સાચી ક્ષમતા એમાં
જ છે કે, આપણે શાંતિથી બોલીએ અને જે મેસેજ આપવાનો છે એ
અપાઈ જાય. વધુ બોલવાની કે ધાંટા પાડવાની કોઈ જરૂર જ નથી.
એક ગુપ્તિની આ વાત છે. આ ગુપ્તમાં એક મિન એવો હતો જે પોતાનું
ધાર્યું કરવા અને હું જ સાચો છું એ સાખિત કરવા માટે રાડો પાડીને
બોલવા લાગતો હતો. ઘણા લોકો આવું કરતાં હોય છે. તેની વાતમાં
કોઈ ધ્યાન ન આપતું હોય ત્યારે પોતાનું ઈંપોટન્સ જતું કરવા માટે
એ ઊચા અવાજે બોલવા લાગતા હોય છે. આવું જ એ મિન કરતા
હતો. એક વખતે તેણે રાડો રાડારાડો જરી એટલે તેના મિનએ કદ્ભું કે,
રાડો પાડીને આપતે તું શું સાખિત કરવા માંગે છે? તું સાચો છે
એ? તું સાચો હોય તો પછી તારે રાડો પાડવાની કોઈ જરૂર જ નથી.
રાડો એ જ પાડે છે જેણે પોતાની વાત પર ભરોસો હોતો નથી! આજના
સમયમાં લોકો વાતવાતમાં એગેસનનો મુદ્રો ઉઠાવે છે. ઘણા

લોકે પાતે કામમાં કે ટીમને લીડ કરવામાં એગેસિવ છે અને સાથી કાર્ય માટે જોયા અવાજે બોલવા લાગે છે. એગેસન તો એક્ઝન અને ડિસિઝનથી આવે છે, રાડે પાડવાથી નહીં !

શબ્દોને જ નહીં ઘણા લોકો તો મૌનનો પણ હિંદુઓની જેમ અપયોગ કરે છે. એ મોહું કુલાલીને બેસી જશે. અબોલા એ મૌનનું અપમાન છે. મૌન તો સહજ હોવું જોઈએ. વવલોન્ચ જે સારી રીતે મેચ થતી હોય તો મૌનમાં પણ સંવાદ આધી શક્ય છે. ઠોક જાક ઘણાં કપલસ એવા હોય છે જેમાં એક્ઝ્યુઝનને કંઈ કહેવું પડતું નથી. કદ્યા વગર બધુસમજાઈ જાય છે. મલકે અને સ્નેહ રચાઈ જાય છે. કપલસ વરચે સંવાદ જરૂરી છે પણ દરેક વપતે એ સંવાદ શર્જાથી જ થાય અને જરૂરી નથી. મૌનથી પણ સંવાદ સધારો હોય છે. ઘણાનું મૌન પણ બોલનું હોય છે. રહેરાના હાવભાવ અને આંપોના ઉલાળાથી એ પોતાની વાત છી દેતા હોય છે. બોલવાની જરૂર જ રહેતી નથી. આંપોની ભાષામાં પણ સરળતા અને સહજતા હોવી જેઠેએ. ઘણાની નજર એવી ઝડપકીયાળી હોય છે કે, ડર લાગી જાય. વંદક કે બ્રતીલ નજર પણ તીક્ષ્ણ હિંદુઓની જરૂર જ કામ કરે છે. આપણી સાથે વાત કરતી વપતે કોઈ જો ડરે તો સારો સંવાદ થતો જ નથી. સાત્વિક સંવાદ ત્યારે જ રચાય છે જ્યારે બે વ્યક્તિ એક્ઝ્યુઝ સાથે વાત કરવા, એક્ઝ્યુઝની વાત સાંભળવા અને એક્ઝ્યુઝની વાત સમજવા તૈયાર હોય. સંવાદનો અભાવ જ સંબંધીમાં ખાઈ પેદા કરે છે. સંબંધ બગડે એટલે શર્દી અને ટેન બદલવા લાગે છે. ઘણા જે રીતે વાત કરતા હોય છે એ જેઠેને એવો જ વિચાર આવી જાય કે, આવી રીતે તે કઈ વાત કરતી હોય ? બધાને જો ખબર પડતી હોત કે વાત કેવી રીતે કરાય તો મૌન ભાગની સમસ્યાઓનું સમાધાન મળી જાય. તમે માર્ક કરજો, સમાધાન કરવા માટે જેગા થયા હોય ત્યારે એક માણસ અને કોઈ બોલી નાપે છે કે, આપી વાત જ ઊધા પાટે ચડી જાય। જરાકેય આડી વાત થાય એટલે આમેથી એવો પ્રશ્ન પૂછુવામાં આવે છે કે, તમારો કહેવાનો મતબલ શું છે ? મતબલ સમજાવતા ન આવડે તો માથાકૂટ સર્જિ જરૂર હોય છે. આપણે ક્યારેય માર્ક કરીએ છીએ કે, હું જ્યારે બોલું છું ત્યારે મારો ટેન કેવો હોય છે ? આપણે ક્યારેય આપણો વ્યક્તિને પૂછીએ છીએ કે, હું બરાબર વાત તો કરું છું ને ? માણસના સંબંધો જો વારેવારે દાવ પર લાગતા હોય તો તેણે પોતાવા શર્દી અને પોતાના ટેન પર એક નજર છી તોવી જેઠેએ ! વાત કરતાન આવડે તો વાતનું વતેસર થઈ જતા વાર નથી લાગતો !

લેલો સીન : પ્રદૂતિનો કોઈ પણ ઘણની જોણો, એ એક્ઝ્યુ મૂઢું અને શાંત છે. વાવાઝોડા અને તોફાનનો અવાજ સરવાળો વિનાશ જ નોતરે છે. માણસનું વર્તન એની મનોદશાનો જ પડદ્યો છે. આટકી નાખવાનો ઈશાદો અધડામાં જ પરિવર્તિત થતો હોય છે. અટકવા અને ખંપેશવામાં જડતા અને સહજતા જેટલો ફર્જ છે.

- સ્પોજન્ય : રાંકેશ

Bio-Data

Rushabh Mehta

D.O.B. : 14th Nov. 1990

PERSONAL DETAILS :

Birth Place: Jamshedpur • **Birth Time:** 9.50 pm

Height: 5'7" • **Weight:** 68 kg • **Complexion:** Fair

Native: Jamkandorna (Dhoraji, Dist: Rajkot)

Religion: Deravasi Jan

Caste: Sorath Vishashrimali

Marital Status: Never Married

Horoscope: Clear

Education: B.Com Honours (BGES)

Occupation: Family Business

Profession: Business Owner

Hobbies: Travelling, Driving, Cricket, Pool, T.V.

Movies, Music

FAMILY DETAILS :

Father's Name: Mahendra Mehta (Businessman)

Hardware Tools Business & Share Trading, Investment

Mother's Name: Pushpa M Mehta (Home Maker)

Parent Grandparent: Late Shantilal Motichand Mehta

Maternal Grandparent: Late Jayantilal Girdharlal Modi

Sibling Details: One Sister (Mumbai)

ADDRESS :

Our Residence: Om Residency, Chakraberia

Road(S), Bhowanipore, Kolkatta - 700025

(4 BHK - Ownership Flat)

OUR WISH (ABOUT GIRL)

Preferred City – Kolkatta and any other Big City of India

Food Habits: Regular

CONTACT DETAILS:

(Father) 9681394942

(Mother) 9903647216

Email ID : mahendramehta2801@gmail.com

ટવીંકલ સુરેશકુમાર ગારડી

ઘણા લોકો એવા હોય છે જેની યાદ ક્યારેય ભુલાતી નથી જેની ખાલી પડેલી જગ્યા કોઈ પુરી શકતું નથી.

જીવ્યું તો એને કહેવાય જે પોતાના અસ્તિત્વની અમીપ છાપ છોડી જાય. ટવીંકલ અમારા પરિવારની આશાંકિત પુત્રી, વહાલસોઈ બહેન, અમારા સહુની સ્મૃતિમાં કાયમ અંકિત રહેશે. તારી અણાધારી વિદ્યાય યાદ રાખીને આપણે સહુ પણ તેની જેમ કોઈના મુરજાયેલા ચહેરા ઉપર સ્મીત રેલાવીયે. કોઈના જીવનના આંગણામાં નયનરમ્ય રંગોલી કરી શકીએ. પ્રત્યેક પળ ઉત્સાહ, ઉલ્લાસ, ઉભંગથી વધાવીએ એજ ગ્રાધના.

પિતાશ્રી	:	સુરેશકુમાર
માતાશ્રી	:	લીલામણેન
બહેન	:	રીમ્પલ
ભાઈ	:	દીવ્યેશ
ભાભી	:	શેલ્લી
ભગ્રતીજા	:	નિરાન - શાયાન

તથા પ્રભુલાલ ડાયાલાલ ગારડી પરિવાર અને
મોસાળ પોપટલાલ દુલભજી દોશી પરિવાર

નિમિત્ત

- પ્રવીષાભાઈ (વડા (અમદાવાદ))

મહોપનિષદ નો એક શ્લોક ॥ અયમ નિજ પરો વેતિ ગુણના
લઘુરેતસામ, ઉદ્ધરણિતાના તુ વસુવીવ કૃતુભક્તમ ॥ મતબળ કે
આ મારુ અને તે અચનું એવી ગુણના અખમતિ વાળાઓની હોય
છે ઉદ્ધર મત વાળાઓને મન આપું વિશ્વ કૃતુલ છે. આ શ્વાસની
રથના વણ ત્યારે "ત્યકતેન લુજ્જ્યા" મતબળ કે ત્યાગને લોગવા
જોછથે એવી લાવના રહેતી લોકો સ્વાર્થી ન હતા એટલે પોતે
ભોગ લોગવતા નહીં પરતુ અન્ય ને માટે ત્યાગ કરી આનંદ હેતા.
સમય જતા "મારુ મારા બાપનુ અને તરુ મારુ સહીયારુ" એવી
વિચારસરણી અમલમાં આવી. અત્યારે "મારુ મારા બાપનુ અને
તારુ પણ મારા બાપનુ" એવી વિચારધારા પ્રવર્ત છે. આથી જ
કરીદી કરસનદાસ બુહાર કહેછે કે

"માણો ન બાધ મારા મન !

માળના છાંયા ની માયા શું આપણું ?

જ્યા આપણું છે આપું એ વના !"

સ્વાર્થી મનુષ્યને મન-પક્ષીના માધ્યમથી સ્વાર્થી ન બનવાની અને
આપા વિશ્વને પોતાનું ગુણવાની એટલે કે વિશ્વ કૃતુલની લાવના
ભાવવાની શીખ આપી છે પરતુ પેસાની પાછળ દોઢતા માનવને
થોલીની આ સાંભળવાનો સમય ક્રાંતિ ? જો કે આવો માણીલ
માત્ર ભારતમાં નથી પણ પુણ વિશ્વમાં છે. નિશશ થવા ની જરૂર
નથી. કમણ કાદવ ની વચ્ચે જ ઉગે છે. આપણી ભૂમી ની સહૃતીના
પાયામાં અચાલ અને માનવતાના બીજ રોપાયેલા પડ્યા છે. એટલે
ક્રોછ નિષ્ઠિતમણે એટલે માનવતા અનુરૂપ વણ મહેકી ઉંઠે છે અને
અભાતમ તેના ઉભ્યતમ શીખરે હોય છે.

લાંબા સમય પહેલાની આ વાત છે. એક ચુવાન ભવિષ્યાના
સૌનેરી સપના જોતો જોતો મદુરાઈ ની સર્કાર જઈ રહ્યો હતો.
તેના આનંદનો ક્રોછ પાર ન હતો કારણકે તેને ફોરેન ની એક
કુંપનીએ તેને હોટલ ના કુક તરીકે દ આકડાના પગાર સાથેની
ઓફર કરી હતી. તે સમયે આ રકમનું પુલજ મહત્વ હતું. તેમને
ચાર આકડાનો પગાર મોટો પગાર ગ્રણાતો હતો. ચુવાન જ્યારે
એક ક્રિજ નીચેથી પસાર વણ રહ્યો હતો ત્યારે તેણે જોયું કે એક-
દુલળો - પોતળો અથી ન અનુ માણસ પોતાની વિષા પાછ રહ્યો
હતો. આ જોતાની સાથે આ ચુવક ડ્યાઇ ગયો. તેણે આખ રોણીને
કરી જોયું તો એ ખરેખર માનવતાને શર્માવે તેવું દ્રશ્ય હતું. માનવતા
ને શર્માવે તેવું દ્રશ્ય એટલા માટે કે આ ડિસ્સા ને અપવાદ ગણીએ
તો પણ એક બાજુ કરોડી બોકેને ખાવા અનાજ મળતું નથી એટલે
ભૂખ્યા સુવે છે અથવા એહુ ખાઈ ને કુતરા જેવું જ્યાન જીવે છે.

ત્યારે બીજી બાજુ આપણું લોજન સમારેલ માં કરી ફરી લાઈન માં
ઉલ્લ રહેલું ન પડે એટલે થાળી લારીને લદાયે છીએ અને દેવટે ન
ભાવતું અને વશારે પડતું લિધિલ અનાજ એકવાડ માં જવા દદાયે
છીએ આ માનવતા સામે નો ગુનો છે. હા તો આ ચુવક ના
શરીરમાથી એક વૃજારી પસાર વણ ગઈ રેના રોમે રોમ આ દ્રશ્ય
જોછને રહેવા લાય્યો. તેનું છદ્ય દ્વારા ઉઠ્યું તે આ દ્રશ્ય જોછ ન
શક્યો. તે નજીકની હોટલમાં જઈ જ્મવાનું અનો પાણી વણ આબ્દી
અને પેલી વાફિને આપ્યા. આખમાં આસુ સાથે તેણે નોકરી
માટેનો એમલોયમેન્ટ વેટર ફાડી નાખ્યો અને માનવતા ભર્યા
ક્રાંતોમાં પોતાની જાતને ફાડી દીધી. લોતિકતા અને હીનાંદ ના
જ્માનામાં દરેક વાફિને આપ્યા. આખમાં આસુ સાથે તેણે નોકરી
પુલજ મોટી વાત છે. આવા પ્રસંગો જ્યારે આપણી જાણમાં આવે
છે ત્યારે વ્યવહાર બની ગયેલી આપણી અનુમોદનાની લાવના અસલ
સર્વપણી બહાર આવે છે અને આપણે મનોમન જાઈ પડીએ છીએ
અનુમોદના, અનુમોદના, અનુમોદના વાર્ષાર...

પ. પૂ. આ. લ. શ્રી લદ્રગુપ્ત મ. શા. વિભિત વુક શાંત સુધારસ
પ્રમાણે સ્વતંત્રતા પહેલાની બની ગયેલા વાત છે. સૌરાભ્રના
જોટાણા યામનો અહેગ અનો ચાલાક ચોર માધો થી જાતા ત્રાસી
ગઈ હતી. માધો પાસે પાણીદર ઘોડી હતી. તે ઘોડી પર બેસી દૂર
દૂરના પ્રદેશમાં ચોરી કરી તે જ ચત ની વહેલી સવારે પરત આવી
ધરના આગણામાં ખાટલા પર સુઈ હતી. જાણું કે તે ક્રાંત જ્યો
જન હતો. આથી તે ક્રાંતેય કાયદાની પકડાં આબ્દી ન હતો.
એકવાર સતોની એક ટોળીએ ગામ બહાર પડાવ નાખ્યો. એક ચારે
માધો સતો ના મહેત ની ઘોડી ચોરખા સતોના પડાવે ગયો. ઘોડીને
ખીદેથી છોડવા જતા ઘોડીએ હણાહણાટ કર્યો અનો મહેત જાગી
બહાર આવ્યો. તેમણે પ્રેમથી માધો ને પોતાની પાસે બોલાયો
માધો ગરીબ ગાય જેવો થઈ મહેત પાસે ગયો. મહેતે કર્યું તારે
ઘોડી જોછએ છે ને? લઈ જા પણ આમ શા માટે? આ સાલળી
માધો ને આત્મા કકડી ઉઠ્યો. તેના રોમ રોમ બોલી ઉઠ્યા શામાટે?
શા માટે? શા માટે? મહેતે એક શાલિશામ માધો ના મોઢા મા
મુક્ખો અને પીઠ પર ઘણ્ણો મારી રવાના કર્યો. બોલાને પારસ્માણિ
નો સર્વ વચ્ચો હતો. ચોરને મહેત નો સર્વ વચ્ચો અને ચોર ચંત
બની ગયો. માધો ના જીવનમાં જબરદસ્ત પરિવર્તન આવ્યું તે જીવો
તાં સુધી ૧૨ વર્ષ મૌન રહ્યો બોડી તેનું ધર લુંટી અનો બધુ બણ
ગયા. તેના ધરના બાસી બારણા પણ ઉપાડી ગયા. ન કોઈ પ્રતિકાર
કેન કોઈ વિશેષ માધો બસ નિયુખ્લાવે જોયા કરતો. માધોને ન
શરીર હતો, ન દેખ હતો, ન લોલ હતો, ન મોહ હતો, ન રીસ

- અનુસંધાન પાના નં-૧૫

આગિયારમી પુણ્યતિથીએ શ્રદ્ધાંજલિ
માતૃહેવો બાવ:

: જન્મ :
૧૬-૮-૧૯૪૬

: સ્વર્ગવાસ :
૧૬-૪-૨૦૧૨

હંસાબેન ધનસુખલાલ વસા

મૂળ વતન : વંથલી (સોરઠ) હાલ : વસઈ

અમારા જીવનજ્યોતિ, અમારા કુટુંબની ઉજારક,
તું હતી તો ઘર ખરેખર ઘર હતું,
આંગણો એક મીઠું સરોવર હતું. ફાયદો-નુકસાનનો હિસાબ શાનો!
તારું બસ હોવાપણું સરભર હતું.

“તમે ધૂપસળી જેવું જીવન જીવી ગયા, સુગંધ જેની ચોતરફ મૂકતા ગયા.”
આપના પુણ્યાત્માને પરમકૃપાળું પરમાત્મા પરમશાંતિ અર્પે
તેમજ આપના શુભ આશીર્વાદ અમારી સાથે રહે
તેવી અમારી અંતકરણ પૂર્વકની પ્રાર્થના!!!

સ્વ. ધનસુખલાલ પ્રભુદાસ વસા

રોહિત - અમીત

શ્રી જગજીવનદાસ અભેયંદ ધોળકીયા (માણીયાળા) પરિવાર

અ-૧૦૬, શ્રુતિ સી-૬, ડિવાન હાઉસિંગ એન્ક્લેવ, એવરસાઈન સીટી,
વસઈ (ઈસ્ટ), ૪૦૧૨૦૮. મો.: ૯૨૨૧૨ ૭૨૩૭૦

Email: rohit_vasa@hotmail.com

Kayam - April

નંગા પેટ કિસી કો નહીં દિખતા, દિખતા હૈ તો બસ નંગા શરીર !

◆ આચિતી શમાખી ◆
‘એન્જલ’ - ૧૦૬૦૨

ઘણી બહાર નીકળીએતો રોડ સુધી પહોંચતા ઘણા મંદિરો રસ્તામા આવતા હોય. એ મંદિરની બહાર ક્યારેક કોઈ ફાટેલું પાથરથું પાથરમાં તો ક્યારેક કોઈ ફાટેલા વસ્ત્રોમાં બેઠેલ ભીખ માગતું લાચાર વિકિત દેખાઈ જ આવે. ક્યારેક આપણે દ્વારા ખાઇને કઠક આપવા પણ જરૂરે એમને તો સૌથી પહેલાં આપણી નજર ક્યાં કેન્દ્રિત થાય છે?

મંદિરની બહાર બેઠેલ વિકિત હોય કે સિઝનબ પર ભીખ માગતી લાચાર વિકિત; જો આપણી લીતર દ્વારા અને ક્રુષા જીવતી હોય તો આપણો એને આપણાંથી બનતી મદદ કરીએ, ક્યારેક રૂપિયાંથી તો ક્યારેક કોઈ ખાવાની વસ્તુથી પણ આપણે જીવારે એને મદદ કરવા જરૂરે ત્યારે આપણી પહેલી નજર જ્યાં કેન્દ્રિત થાય છે એનું ભીખ માગવાનું પાત્ર કે કરયાલીવાળા હાથની થીચવાણી હવેણી નથી હોતી અખલતા, એના વસ્ત્રો હોય છે! કોઈ પુરુષ ભીખ માગતી જોવા મળે તો આપણે એના વસ્ત્રો ગમે તેવા ફાટેલા છો, થીંગડાવણા છો એના તરફ થાન સુદ્ધ નહીં આપીએ, પરતુ જો કોઈ સ્ત્રી કે બાળકીના ક્રુઢા ફાટેલા જોવા મળશે તો તરફ પહેલું થાન ત્યાં જ કેન્દ્રિત કરીશું. કરણ આપણને હમેશાથી જ સ્ત્રીની લાચારી નથી દેખાતી, દેખાય છે તો બસ એના શરીરનો ખુલ્લો દેખાતો લાગે! જેમ આપણે મોટા મોટા વાકિતઓના છન્ટરથું લશુએ એ રીતે ક્યારેક કોઈ આવી સ્ત્રી દેખાઈ જાય તો હણવેથી એની પાસે જઈને એકવાર પૃથ્વી કે અહીં આવી, તને ભીખ આપતી વિકિતઓ વિશે તારું શું કહેવું છે? એનો જવાન સાલણી આપણાંથી ચોકાઈ જ્યાશે. એનો એક જ જાર છો. “નંગા પેટ કિસી કો નહીં દિખતા, દિખતા હૈ તો બસ નંગા શરીર!” કેવી કરુણતા! જે સ્ત્રી પાસે પોતાનું શરીર ઢાકવા પૂર્ય વસ્ત્રો નથી હોતા, એનાં પર ખરાબ દ્રષ્ટિ પડે ત્યારે એ સ્ત્રીને ધરતી ફાટે તો સમાઈ જવાનું મન થદ જતું છો. એ સ્ત્રીના પેટમાં એટલી ભૂખ હોય છે કે આપણાંથી મળતી મદદથી એ પેટનો ખાડો પૂરે કે પછી પોતાના પરિવારને ખવડાવે? આપણી મેલીધેલી નજર એનાં પર પડતી રોકે કે જુંપડાની તૂટેલી છત બનાવે?

આપણને ઘણીવાર શેરીમાં કોઈ દિમાગ પર કાળૂં ચુમાવેલ વિકિત જોવા મળતી છો. જો પુરુષ આ રીતે પાગલ બની રહેડતો હોય તો એનાંથી બધી સ્ત્રીઓ દૂર રહેવાનું પસંદ કરે, જેમ કે દિમાગ નાદન હોય છે, શરીર નહીં વળી જો કોઈ સ્ત્રી આ રીતે ભટકતી જોવા મળે તો લુખ્યા તત્ત્વી રોડ જ જોતા હોય, લાલ મળે કે રમી લો સ્મકડાથી! આમ પણ એ તો દિમાગી મરીજ હોય, કોને શું કહેવાની એને કહેશે તો ક્રોણ એનું માનવાનું? આ સ્ત્રીઓને વસ્ત્રો

પણ સરખા પહેરવાનું ભાન નથી હોતું ત્યારે આવા લુખ્યા તત્ત્વી એના પર ખરાબ દ્રષ્ટિ નાખવાથી પાછા નથી વળતા મતલબ, જો પુરુષ દિમાગથી અજોર હોય તો પણ સ્ત્રીને તકલીફ અને જો સ્ત્રી દિમાગથી અજોર હોય તો પણ સ્ત્રીને જ તકલીફ! સમાજમાં ઘણીવાર આવી સ્ત્રીઓના ગર્ભવતી થવાના સમાચાર રક્ષાર મચાવી દેતા હોય છે ત્યારે આપણી લીતરની માનવતા ખરેખર શરમથી રૂણી મરે છે. ક્યાંકે ક્યારેક આપણે જ આ બાબત માટે જ્યાબધાર દીઓ દીકરાઓને સમજાવીએ દીઓ કે કેમ બેસું, શાબું રહેવું, પરતુ દીકરાઓને? દીકરાઓને એક વાત માટે પણ આપણે ટોકતા નથી. જો ટોકતા હોય તો આવી લાચાર સ્ત્રીઓની મજબૂરીનો કાયદો ઉપાડતા પહેલા એનો આત્મ પણ જરૂરથી કાપે.

ઘણીવાર ફક્ત અનાજ જ પૂરતું નથી હોતું કોઈ મદદ કરવા માટે, વસ્ત્રો પણ એટલા જ જરૂરી બની રહે છે. આપણી પાસે તો ક્બાટ છ્સોટક્સ ક્રુઢાથી લગયેલો પડ્યો રહેતો હોય એને એમાંથી ઘણા ક્રુઢા તો સામેથી આવીને કહેવા લાગે કે “ક્યારેક તો મને પહેર, મારો પણ વાર્યો હે”. વળી જો સહેજ પણ ખાપો આવ્યો હોય તો એ વસ્ત્રોને રહ્યું ક્રુઢા, જરૂરી સિલાઈ ક્રુઢા અને એવા લોકોને આપવા જોઈએ જેને ખરેખર જરૂરિયાત છે, વસ્ત્રોની કદર છે. આ માટે ઘણી સંસ્કારો હમેશા હજર રહે છે લસ કોન ક્રું કે આપણા ઘરે આવીને વસ્ત્રો લઈ જાય અથવા ફુરીયર કરી દો તો એના ઘર આ ગણે એ વસ્ત્રો પહોંચી જાય પછી એ સંસ્કાર એવા લોકોની મદદ કરે છે જેના શરીર પર ફાટેલા વસ્ત્રોને કારણે ફાટેલી આખોથી નીકુંતી ખરાબ નજર પડી હોય ઘણીવાર બોદ્વાવાળા તો એમ પણ બોદે કે ભીખ વધારે મળે, બધાની સાહનુભૂતિ વધારે મળે એ માટે સ્ત્રીઓ આવા ક્રાંક પહેશને ભીખ માંગવા બેસતી હોય અરે! માયીસનો તણખો કોને પોતાના શરીર પર પડે એ ગમે વળી જો કોઈ દ્વારાલાવથી વલ્લો આપી પણ દે તો એવા ભર્યક વસ્ત્રો આપે કે એ વસ્ત્રો પહેશને એ કેવી રીતે હાથ લાંબો કરવા બેસે? આ તો એવું થાય, લરેલા તારલાથી ટમટમતું આકાશ ચાંદ પાસેથી થીડો જગારો ઉછીનો માંગે.

પહેલી વાત: એમને મદદ કરવી જ હોય તો સારી લાવનાથી કર્યો કે જેને લીધે એ વસ્તુનો ઉપયોગ ખરી રીતે કરી શકે. થોડા સાંદ્ર વસ્ત્રો હોય તો કમસેક્મ એ પહેરી તો શકે.

બીજી વાત: પોંબુ લાગે એને સૌ વગડે!

આપણી દ્રષ્ટિ પણ એવી જ સ્ત્રીઓ પર પડતી હોય છે જે લાચાર

- અનુસંધાન પાના ના-૧૫

સ્વ. શ્રી હરસુખલાલ અંદરજી કોરડીયા

સર્વોવાસ : તા. ૧૦-૦૪-૨૦૨૦

ભક્તિ તમે કર્તા, પુણ્ય સૌને મળ્યા

કર્મ તમે કર્તા, ઇણ સૌને આપ્યા

રાધર્થ તમે કર્તા, સુખ સૌને આપ્યુ

આપણું એજ તમારો જીવન મંત્ર હતો

લઈ શું ગયા તમે આપી ગયા અમને સૌને

તમારા આશીર્વાદથી પરિવાર સુખી-સમૃદ્ધ થયો

મન હજુ માનતું નથી કે તમો અમારી વચ્ચે હયાત નથી

હદ્યની લાગળી કહે છે તમો તો અમારી આસપાસ છો

આવા ઉત્તમ આત્માને પ્રભુ શાંતિ અપે

આપણી ખોટ અમોને સદાય રહેશે.

સ્વ. કંચનનોન હરસુખલાલ અંદરજી કોરડીયા

પુત્ર-પુત્રધૂ : રાજેશ - ડોલી હિતેન - રીતા રોહિત - મીના

પુત્રી : નીલા ચંદ્રેશ શાહ

પૌત્ર-પૌત્રી : રીખભ - પ્રિયા જ્ય જનલ - ડિલોની

ધૈર્ય - મેત્રી આર્યી

દોહિત્ર-દોહિત્રી : અનાલી - હાર્દિક શાહ પીહુ રાહુલ

લી. : અંદરજી પાનાચંદ કોરડીયા પરિવાર

“આશીર્વાદ”

- બચત અંજલિયા

આપણે ત્વાં ધાર્મિક, સાગરિક અને સાંસારિક વાગતોના આશીર્વાદનું ઓવેકજ છું કહ્યું છે. આશીર્વાદઅંતરની ઉભિંદો અને વાગખીઓનું પ્રતીક છે. આશીર્વાદ આપતી વખતે જુદી જુદી રીતે, જુદી જુદી વિહિતોનો વરફથી વિવિધ પ્રકારના આશીર્વાદ આસ્કરેવા લેબ છે. દ્વારાંત્ર તરીકે જોઈએ તો અંદર સૌલાગવતી વખત, અષ્ટસુા વખત, પુત્રપતી વખત, દ્વારો જીવાનો પુત્રો ફળો, દીઘાસ વખત, અંત જીવઃ શરદ: વખતે મુખ છે. આજવા સંદર્ભનાં પ્રમેવતી વખત કે આરોગ્યવતી વખત છેવા આશીર્વાદ આપવાનો સફર આવી રહો છે.

સાસાધિક તથા વિવિધ ધાર્મિક વિધિઓ જેવી કે બ્રહ્મ, જનોધિ, રગન, વારસુ, સાયાધ જેવા પ્રસંગોનો વડીઓ કે ગાગાપિતા જુદી જુદી આશીર્વાદ આપતા જોવા બળો છે. આજી, વર્ષા કે વરદી જેવી વિધિ જાદુખર્યાંથી પિતુઓના આશીર્વાદ રેવાનાં આવે છે. વિવિધ જુલાલ જર્સો તરફ કરતાં પહેવા પણ આશીર્વાદ રેવાની પરંપરા રહી છે. રક્ષાબંધવ રીતે જ હેવ વખતે વાની લેબ ઠો પણ સાથ વાઈકે જુલ આશીર્વાદ આપે છે. આ જ રીતે ખ્યાલુર પણ વહુ કે જવાદને આશીર્વાદ આપવા હોય છે. રગન સમયે બંડગાં વિવસુગવતે પુષ્પવૃદ્ધિથી ર્ખેલીજીવો જુવેનિયા રાખે મંત્ર આશીર્વાદ પણ આપે છે.

આશીર્વાદ અંતરની વાગખીઓનો પડકો છે. દિવગાંબી નીકળેલી દુવા અવશ્ય વાલદારી કીવડે છે. આશીર્વાદ આપવાર પણ સંતોષ સાથે આવંદની વાગખી અવૃત્તા રહેલી

રસ્તાની રૂણાલું રાત્રે બાળણ પણ રજ્યાનાને આશીર્વાદ આપતા લેબ છે. આશીર્વાદ નોકો બજાવ કે બરના વાતનાં પણ આશીર્વાદ રસ્તાને આપતી વખતે વાગખો કળશ્વાં પરિત્ર જ્ઞાન વરીવે આસોપાવણાં પાવથી રજ્યાનાર જગતો અંટાવ કરતાં કરતાં આશીર્વાદનો જોવતા લેબ છે.

આશીર્વાદની અનુદ્દ્વારા રૂણાલું અન્ય વાક છે. ધારા કહેલે કે દુવા કરતાં દુવા વધારે જાણ કરે છે.

આશીર્વાદના અવેક પ્રકારું વૈવિધ્ય જોવા બળો છે. રદ્દ રંગની દૂર્જિ વાંચો, શરશવત્યર આસુખ બળો, ધર ધાન્ય રાખે આસોગની પ્રાણી વાસ, પશુ-ખાદ્ય-પુત્રનો વાન વાસ, પુત્રપ્રાપ્તિ થાથ નોકરીના જટાતી મળો દિત્યાદિ પણ આશીર્વાદનો પ્રકાર છે.

આશીર્વાદનો અર્થાંદ્વા અવંતની વજુક વધ જાવ છે. આશીર્વાદની અવતારીનાં અગ્નિ અવંજારોનો પજાવો ન રેખો પડકો છે. આશીર્વાદ દીર્ઘજીવી લેબ છે. તે કદી અવાજુદી લેતા વથી. આશીર્વાદનો અંજાસ લેતેશા સારો આવે છે. વાણી જ વાણી જ. બધુર વાણીથી જોખેવા વચનો કેઅણાંએ આશીર્વાદ અગ્રવત્ત રાગાન લેબ છે. દેવો પણ આસુખનાંથી પુષ્પવૃદ્ધિ પૃથ્વી પર કરીને આશીર્વાદ આપતા લેબ છે. અંતરના આશીર્વાદ અંદરથી નીકળેવા લેવાથી અવશ્ય ફળીજૂત થાથ છે. વદ્ધ કર્ણિતિ: શ્રુતુ સાગ દેવા વદ્ધ રશ્યે સાક્ષતિજ્ઞા: ॥આ જગતમાં આ જગતમાં રહુ જુદી રહે, વિસોગી રહે દીઘાળુ રહે અને જુલ પ્રવૃદ્ધિમાં રસ રહે તેવી અંતરની અભિવાસા છે. આશીર્વાદના અસૂત્રનું રસ પાવ જીવવિન બન્ય જવાબને.

- અનુશંખાન પાના નં-૧૧ પણ્ણી

નંગા પેટ...

ધોય, કઈ વળતો જ્યાબ આપવા સથમ ના ધોય મોર્ન દેખાતી પેસાદ્ધર સ્ત્રીનાં ક્રિય પર ઝો કદી ટિપ્પણી કરવા જઈએ તો સટાક કર્ણી આપણાં જાલ પર એક રોટી જાય. વગર મેકઅપે જાલ પર લાલી છવાઈ જાય. આપણે કેશનનો કે પેસાનો વિશેષ નથી કરવો બસ અહીં આપણી માનસિકતાનું ખરુ વર્ષાન કરવું છે માટે મદદ સદ્ગ મદદની રીતે કર્ણી ઊકાણની રીતે નહીં તો જખણ અર્થમાં એ મદદ કરેવાનો નહીં તો કંકરીયાણો જ કર્યો ગણાશે.

જે પોતુ લાર્જે આણીને અને સૌ વગાડે,

કદી જઈ કોઇ તોપને મોહુ અડાડે?

દ્વાદ્ધ આપણી ને દોષ કાઢવો બીજાનો!

તુટેલાં આલમાં કોઇ બીજુ લગાડે?

શ્રી સોરઠ વિશા શ્રીમાણી જૈન મહિલા મંડળ - બોરીવલી

શ્રી સોરઠ વિશા શ્રીમાણી જૈન મહિલા મંડળ બોરીવલી નો વાર્ષિક કાર્યક્રમ તા. ૧૨ જાન્યુઆરી ૨૦૨૪ના રોજ આયોજિત કરવામાં આવ્યો હતો. વર્ષ ૨૦૨૪ને આવકાર આપવા ગમ, ડી જે વિશે કન પાર્ટી નો આઉટરોર પ્રોગ્રામ બોરીવલી ખાતે એસ.કે. રિસોર્ટ માં આવેલા બોક્સ ઊન ખાતે રાખવામાં આવ્યો હતો.

બહેનોએ જે ઉત્સાહભરે કાર્યક્રમા ભાગ લીધો તેથી કાર્યક્રમને આયોજન કરવાનો સત્તોષ તુલાબેન તથા કમિટીની બહેનોના ચહેરા પર જણાતો હતો. બહેનોએ આગળ વધીને સારા-નરસા પ્રસ્ંગ મંડળને યાદ રખ્યી લેટ બખાવી.

બપોરે ચાર વાગ્યે બહેનો વેસ્ટર્ન લૂકમા તૈયાર થઈને નવી સાજસજા સાથે અલગ જ મૂડમાં મજા કરવા તૈયાર હતી. નવા વર્ષને આવકાર આપતા, નવા આઉટડોર માહોલને માણસતા અતિગમત માં ભાગ હેવાના ઉત્સાહ સાથે સૌ ટાઇમસર આવી ગયા.

સૌ પ્રથમ મેમ્બર બહેનોનું સ્વાગત કરી કમિટીની બહેનોં અણકાલેર હાઉસી સ્માર્ટવા માટે તૈયાર હતી. હાઉસી સ્માર્ટ બાદ દિપ્તીબેન માઝની તથા હેમાલીબેન રામાણીએ સૌને નવી નવી

અતો સ્માડી જેમાં હાસ્ય સાથે અવાનો અનેરો ઉત્સાહ આવ્યો.

જ્યારે ડી જે સાથે સંગીત સાંભળ્યું તો બહેનો ગરબા રમવા આગળ આવી કેમાં કેટલો સમય પસાર થયો તે ધ્યાન ન રહ્યું પણ જાણે પીકનીકની મજા પણ સાથે જ માણી લિધી એવો અનુભવ થયો.

પર જઈ કોટા પાડી આ યાદગાર પળોને સાથે લિધી પછી પ્રીતિલોજનને ન્યાય આપી કાર્યક્રમની પુણ્ણાહૃતી તરફ આગળ વધ્યા. ઠડક અને છણવું વાતાવરણ છોડીને કોઈને જ્યાનું મન નહોતું થતું અને આનંદ સાથે સૌ આવનાર બીજા પ્રોગ્રામ માં મળવણા વાયદા સાથે દૃઢી પડ્યા.

-પ્રમુખ : તુલાબેન મહેતા

- ઉપપ્રમુખ : કીર્તિબેન માઝની

- સેક્રેટરી : કલ્યાણીબેન મહેતા / કવિતાબેન મહેતા

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ - મુંબઈ

કાયમી સમૂહ લગ્નોલ્સાવ ચોજના શ્રી તારાચંદ ધનજીભાઈ મહેતા પ્રેરિત
ચાલુ વર્ષ વિઠળ સર્વત : ૨૦૮૦ બહા સુદ ૯ તા.૨૮/૦૨/૨૦૨૪ રવિવારના રોજ નક્કી
કરવામા આવેલ હતા, તેની ફોર્મ કરવાની છેલ્લી તારીખ ૧૫/૦૩/૨૦૨૪ હતી. એક ચુગાલ
લગ્નોલ્સુક હતું. આપણા સમાજના ધારાધોરણ પ્રગાહો અંજથી વધુ લગ્ન હોલ તો જ સમૂહ
લગ્નનું આચોજન કરવામાં આવે છે.

આ વર્ષે દાતા પરિવારની પ્રેરણાથી આ બજે ઉમેદવારને શ્રી સો.વિ. જૈન સમાજ ટ્રસ્ટ મુંબઈ
શ્રી તારાચંદ ધનજીભાઈ મહેતા સમૂહ લગ્ન ચોજના કાલજી ફંડાંથી રૂપિયા ૨૫૦૦૦/- તથા શ્રી
તારાચંદ ધનજીભાઈ ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ તરફથી રૂપિયા ૨૫૦૦૦/- એમ બજે બળીને કુલ રૂપિયા
૫૦૦૦૦/- લગ્ન નિમિત્ત ચહાલક રકમ આપેલ છે. તદ ઉપરાંત સ્વ. હંસાજેન મહેન્દ્રભાઈ
કોરડીયા પરીવાર અંદેરી તરફથી રૂપિયા ૧૧૦૦૦/- ચમુછ લગ્ન ઘણ્ણુક બંઝેને આપવામાં
આવેલ છે આ તકે શ્રી સો.વિ.જૈન સમાજ મુંબઈ દાતાઓ પરીવારનો ખૂબ ખૂબ આભાર માને
છે.

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ - મુંબઈ

કાર્યવાહક કમિટી

તા.૧૫-૦૩-૨૦૨૪

॥ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ ॥

ગાય અને ભેંસનું શુદ્ધ ઘી

સ્વાદ લિજ્જતદાર - સુગંધ ખુશબુદ્ધાર

એક વાર ખાશો તો માંગશો વારંવાર

વિરમગ્યમના પ્રખ્યાત જૈન દુગ્ધાલયનું
શુદ્ધ ઘી હવે મળશે મુંબઈમાં તમારા ઘર આંગણે

એક કિલો, પાંચ કિલો અને પંદર કિલોમાં ઉપલબ્ધ

હોલસેલ અને રિટેલમાં ઉપલબ્ધ

કૃણાલ: ૭૨ - ૨૧૦૭ - ૨૧૦૭

સ્વ. ભારતીયેન કીર્તિબાઈ મહેતા

સ્વર્ગારોહણ : તા. ૨૧-૪-૨૦૧૪ - (વડાલ, હાલ - જોરીવલી)

સમય જુંદગીનો ઓછો હશે....કયાં ખબર હતી;

વિદ્યાય તમારી અણાધારી થશે કયાં ખબર હતી

વિદ્યાય પણ એવી કે વીસરાય નહીં...જ્યાં કુદરત રઢી....કોને ફરિયાદ કરવી...??

નાનીશી જિંદગી હતી પણ મોટી માયા લગાડી ગયા; થોડા, સમયમાં ઘણું આપી ગયા...

આપની અણાધારી વિદ્યાયને મહેતા પરિવાર અશ્રુણીની આંખે શ્રદ્ધાંજલિ આપે છે,

બંજલિ આપતા હૈયું ફાટે છે, શ્રદ્ધાંજલિ આપતા શબ્દો ખૂટે છે...

પરમાત્મા આપના દિલ્ય આત્માને શ્રી સીમંધર સ્વામીનું શરણ આપે બેજ પ્રાર્થના...

સ્વ. શ્રી ભગવાનદાસ દામોદર મહેતા

સ્વ. લીલાવંતીયેન ભગવાનદાસ મહેતા

કીર્તિબાઈ - દેવાંગ - કિંજલ - પ્રીશા - અનિકા

કૃપાયેન - મિતુલકુમાર - સિદ્ધ વોરા

ગીરીશભાઈ - હર્ષાયેન

હરિશભાઈ - જગૃતિયેન

ભાવનાયેન - ભરતભાઈ

માયાયેન - સંજ્યભાઈ

- : મહેતા પરિવાર :-

સ્વામી વિવેકાનંદ ના જીવનના અમૃત ખાસ પ્રસંગો

નરેન્દ્રાથ દા ઉંડું સ્વામી વિવેકાનંદનો જીમ ૧૨ જાન્યુઆરી, ૧૮૬૭ ના રોજ કલકાતા મુક્કમે વિશ્વનાથ દા એં લુંબને છરી દેવીના ધરે થયો હતો. ૪ જુલાઈ

૧૮૦૨ના રોજ બેબુર મહ્માં તેમનું અવસાન થયું તેમણે કંતિ લાવી હતી જેનો આજે પણ વિશ્વલરમાં પાઠ્યો સલળાય છે. તેમના શુરુના સંદેશ વાહક તરીકે તેઓ એક સટીથી પણ વધારે સમયશી યુવાનાં માટે પ્રેરણા રૂપ રહ્યા છે.

મિત્રો, સ્વામી વિવેકાનંદ ના જીવન ના અમૃત પ્રસંગોની વાત આજે આપણે કરીશું જે આપણો ઘણી ઓછી વાર સાભળી હશે.

પ્રસંગ-૧

૧) ધર્મ નજીક ડેવળ તેઓ જ રહી શકે છે જે દુષ્પ પોતાના માટે રાખે છે અને સુખ અને સુખા અન્યને આપે છે.

વિવેકાનંદ હિન્દુસ્તાનાથી અમેરિકા જતા હતા. ચામક્ષું પરમહંસનાં પલી શારદ્ય માના આશીર્વાદ લેવા ગયા. એ સમયે રામકૃષ્ણ પરમહંસ અવસાન પાચ્યા હતા. શારદા મા રસોડમાં કામ કરી રહ્યા હતા.

વિવેકાનંદજીએ આવીને કહ્યું, 'મા મને આશીર્વાદ આપો હું અમેરિકા જઉ છુ!'

શારદા માએ પૂછ્યું, 'અમેરિકા જઈને શુ કરશો?'

'હું છિદ્રું ધર્મનો સંદેશ પ્રસંગલીશ'

શારદા મા એ કોઇ પ્રતિબાબ ન આયો. ચૂપ રહ્યા થોડી પળ પછી પોતાનું કામ કરતા કરતા બોલ્યા, 'પેલી શાક સુધારવાની છરી મને આપશો?'

વિવેકાનંદજી છરી ઉપાડીને શારદા માને આપી. શારદ્ય માએ છરી આપતા વિવેકાનંદજીના હાથ પર એક નજર કરી. પછી વિવેકાનંદજીના હાથમાથી છરી લેતાં બોલ્યા, જાઓ, મારુ આશીર્વાદ છે તમને હવે વિવેકાનંદજીનિ ન રહેવાયું.

મા છરી ઉપાડવાને અને આશીર્વાદ આપવાને શો સંબંધ છે?

શારદા માએ કહ્યું, હું જોતી હતી કે તમે છરી કેલી શીતે ઉપાડીને મને આપો છો. ચામાન્ય શીતે કોઇ છરી ઉપાડીને આપે ત્યારે હાથો

તેના હાથમાં રાખે છે પણ તમે છરી ઉપાડીને આપી ત્યારે હાથો મારી તરફ અને ધાર તમારું તરફ રાખીને છરી મને આપી. મને જાતરી છે કે તમો ધર્મનો સંદેશ સફળતાપૂર્વક લોકો સુધી પહોંચાડુશો. કારણકે ધર્મ કે પરમાત્મા નજીક ડેવળ તેઓ જ રહી શકે છે જે દુષ્પ પોતાના માટે રાખે છે અને સુખ અને સુખા અન્યને આપે છે. જેમ તમે ધાર તમારી તરફ રાખી અને હાથો મને આપો.

૨) દરેક માણસ સામા માણસની પરીક્ષા પોતાની બુદ્ધિ અનુસાર કરતો હોય છે.

એક વખત સ્વામી વિવેકાનંદ મુખીં-પુના રેખે માં પ્રથમ વર્ગમાં મુસાફરી કરી રહ્યા હતા. એ વખતે ડાબામાં છાજર ૨હેલ એક અંગેજ વિવેકાનંદ સાલણે તેમ બોલતો હતો. હવે તો બાવાઓ પણ પ્રથમ વર્ગમાં મુસાફરી કરે છે, વર્ગેરે વર્ગેરે.

વચ્ચે લોનાવાલા સ્ટેશન આવતા વિવેકાનંદ મળવા આવનાર એક ગૃહસ્થ સાંચે પ્રભાવશાળી શીતે અંગેજમાં વાત કરતા જોઈને પેલા મુસાફરની આપણો ઉઘડી અને તેણે વિવેકાનંદની માઝી માંગી તેમણે કહ્યું, મને ખોટું લાગ્યું નથી, કેમ કે દરેક માણસ સામા માણસની પરીક્ષા પોતાની બુદ્ધિ અનુસાર કરતો હોય છે.

૩) મરદ થાજે..

નરેન્દ્રાથમાં નેતૃત્વ જન્મજાત હતું અને નેતૃત્વ એટલે ત્યાગ એ છ વર્ધના હતા ત્યારે એક દિવસ કોઇ નાના કુટુંબની સાંચે આનંદ ના મેળામાં ગયા, ત્યા શિવ ની પૂજા વાય છે.

ઉજાસ ઓછી થયે એ બે છોકરાઓ ધેર પાછા વળતા હતા ત્યારે ટોળામાં બને દ્રુટા પડી ગયા, એ વેળા પુલ ઝડપથી દોડતી એક ગાડી આવી રહી હતી, નરેન્દ્રને હતું કે પેલો છોકરો પોતાની પાછળ છે એટલે ગાડીનો અવાજ સાલણી એમણે પોતાની પાછળ નજર કરી, પેલો છોકરો રસ્તાની બચાવર વચ્ચે લ્યાથી ખોડાઈ રહ્યો હતો. આ જોઇ નરેન્દ્ર ગલશયા અને તે દોડ્યા અને તેને જમણા હાથેથી તેને પકડી બગલાગ ધોડાની પરી નીચેથી તેને ખેઢી પાડ્યો, આજુબાજુના લોકો આથી આશર્ય રહિત થઈ ગયા, કોઇએ નરેન્દ્રને થાબડ્યો તો કોઇએ આશીર્વાદ આપ્યા, ધેર પહોંચા પછી એણા માએ આ વાત સાંલળી ત્યારે એમની આપમાં આસું આવી ગયા અને બોલ્યા 'મરદ થાજે બેટા!!!..

ઓરના પાછા પડતનો સંદેશ

- વીનેશ અંતાણી

વૃદ્ધાવસ્થામાં કેવી ખુશારીથી જીવનું જેણો એનો જવાન અનેરિકાની કવિતાઓ પેટ્રિકા એ, ફુરમિનાના કાલ્ય 'હું હજ અલી છુ' બાથી રહે છે. કહેછે : મારા દેખાવમાં ક્ષું ખાસ રહ્યું નથી, ચાહેરા પર ઉમર દેખાય છે. તરીક દસાઈ ગયું છે અને પહેલાં જેવી શક્તિ રહી નથી. સ્વૃતિ દળો આપવાના વાગી છે. ભૂતી જાઉ છુ કે સોજ વપરાશની બારી ચીજો કચાં મૂકી છે. બારે શુ કરવાનું એ વાત મારા મગજમાંથી નીકળી જાય છે. હું અરીસામાં જોવાનું ટાળું છું કારણ કે આ ઉમરે દાણું જોવાનું ટાળું પડે છે. કખારેક અરીસા પર નજર પડે તો હું મને જ ઓળખી જરૂરી નથી. એક સમયે સહેલાઇથી કરી શકી એ કામ કરવા જાઉ તો મારા તરીકમાં અસંખ દુષ્પાપો થાબ છે. કખારેક હું રને મારા ચુલાનીના સમય સાથે સરળાધું ત્યારે મને ખબર લોચ છે કે હું સમય પેકડી રહી છું. હું મારી પોતાની જ ગેરાજરીનો અનુભવ કરું છું. આ ઉમરે લોકો મારી જીણશીણ થયેલા તરીક પર દ્વાન આપે છે પરંતુ એવને એ વથી દેખાતું કે એની વીચે હું અગાઉ જેવી જ બંદિ છું. મારું હૃદય હજુ બરપૂર પ્રેર, તરીક આનંદ અને સંવેદનાથી બર્કું છે. હું વૃદ્ધ થઈ ગઈ છું, એકતું વાગે છે અને સ્વભાવિત થઈ ગઈ છું. એ જ કારણે હું ભૂતકાળની કક્ષી બાળતો ભૂતી લોકોને માફ કરવા ચાગું છું. ધાણા લોકોની નજરે હું બેંડોળ અને વૃદ્ધ લોધિશ, એગના બાટે મારું કોઈ અસ્તિત્વ રહ્યું નથી લોચ, પરંતુ હું મારા આંતરિક સૌંદર્યથી સાબાન છું. કોઈઓ મારું મૂલ્ય ઓછું આંકતું જેણો નહીં. મારામાં અગાઉ જેવી શક્તિ રહી નથી કે હું સુંદર રહી નથી એ વાત સારી, અતાં હું જીવવા ચાગું છું. હું જાણું છું કે મારા જેવી અન્ય બંદિ આ દુનિયામાં નથી, હું આપી શકું એટતું કોઈ આપી શકે તેણ નથી.

પેટ્રિક ફરેમિનાનાં દાણાં જાબ્યોમાંથી પ્રેરણાત્મક સંદેશ મળે છે. એમણે એક કવિતામાં જીવનને પૂરું જાણા વિના બારોબાર જીવી જતા લોકોની વાત પોતાના ઉદ્ઘરણથી કરી છે: હું હૈન્દાં બિંદગીને બાજુમાં રાખીને જીવી. હું એટવી હે થાકી ગઈ છું કે એમાં પ્રવેશ કરવાનો પ્રયત્ન પણ કરી શકી નથી. હું બિંદગી સાથે આત્મપ્રોત થઈને જીવતા લોકોને દખ્યાંથી જોયા કરતી રહી અને દુનિયાથી સંતાપને બારી છૂટવાના માર્ગ શોધતી રહી. હું બીજા લોકોને મદદ કરવા માગતી હોઉં એવા બનમાં જીવી. ખરેખર તો એ સાચા અર્થમાં બિંદગી ન જીવવાનું એક બલાનું છું. આપણે ભૂતકાળના જનમોને જ બાદ કરીશું

તો એમાં જ આખું જીવન ખરચાય જશે. આપણે કર્યું પણ સારું કામ કરવા ચાગતાં હોયાં તો સૌ પ્રથમ એકબીજાને ચોટ પહેલોડવાનું બંધ કરીએ. પાછાં ઉમરે મને સાબજાયું છે કે મે જીવનમાં માત્ર ટકી રહેવાના જ પ્રયત્ન કર્યા. હવે મારી જતનો સામનો કરવાનો સમય આવી ગયો છે ત્યારે હું મારા ભૂતકાળની બધી કક્ષી બોંદો ભૂતી જાઉં, બને થયેતાં જનમોને મારાં આંસુઓથી ઘોષ નાખું. તો જ હું મારી ભાકી રહેલી બિંદગીને જચાવી શકીશ.

જીવનનો અંતિમ પાઠ સમાનનો અને કબરાનાનો હોય છે. પેટ્રિક ફરેમિનાની એક કવિતા કબરાનાની મુલાકાત વિશેની છે. એક પહેલી સવારે ચાવતાં ચાવતાં એ કબરાનાનું પલંચી ગયાં, ધૂંઘળી સવારે એ કણરોની વચ્ચે ઊનાં લ્લાં. જૂની કણરોના પચ્ચાર દસાઈ ગયા લ્લાં અને એના પર દાસ ઊની આબ્યું છું. દરેક કણર એકવી હ્લી, પક્ષીઓ કહરવ કરતાં લ્લાં અને ત્યાં પોઢેવા લોકોના આત્માને અંજરિ આપતાં લ્લાં. વષ્ણો જૂનાં ઊંચા વૃદ્ધો ઓકીદારની જેણ ઊનાં લ્લાં. એ વૃદ્ધોએ કણરમાં ઉત્તરવામાં આવેલા લોકો અને પાછળ રહી ગયેલાં એમનાં રનેલીજનોને આંસુ સારતાં જોયાં છે. કબરાનાના દરવાજાની બદાર જીવન એની રક્તારમાંવલેટું છું અને અલી કંડી શાંતિ છવાબેલી લ્લી. દરેક કણરની વીતેવા જીવનની એકાઓખી વાર્તા દરાયેલી પડી હ્લી. એ જવા માટે કબરાના દરવાજા પારો પહોંચા ત્યારે આજશરાંથી ધીમી ધારે વરસાદ વરસાવા વાગ્યો. અયાનક એવને વાગ્યું કોઈ કોષી અવાજ અંગે 'આવજો' કહી રહ્યો છે.

એવણે પોતાની જાતાની સ્વૃતિમાં એક કાલ્ય વધ્યું છે. જેમાં બારોબાર પરતાવાનો ભાવ છે. એ કાલ્ય સંક્ષેપમાં: 'મા, તું ગઈ પછીના વધ્યોમાં હું દાણું શીખી છું. એ વિશે તને કહેવા માંગું છું, પણ તરફાત કચાંથી કરું તે સમજાયું નથી. હવે આ ઉમરે તે તારી બિંદગીના અનુભવોના આધારે મને આપેતી સવાહના શબ્દો મારા જનમાં ગુજે છે. તે મુરકેલ બિંદગીનો સામનો કરવા મને તેથી કરવા દાણ પ્રયત્ન કર્યા, પરંતુ તે સવયે મેં દ્વાન આખું નથી. હું માનતી રહી કે હું હુંમેં મારી પારોં જ હો. તું તારાં સુણનો વિચાર કર્યા વિના મને બધું આપતી રહી. હવે સાબજાય છે કે જા અંનાં સંતાપનોને બધું આપી દેવાની કોશિશમાં પોતે અંદરથી ખાતી થતી જાય છે. હું એક વાર તને જે શકું તો કહેવા માગું છું કે હું મારે માટે શું છે.'

એપ્રિલ માસના મુખ્યપત્રના “સૌજન્ય વાતા” જીવ્યા થોડું, જીતી ગયા ઘણું

શ્રી ચુનીલાલભાઈનો જન્મ મજેવડી મુકામે સં.૧૯૪૪ના ભાડરવા વદી-રને સોમવાર તા.૬-૮-૧૯૯૮ના રોજ થયો હતો. બચપન વતન મજેવડીમાં જ વિતાવ્યું. સં.૧૯૬૪ના વૈશાખ વદ-૧૩ને શુક્રવાર તા.૨૭-૫-૧૯૬૮ના રોજ ૨૦ વર્ષની ઉમરે મુંબઈ કમાવા આવ્યા. શરાખાતમાં મુંબઈના શાપરીયા ડોકમાં નોકરી કરી. પણ મનમાં નિશ્ચય કર્યો હતો કે પોતાનો સ્વતંત્ર ધંધો કરી જીવનમાં આગળ વધવું. પોતાની આગામી કુશળતા, સાહસ અને બુદ્ધિશક્તિથી સૌ પ્રથમ મલાડમાં એક નાનું ઓછું લેથ મશીન બનાવવાનું કારખાનું શરૂ કર્યું. ત્યારબાદ અપ્રતિમ સફળતા હાંસલ કરીને કાંદિવલી (વેસ્ટ)માં જમીનનો પ્લોટ લઈને જાત-મહેનતથી દવાની ગોળીને સ્ટ્રીપમાં પેકીંગ કરવાના અતિ આધુનિક ઓટોમેટીક મશીન બનાવવાનું ચાર માણની ફેકટરી બનાવી જેનું તેને મે.જેમકો ચક મેન્યુ. વર્કસ નામ આપ્યું હતું.

શ્રી ચુનીલાલભાઈ ગોપાલજી વસા

ચુનીલાલભાઈના લગ્ન સં.૨૦૦૧ના મહાસુદ ૧૦ના તા.૨૩-૧-૧૯૪૫ના રોજ મોટી મારડ નિવાસી શ્રી કાનજી નેમચંદ શાહની સુપુત્રી નિર્મલાબેન સાથે મોટી મારડ મુકામે થયેલ હતાં. તેમના ધર્મપલીનો જીવનમાં દુસ વર્ષનો સાથ રહ્યો હતો.

પરિવારમાં ત્રણ દીકરાઓ અને છ દીકરીઓ. તેમના બીજા નંબરના દીકરી વર્ષાબહેન ઉપર તેમને બહુ હેત અને પ્રેમ હતાં એટલે તેઓ તેમને “ભગવાન” કહેતા. અને આ ભગવાન જ તેમની જીવન પર્યંત સેવા ચાકરી કરેલ હતી.

ચુનીલાલભાઈ તા.૧૭-૪-૨૦૧૩ના રોજ વિલે પારલે (ઈ) ખાતે અર્થિહેત શરણ પામ્યા. તેમની યાદમાં તેમની સુપુત્રી વર્ષાબેને પુષ્યના ઘણાં શુભ કાર્યો કર્યા. ભાવનગરના પંજરાપોળમાં ગાયોનો વાડો બંધાવ્યો અને ત્યાં પાણીનો પંપ અને મોટર મુકાવી ચોખ્યા પાણીનું પરબ બંધાવ્યું. ભાવનગરની ગાયથી સોસાયટીના દેરાસરમાં સોનેરી શાશુંજય તીર્થનો પટ અને જૂનાગઢ ગીરના નેમિનાથદાદાનો પટ બનાવડાવી પ્રતિષ્ઠા કરેલ છે. રાજકોટની શેઠ શ્રી દેવકરણ મૂળજી સૌરાષ્ટ્ર વિશાશ્રીમાળી જૈન બોર્ડિંગ્સમાં તખ્તીઓ મુકાવવા માટે યોગદાન આપેલ છે. શ્રી શુભેચ્છક મિત્ર મંડળ - મુંબઈમાં ઝ.ત્રણ લાખનું યોગદાન અનાજ વિતરણ યોજનામાં આપેલ છે. ચેત્ર સુદ-૭ના વાપીની બાજુના રર ઘરના ગામને દટક લીધેલ છે. આ રીતે તેમના સ્મરણાર્થે તેમના પરિવારને પ્રેરણ મળતી જ રહે.

તેમના સમય પરિવાર તરફથી પ્રાર્થના

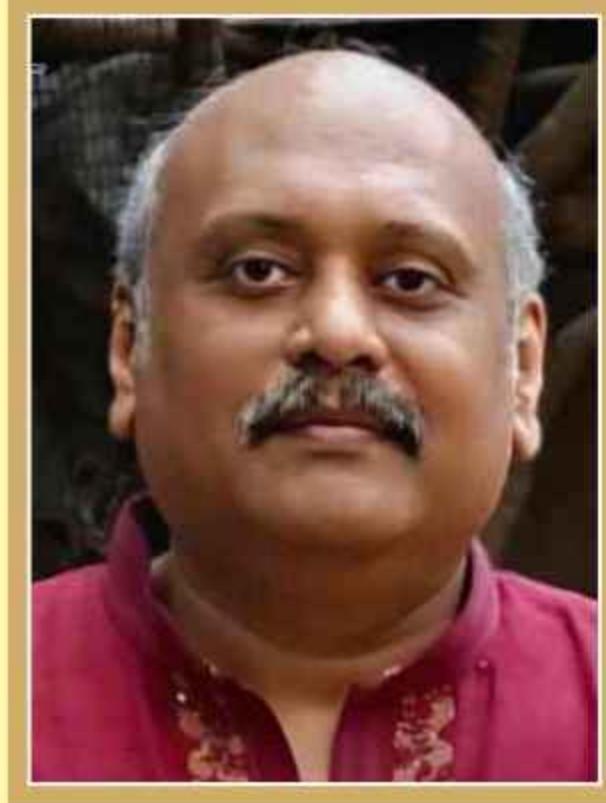
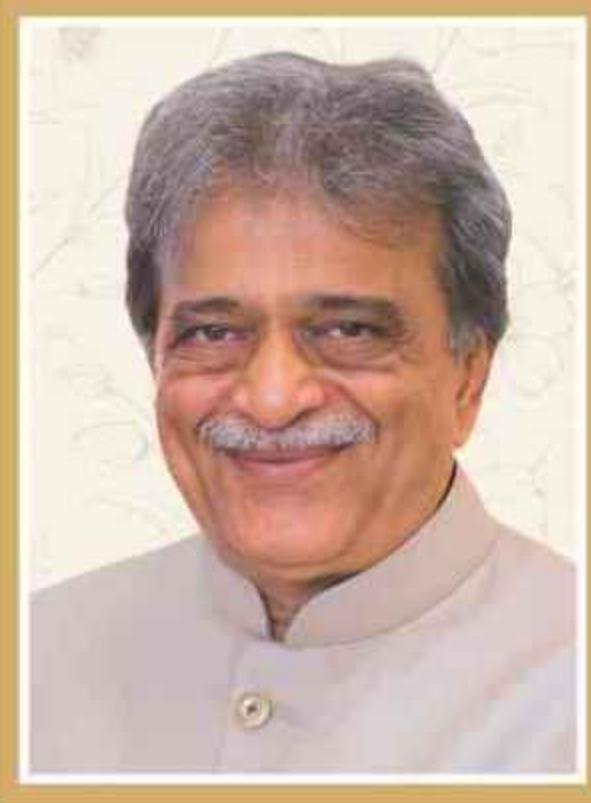
દેહનો વિલય થાય છે પરંતુ આત્માનો વિલય થતો નથી. અમારા હૃદયમાંથી આપની સ્મૃતિનો કચારેચ વિલય થશે નહીં. આપે વિદાય લીધી, સંકેલી લીધી માયા, મહેનત કરી કમાયા, ફુંબના વડીલ તમે, ગુમાવી અથે છત્ર છાયા. કાળે જુદા પાક્યા ભલે પણ હૃદ્યે રહેશો સમાયા, એક પણ દિવસ એવો પસાર નથી થયો કે પૂજયશ્રી આપની યાદ ન આવી હોય.

વહી જતાં સમયના વહેણમાં એક એક પળ યાદ કરતાં આપની વસમી વિદાયને આજે બે વર્ષ વિત્તિ ગયા છતાં આપની સ્નેહભરી સ્મૃતિઓ અને સુસ્મરણો થકી યશસ્વી જીવનની યાદગાર પળો ક્ષણાભર પણ ભુલાતી નથી. નથી થતો હજુ પણ આ હૃદયને વિશ્વાસ કે તમે ઘરના ખૂણે ખૂણામાં તમારી સુવાસ, હજુ થાય છે હરપળ તમારો આભાસ રહેશે તમે સદ્ય અમારી સાય.

જીવ્યા થોડું જીતી ગયા ઘણું, ન જાણ્યું જાનકી નાથે સવારે શું થવાનું છે. નહીંતી ખરે કે આટલું વહેલું તમારે જવાનું છે, પણ આપ ગયા તે રીતે કોઈ જતું નથી. અમારા મસ્તક પર રાખજો સદ્ય તમારો હાથ સહ નતમસ્તકે શ્રદ્ધા સુમન આપને યાદ કરનાર પરિવારજનો :

જીવન સંગીની નિર્મલાબેન ચુનીલાલ વસા, પુત્રો-પુત્રબધુઓ, દીકરીઓ-જમાઈઓ, હ.: વર્ષાબેન ચુનીલાલ વસા.

ચુનીલાલભાઈ તેમના પરિવારની ઉત્કૃષ્ટ સેવા બદલ તેમનું જીવન તેમના પરિવાર માટે દિવાદાંડી સમ બની રહેશે તેમજ શ્રી સોરથ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ - મુંબઈ તેમના પરિવારજનોના જીવનમાં ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ કરે તેવી શુભ-ભાવના.

શ્રી મહુરભાઈ નગીનદાસ મહેતા

માનનીય સભ્યશ્રી,

સામાન્ય રીતે સમાજના પ્રમુખને મુખપત્રમાં કંઇક લખવાના અવસર બહુ ઓછા આવતા હોય છે કારણકે એમને જે કોઈ જાણકારી કે સૂચનાઓ આપવાની હોય તો તે તંત્રીલેખ અથવા સંસ્થા સમાચાર હેઠળ આવરી લેવામાં આવે છે. પરંતુ આજે અમુક કારણોસર આપની સમક્ષ મુખપત્ર દ્વારા આવ્યો છું.

છેલ્લા એક મહિનામાં સમાજે બે અત્યંત યુવાન અને સંનિષ્ટ કાર્યકરો ગુમાવ્યા છે. ૧૪મી ફેબ્રુઆરીએ સમાજના ભૂતપૂર્વ મંત્રી શ્રી મહુરભાઈ નગીનદાસ મહેતાએ ફક્ત ૬૩ વર્ષની વયે સંસારથી અચાનક વિદાય લીધી. એક ધર્મપ્રિય, કર્મચારી અને પરમાર્થ માટે હંમેશા તત્પર એવા શ્રી મહુરભાઈની વિદાયથી સમાજને મોટી ખોટ પડી છે. એવીજ રીતે સમાજના બીજા યુવા કાર્યકર્તા શ્રી કમલભાઈ દોશી જેઓ સમાજની કારોબારીના સત્ય હતા તેઓ ૮મી માર્ચના આ હુનિયા છોડીને ચાલ્યા ગયા. સમાજની કારોબારીની બેઠકમાં હંમેશા પોતાના સૂચનો તથા વિચારોથી સક્રિય એવા શ્રી કમલભાઈ ફક્ત ૫૩ વર્ષની યુવાન વયે અવસાન પામ્યા. મુખ પર મલકું મંદ મંદ સ્થિત એમના વ્યક્તિત્વની ખાસિયત હતી. ભાઈબીજના સુવર્ણ જ્યંતિની ઉજવણી તથા રાસ ગરબાના સફળ આયોજનના તેઓ સારથી હતા.

આવા યુવાન અને સંનિષ્ટ કાર્યકરોની અણાધારી વિદાયથી સમાજ ઊંડા આધાતની લાગણી અનુભવે છે.

પરમકૃપાળું પરમાત્મા બત્તે દિવંગત આત્માને પરમ શાંતિ આપે અને તેમના સોહીજનો અને પરિવારજનો ને આ દુઃખ સહન કરવાની શક્તિ આપે એજ અભ્યર્થના.

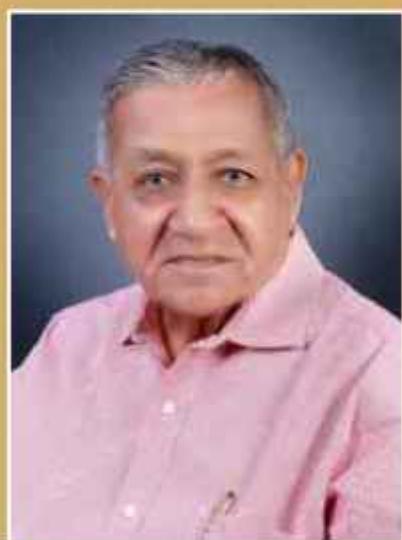
શ્રી જ્યેશભાઈ એસ. વસા

મુખપત્ર બાબત થોડી જાણકારી આપવાની છે. આપ જોશો તો ખ્યાલ આવશે કે મુખપત્રની નિયમિતતા, લેખો તથા રંગરૂપમાં ઘણોજ સુધારો થયો છે. રજુસ્ટ્રેશન બાબત જે ગુંય હતી તેનું પણ સમાધાન થઇ ગયું છે. આ જે પણ બદલાવ જોવા મળી રહ્યો છે. તે માટે કારોબારીના સભ્ય શ્રી જ્યેશભાઈ એસ. વસા અત્યંત અભિનંદનને પાત્ર છે. નવેમ્બર ૨૦૨૨માં કારોબારીની એક બેઠકમાં જ્યેશભાઈએ સ્વચ્છ તંત્રી શ્રી રાજેન્દ્રભાઈ પુનાતર સાથે કામ કરવાની દ્રષ્ટા વ્યક્ત કરી. તે વખતે આર.એન.આઈ. નું લાયસન્સ રદ થઇ ગયું હતું તેને ફરીથી રીન્યુ કરવા માટે મુખપત્ર ના માઝું તંત્રી શ્રીમતી કીર્તિબેન મયુરભાઈ મહેતાનો સાથ લીધો. કીર્તિબેન ખુદ મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ હાજર રહી આ પ્રક્રિયાને સરળ કરવામાં ખુલજ મદદ કરી તે બદલ સમાજ તેમનો ખૂબ ખૂબ આભાર વ્યક્ત કરે છે. ફળ સ્વરૂપે જાન્યુઆરી ૨૦૨૩ થી પોસ્ટના ૭ ઇપિયાને બદલે રે ઇપિયાનો ખર્ચ થયો. દરમાન જ્યેશભાઈ નવા નવા પ્રીન્ટરોની મુલાકાત લઈ સરસ, સુંદર અને વ્યાજળી દરે મુખપત્ર છપાય તે માટે સતત પ્રયત્નશીલ રહ્યા અને પરિણામ રૂપે આજે આપણાને આંખને ઉડીને વળ્ગો એવું સુંદર મુખપત્ર વાંચવા મળી રહ્યું છે. લાયસન્સની પ્રક્રિયા પણ ચાલુ જ હતી અને આખરે ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૪માં આર.એન.આઈ. લાયસન્સ રીન્યુ થઇ ગયું.

મુખપત્રના પોસ્ટની કિંમત રે ઇપિયાથી ઘટીને પણ પેસા થઇ ગયે.

જ્યેશભાઈએ મુખપત્રમાં લેખો લખીને મોકલવા માટે ભૂતપૂર્વ તંત્રીઓ તથા સભ્યોને વ્યક્તિગત ફોન કરીને આમંત્રણ પાઠવ્યું. અદ્યાં જલિના લખાણાના મુફ્ત પરિવારને મોકલીને કોઇ ભૂલ ના થાય લેની ખાસ તકેદારી લે છે. ખરું કહું તો જ્યેશભાઈ મુખપત્ર બાબત ખુલજ ચીવટ અને ચોકસાઈ રાખે છે જેના કારણો કાના માત્રાની ભૂલોને જૂજ અવકાશ રહે છે. તંત્રીશ્રી રાજેન્દ્રભાઈ પુનાતર સાથે ખબો ખબા મિલાવીને સમયની પરવા કર્યા વગર દરેકને સમયસર મુખપત્ર મળી રહે તે માટે ચીવટ રાખીને તનતોડ મહેનત કરતા શ્રી જ્યેશભાઈનો અંતરથી આભાર અને ભવિષ્યમાં પણ સમાજનું કામ કરતા રહેવાની શુભેચ્છા.

સો.વિ.જૈન સમાજ ટ્રસ્ટ મુંબઈની સ્થાપના થઇ ત્યારે ટ્રસ્ટનું રજુસ્ટ્રેશન શ્રી ચેરીટી કમિશનરની ઓફિસમાં એ સમયે કરાવેલ એ પછી સમયાનુસાર ઘણી કારોબારી સમિતિએ કારોબાર તો સંભાળોલ પરંતુ ચેન્જ રિપોર્ટ અપડેટ કરાવેલ નહોતા. ૨૦૨૧ ડિસેમ્બરમાં આપણી આ નવી સમિતિએ કાર્યભાર સંભાળોલ અને ત્યારણાં ૪/૫ મહિના પછી શ્રી પ્રવિષાંદ્ર ચીમનલાલ વોરા આપણા સમાજની સમિતિના કો.ઓપ્ટ સભ્ય એ અવસાન પામેલા ટ્રસ્ટીઓના મૃત્યુનોંધણી ના પ્રમાણપત્રો તથા ભૂતપૂર્વ પ્રમુખ સાહેબોના આધાર કાર્ડ અને પેન કાર્ડ પ્રાપ્ત કરીને ચેન્જ રિપોર્ટ પી.ટી.આર. વક્િલની સલાહ સૂચના પ્રમાણે બનાવીને ચેરીટી કમિશનરની ઓફિસમાં સબમીટ કરાવીને, પ્રણા ચુનાવણીમાં હાજર રહીને તે કાર્યવાહી પૂર્ણ કરાવીને ટ્રસ્ટ તરીકેની કાર્યવાહી પૂર્ણ કરાવેલ છે અને તે વિષયનો પ્રમાણીત રિપોર્ટ થોડા જ સમયમાં આપણા હાથમાં આવી જશે. આ કાર્યમાં તેમને લીગાલ સણ કમિટીના સભ્યોનો પૂરો સાય અને સહકાર મળ્યો છે માટે કારોબારી સમિતિની સભ કમિટીના સભ્યોની મહેનત અભિનંદનીય છે.

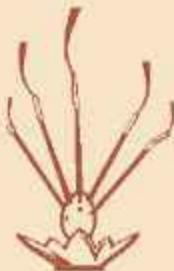
શ્રી પ્રવિષાંદ્ર સી. વોરા

દરેક સભ્યને વ્યક્તિગત અપીલ છે કે મુખપત્રમાં આપણા વ્યવસાયની જાહેરાત આપો જેથી તે પગાભર થઇ શકે. જીજું, પ્રસંગોપાત સમાજ તથા મુખપત્રને બેટ આપવા નાખ વિનંતી.

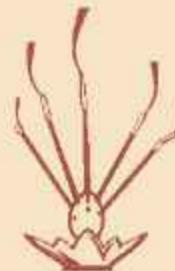
મુખપત્રમાં નવી કોલમ 'પત્રમ પુષ્પમ' દ્વારા સમાજની કારોબારીની કાર્ય ક્ષમતા બાબત આપણા સૂચનો જણાવવા વિનંતી. લેખની વૃત્તિમાં રસ ધરાવતી દરેક વ્યક્તિને સારા લેખો લખી મોકલવા વિનંતી.

- ડિસ્ટ્રીક્ટ પણ્ણુલ્પાલ ગહેરા (પગુણ-રામુજ રોવડ)

ભાવભરી શ્રદ્ધાંજલી

જન્મ તારીખ :
૧૨-૦૩-૧૯૪૮

અરોહિત શરણ તારીખ :
૦૮-૦૩-૨૦૨૪

સ્વ. હેમાબેન (હસુમતીબેન) નવીનચંદ્ર દોશી

જીવનમાં સુવાસ, પ્રભુમાં વિશ્વાસ
આંખમાં અભી, દરિયા જેવું દિલ,
ભીડી વાળી અને સનેહની સરવાળી,
અમારા ઘરની શાન, શોભા અને શોહરત,
એટલે અમારા પ્રિય સ્વ. હેમાબેન (હસુમતીબેન),
પરમાત્મા આપના દિવ્ય આત્માને પરમ શાંતિ અર્પે
એજ અમારી ભાવભરી શ્રદ્ધાંજલિ

આપના પ્રિય જનો

શ્રી નવીનચંદ્ર રમણીકલાલ દોશી પરિવાર

શ્રી નરોતમદાસ જીવનલાલ લોરા પરિવાર

સ્વ. ધીરુભાઈ - સ્વ. પુષ્પાબેન

ડૉ. ભુપેન્દ્રભાઈ - ડૉ. શોભનાબેન

શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ - શ્રીમતી મધુબેન

સ્વ. તારાબેન - સ્વ. રમણીકલાલ

સ્વ. રસીલાબેન - સ્વ. ચંદુલાલ

સ્વ. રમાબેન - શ્રી પ્રકુલભાઈ

વ्यक्तिना विकास माटे परिस्थिति, જल, ज्ञाति महत्वना नथी

- અશોક પટેલ (વાચણા-અમદાવાદ)

વ्यક्तिना મુખ્યત્વે બે પ્રકાર પાડી શકાય. પ્રવભ એવું વ्यક્તિત્વ કું જે પરિસ્થિતિને અનુફૂળ વધને જીવે. જ્યારે બીજુ વ्यક્તિત્વ એવું છે કે જે પરિસ્થિતિને પોતાને અનુફૂળ બનાવીને જીવે. પ્રથમ પ્રકારના વ્યક્તિત્વને સંવર્ધનો સામનો ખૂબ જ ઓછો ક્રવ્હો પડે છે. જ્યારે બીજા પ્રકારના વ્યક્તિત્વએ સતત સંવર્ધમાં જીવતું પડે છે. આવું વ્યક્તિત્વ ધરાવનારની નોંધ સમાજે લેવી જ પડે છે. જે અન્ય વ્યક્તિઓ માટે આદર્શ બની રહે છે. જે અન્યને રાહ રીતે છે. જીવનમાં ચડતીપઢતી આવે. જીવન એટલે જ સંવર્ધ. અજુલ કલામ સાહેલે સંવર્ધમય જીવનને ભાનમાં રાખીને એક સરસ વાત કરેલી કે, હશ્વરે આપણને ક્યારેય એવું વચન નથી આપ્યું કે, આકાશ હેઠાં માટે ખસ્ત રહેશે. આ ઉક્તિમાં મોટું શિંતન સમાયેલ છે.

જીવનમાં વિકસ કરવો હોય તો બે બાબતો કરવી જ પડે. પ્રવભ તો વધારાનું કામ કર્યો અને નવીનિતાભર્યું કામ કર્યો. કામ કરવાની બાબતમાં બીજાથી અલગ પડે. બધાં કરતા હશે તેટલું જ આપણે કરીશું તો બીજાથી આપણે અલગ પડી નહીં શકીએ. અને જ્યાં સુધી બીજાથી અલગ નહીં પડો ત્યાં સુધી લોકો તમારી નોંધ પણ નહિં લે. વેટાના ટોળામાં એક હેંટાની નોંધ ના લેવાય, પણ જો વખે એક બક્કી હોય તો તે અલગ તરી આવે છે. માટે તેની નોંધ લેવાય છે. સાથે આપણા કામમાં સતત નવીનિતા લાવો. કામ પ્રયોગિક નિષ્ઠા-તમના આપણને નીરેથી ઉપર લઈ જાય છે. આવા જ એક વ્યક્તિત્વને અમણાં જ જૂનાગઢ જલ્લામાં સાંસદુર્ગીર ખાતે મળવાનું થયું.

સાસણાગીરિમાં જે વ્યક્તિત્વને મળ્યો તે રસીલા વાદેર કે જે શુજાત અને ભારતમાં 'વાયન ક્વીન' તરીકે ઓંણખાય છે. આ તૃતી વર્ષની મહિલા જે આજના યુવાનો માટે આદર્શ અને રોલમોડલ બની શકે તેમ છે. આ મહિલાએ અન્યાર સુધીમાં ૨૦૦ થી વધુ સિંહને અને દીપડ કે અન્ય ૧૦૦૦થી વધુ પ્રાણીઓને બચાવ્યા છે. જગતમાં તેની કામગીરીની રચાઈ પ્રિન્ટ અને છલેકટ્રોનિક મિડિયામાં વણ ગઈ છે. પણ આજે બેદી વાતની નોંધ લેવી છે કે જેણા વિષે સમાજ સાવ અજાણ છે. અને એ બાબતો જ યુવાપેઢી માટે આદર્શ બની શકશે.

રસીલાએ માર્ગ એક વર્ષની ઉમરે પિતાને ગુમાબા હતા. ગ્રામદામાં ઓબીસી વર્ષમાં ભમીએ બે પુત્રીઓ અને એક પુત્રનો

મહામહેનતે ઉંઘેર કરેલો. આગળ જતા એક બહેન પણ ગુમાબા આજથી ત્રણ વર્ષ પૂર્વે લખ થયા. થોડા જ મહિનામાં સસરાને પણ ગુમાબા. આજે પણ રસીલા કહે છે કે, 'મારુ જીવનમાં પણ નું સુખ ડેમ નહિ હોય ?' રસીલાની નાનપણાં હસ્ત ખાખી યુનિફર્મ વાળી નોકરી કરવાની અને એક શિક્ષક સાથે લખન કરીને બાઇક પાછળ બેસવાની હતી. તેણે સૌ પ્રવભ એસ આર પી મા નોકરી સ્વીકારી બે માસ પછી કોરેસ્ટમાં ગાડી તરીકેની નોકરી મળી ત્યારબાદ વનિવલાગમાં જ કોરેસ્ટની પરિસ્થા પાસ કરી આમ એક પછી એક ડેઝબુટ તે ઉપર ચડતી ગઈ. તેણે કોરેસ્ટની નોકરી સ્વીકારી ત્યારે વણાં લોકો કહેતા કે, આ સ્ત્રી સિંહ-દીપડ સામે કેવી રીતે ઊભી રહી શકે ? તે પુરુષોની જેમ કામ નહિ કરી શકે પણ તેણે છિમત ઓ નિષ્ઠા બને બતાવા. તેને શીખવાની તો એટલી બગન હતી કે, એકવાર દીપડને બચાવવાની કામગીરી કરતી હતી. ત્યારે દીપડએ તેને જ્માણ હાથના કાડા પર બચ્કુ ભર્યું લગભગ પદર ટાકા આવ્યા. જેથી તે વખી શકતી ન હતી. તેણે હાથા હાથે વખવાનું નક્કી કર્યું અને તે થોડા જ ટિવસોમાં ડાબા હાથે શીખી વણ ! આ વાતનો ત્યારે ખ્યાલ આવ્યો કે, આ વેખકે તેને પોતાના અનુભવો વખવા માટે સુયન કરેલ. તો તે બાજુના ઝૂમાં જઈને એક નોટલુક લઈને આવી. તેણે વખેલ અનુભવો બતાવા. તો આ વેખકે ખુશ વધુને તેના અસરોના વખાણ કર્યા, ત્યારે તેણે ઉપરનો પ્રસંગ કરી બતાવ્યો. તે હિન્દી વિષય સાથે માત્ર સ્નાતક છે.

રસીલા અલ્યારે કોરેસ્ટના કવાર્ટસમાં રહે છે. તેના ઘરમાં પ્રવેશ કરતા સામે જ ખુલ્લું એક ક્ષાટ મેલ અંનો ટ્રોક્ઝીથી લરેલું જોવા મળ્યું. પ્રવભ વિચાર એવો જ આવે કે, વનવિભાગની કામગીરી માટે તેને આ મેલ કે ટ્રોક્ઝી મળેલ હૈ. પણ નજીક જઈને જોતા જ આપો પહોળી વણ ગઈ. મેલ અને ટ્રોક્ઝી હતા વિવિધ સહોનાં જે રસીલાએ જીચા હતા. ટેલેફોન, બેસ, બેડમિન્ટન, કેસ, ડ્યુક મેરેવોન ! આપણા જીવા સામાન્ય માણસને આટલી સહતો અતાં તો નથી જ આવડતી. પણ તેના નિયમો પણ આપણે જાણતા નથી. ત્યારે આ યુવતિ વનવિભાગમાં સિંહે, દીપડાંઓ અને અન્ય પ્રાણીઓની બચાવની કામગીરી સાથે અન્ય લેને પણ વિશિષ્ટ કામગીરી કરે છે. જે વધારાનું કામ છે. માટે જ તેની નોંધ સમાજે

લેવી પડે છે. સમાજના અન્ય વિશિષ્ટ વાક્તિઓ જેમ કે, સચિન તેનુંબકર, અમિતાલ બાણન જેવી હસ્તીઓ પણ તેના હેર જઈને તેને મળી છે. તેના મતે સરળ બચાવગીરી એને કહેવાય કે, જેમાં પ્રાણી, વાક્તિ કે સ્ટાફને કોઈ છજા ન થાય. આ અર્થે તેના અવિકારાભે હસ્તા હસ્તા તેને કહેલું કે, રસીલા તાચ બંન્ધ પ્રસંગે તું બંન્ધ મહુપમાં બેકી હોય અને જો દીપદાનું રેસ્ક્યુ કરવાનું આવે તો તું બંન્ધ પછી કરે પણ રેસ્ક્યુ કરવા પહેલા પહોંચી જાય. આ વાખત ક્રમ પ્રત્યેની નિષ્ઠા અને સમર્પણ શુદ્ધ હોય છે. આ પ્રયત્નમાં તેના પતિ અને સાસુનો ખૂબ જ સહકાર મળે છે. જે વાખત સમાજને નમૂનો પૂરો પડે છે કે ધરની ઋણોને આચળ બાવવામાં કુટુંબના સભ્યોના સહકારનું ખૂબ જ મહત્વ છે.

પુરુષો માટે તેનો સંદેશો છે કે, રૂપી એ સ્ત્રી છે જ તેને તક આપો, સ્ત્રીઓ આગળ આવે તો તેની હર્ષ ના કરો, સ્ત્રીઓને સંદેશો આપતાં કહે છે કે, સ્ત્રીઓએ મક્કમ રહેલું જોઈએ. સાંસું ક્રમ કરવામાં સો વિન આવશે. કોઈ આપણી હર્ષ કરે તો તેનો અર્થ એવો કરવાં કે આપણે કોઈ શાસું અને વિશિષ્ટ ક્રમ કરી રહ્યા હોઈએ યુવાનોને ભારપૂર્વક કહે છેકે, જગત બચાવો, વાછદ વાછફ બચાવો. નહિ તો આવનારી પેઢી તેને માગ ફોટોમાં જ છોશ. તેના મતે માણસ જ ખગ્ય છે. સિહ રોયલ અને મર્યાદવાળું પ્રાણી છે. પ્રાણી એના લક્ષણ કે ગુણું-અવગુણું પર જાય. સિહ એ જગતનો શાજ છે, આપણે ક્યારેય શક્તા બનવાનો પ્રયત્ન ના કરવો જોઈએ હું દીપડો એ બિલાડીની જેમ લુણું પ્રાણી છે. તેની પર ભરોસો ના ક્રાય. તેની હચ્છા છે કે, જીવનભર મુગા પ્રાણીઓની સેવા કરવી, પેસા કરતાં પ્રાણીને મહત્વ આપવું.

રસીલા વાદેર જેવી અનેક યુવતીઓ આજે ગુજરાત અને ભારતમાં છે. આ યુવતીઓ એવા ક્ષેત્રમાં ક્રમ કરે છે કે કે કેંગમાં ક્રમ કરવું અગાઉ વિચારવામાં પણ નહોતું આપતુ. પોલીસ, સૈન્ય અને વનવિભાગ જેવા અનેક પડકારલયા ક્ષેત્રોમાં યુવતીઓએ પાંતાની નિષ્ઠા, ધરશ, બહાદુરી અને નાવીન્યલયા ક્રમ દ્વારા આજની યુવાણેદીને ઘણું શીખવાઇયું છે. એક રસપ્રદ વાત કે કોરેસ્ટમાં સ્ત્રીઓની લરતી કરવાનો વિચાર ક્યારી આવ્યો? તો આજથી દસ-બાર વર્ષ પહેલાં એક સિધને છજા કરવામાં આવેલ જે ટુકડીમાં સ્ત્રીઓ પણ સામેલ હતી. ત્યારે વિચાર આવેલો કે જો સ્ત્રીઓ સિધને નુકશાન કરી શકે તો બચાવી પણ શકે. જે વિચારને કરશે વનવિભાગે યુવતાઓની લરતી કરવાનું શરૂ કરેલું. અંતે, વાક્તિના વિકાસ માટે પરિસ્થિતી, જાતિ, જ્ઞાતિ વગેરે એટલાં મહત્વના નથી. જેટલા મહત્વના છે હિમત, નિષ્ઠા, વિશ્વાનું અને નાવીન્ય ક્રમ કરવાની હચ્છા.

મંડળનો આ વર્ષનો દિતીય કાર્યક્રમ સુર સંગીતના સથવારે મંગળવાર તા. ૨૬. ૦૩. ૨૦૨૪ના રોજ હોટેલ ગુરુકૃપા ઘાટકોપર ખાતે ચૌજામાં આવ્યો હતો. સંગીત એ છશ્વર દ્વારા મળેલ એક સુધર ઉપધાર છે જેનો સહુ જોઈને અનુભૂત છે. માનવીના અસ્ત,

થસ્ત અને ત્રસ્ત જીવનમાં સંગીત એક એવું પરીબળ છે જે સહુને આનંદની અનુભૂતિ કર્યા છે. સંગીતના સથવારે બદ જનાર હતા શ્રી ચાજુલાલ અને કાંખલબેન. આ વર્ષેની જુગલબંદીએ જૂના ફિલ્મી ગીતો, ગાંધીજી અને ગરબાઓ ગ્રાહને કાર્યક્રમને ચાર ચાંદ લગાવી દીધા. સંગીત એક એવું માધ્યમ છે જે એક બીજાને દદ્યથી જોડે છે. ગીતોની સમજથી બહેનો નાચી અને ઝૂંઝી ઉક્યા.

સૌનામાં સુગંધ રૂપો મંડળના સભ્યો શ્રીમતી સુહાસબેન ચંદ્રકાંત વસાના

જન્માદિવસ નિમિતો તેમના ચતાનો તરફથી સચ્ચાઈન જિફટ તરફે કેક મોકલી અને એ કેક કટીગ કરીને સહુના મુખ મિઠો કરાવવામાં આવ્યા. આ પ્રયત્નમાં સૌના દાતા શ્રીમતી જ્યાક્સી બેન ન્યાબચયદ મહેતા તથા શ્રીમતી ચંદ્રકાંત લોગીવાલ મહેતા પરિવાર હતા. મંડળ વતી પ્રમુખ શ્રીમતી દર્શનાબેન પરિમલ ભિમાણીએ બંને દાતાઓનું કૂલ આપીને અને દુપણો પહેલાવીને વહુમાન કર્યું હતું.

અતમાં ગરબાના તાદે સહુ જોઈ પૂબ ઝૂંઝા અને સ્વાદિષ્ટ ભોજન માણિને છૂટા પડ્યા અને જતાં જતાં કહેતા ગયા..

ચલતે ચલતે સેદે હે ગીત યાર રચના,

રામી અલવિદા ના રહેના, રામી અલવિદા ના રહેના.

શ્રી સોરઠ વિદ્યા શ્રીમતી શુલોચન વિભાગ - મુંબઈ

શ્રી કાર્મિકાલ વિતરણ કાર્યક્રમ, ૨૧૨૪ રૂપી લન્ડમાન ગલી,
પાંચાલ પૂરાના માર્કેટસિસ કો. એ. કોલાંગી વી., રૂમ નં. ૪૫, અંગ્રેઝ માર્કેટ - ૪૦૦૦૦૨, ફોન: ૪૨૧૩૪૦૩૦

શ્રોટ શ્રી મનરૂપલાલ
માણેકચંદ વોરા

શ્રીમતી કષણાલેન
મનરૂપલાલ વોરા

◆ ચાહુતદરે અનાજ વિતરણ યોજના ◆

અપ્રીલ માસના અનાજ વિતરણમાં
ભાગ લેનાર ભાગ્યશાળીઓ
શ્રોટ શ્રી મતલસુખલાલ
માણેકચંદ વોરા
પરિવારના તૌજણ્યશી

◆ ને માસના
અનાજ વિતરણમાં ભાગ લેનાર
ભાગ્યશાળીઓ ◆
શ્રોટ શ્રી ચંદ્રિલાલ કાલિદાસ શોટ
પરિવારના તૌજણ્યશી

શ્રોટ શ્રી ચંદ્રિલાલ કાલિદાસ શોટ

શ્રીમતી જશવંતભેણ ચંદ્રિલાલ શોટ

◆ ને માસના
અનાજ વિતરણમાં ભાગ લેનાર
ભાગ્યશાળીઓ ◆
શ્રી શંકુલાલ જગજુવલદાર ચાઠ
પરિવારના તૌજણ્યશી

શ્રોટ શ્રી ચંદ્રિલાલ જગજુવલદાર ચાઠ

શ્રીમતી દયાલેન ચંદ્રિલાલ ચાઠ

◆ મસાવા વિતરણના
ભાગ્યશાળીઓ ◆
શ્રી હરિલાલ શુરામાઈ લીમાણી
પરિવારના તૌજણ્યશી

શ્રી હરિલાલ શુરામાઈ લીમાણી

શ્રીમતી કુરુકુલેન હરિલાલ લીમાણી

તેરામી પુરખતિથીએ બ્રહ્માંજલિ

સ્વ. અમીચંદભાઈ જીવનભાઈ વોરા

જન્મ : તા. ૩૧-૧-૧૯૨૮

સ્વર્ગવાસ : તા. ૨૧-૪-૨૦૧૧

“તમે ધૂપસળી જેવું જીવન જીવી ગયા;
સુગંધ જેની ચો-તરરે મૂકતા ગયા”
સુખને છલકાવ્યું નહીં, દુઃખને દેખાડ્યું નહીં,
જીવન તમે એવું જીવ્યા, ભૂલ્યું ભૂલાય નહીં.
સુગંધ આપના સ્નેહની પ્રસરતી રહેશે,
વરસા છો દૂર છતાં, કૃપા આપની વરસતી રહેશે.

આપના પાવન આત્માને પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પરમશાંતિ આપે તેમજ આપના આશીર્વાદ
હંમેશા અમારી સાથે રહે તેવી અમારી અંત : કરણપૂર્વકની પ્રાર્થના...!!

લિ. કંચનભેન અમીચંદભાઈ વોરા

સ્વ. સંજય અમીચંદભાઈ વોરા

સ્વ. પરેશ અમીચંદભાઈ વોરા

શ્રી જીવનભાઈ લદ્ધમીચંદ વોરા પરિવાર

Kayami - April

૪૩

એક શુલ ઘડીએ પોપટલાબે નિશાળીની નોકરી છોડી, બાંધકામ વવસાયમાં જીપલાબુદ્ધિ. એ વખતે એના ત્રણ છોક્કા જગદીશ, હિતેશ અને અનિલ સ્કૂલમાં ભાષાતા હતા. ગામના ઉત્સાહી અને બાંધકામની થોડી જાણકારી ધરચવતા ચુવાન રમણને પોતાનો સાક્ષીદાર બનાવી કાચા રહ્તા પર મોરમ પાવરવાનું પહેલું કામ હસ્તગત કર્યું. બસ, એ કામનો આરબ કર્યા પછી એણે ક્રારેય પાછું વાળીને જોયું નહોંતુ. પોપટલાબ માસ્ટર એક પદી એક સરકારી કામો હાથ કરતા ગયા. એના મોટા છોક્કા જગદીશને એસએસસી પદી સિવિલ એન્જિનિયરની ડિલોમા કરાવી વિશ્વાસ પોતાની સાથે લેણવી દીધો.

સરકારી બાંધકામ કરતા કરતા પોપટલાબે અમદાવામાં એક સરકસ મજાનો મોટો બંગલો પણ બાંધી લીધો. પોતાના ત્રણોચ છોક્કા પરણો પદી એક જ બંગલામાં સાથે રહે અને 'સંપ તા જ્યુ' -ની કહેવતને ચર્ચાવ બનાવે એવી પોપટલાબની ગણતરી હતી. મૂળથી જ શિક્ષકનો વવસાય અપનાવેલો એટલે હુંટુંબલાવનાના આદ્ધારો એની રગેરગમાં વણાઈ ગયેલા. અત્યારે લંબે એ કોન્ટ્રોક્ટર હોય પણ એ ઓળખાતા પોપટલાબ માસ્ટરના જનામથી એનામથી એને ઓળખાતું ગમતું. આ માસ્ટર શબ્દ એનો પ્રિય શબ્દ હતો.

બીજો દીક્કો જે જ્યુએટ થયો ત્યારે એ પણ પિતાના વવસાયમાં આવવા હશ્ચતો હતો પણ પોપટલાબે એને સલાહ આપી - હિત્યા, આપું હુંદું એક જ ધ્યામાં હી-કેળા જેવી લાગે પણ કાઢે મટી આવે, નવા નવા હરીકો આવે કે સરકારમાં આપણા માણસો આપણા ન રહે ત્યારે માથે હાથ મૂકીને ચેવાનો આરો આવે. તુ બીજુ કોઇ લાંઝ પણ ન કર.

હિતેશ રેડીમેડ કાપડના ધ્યામાં જીપલાબુદ્ધિ અનો અનિલ વડીલાતના ધ્યામાં. ગજોચ પુત્રનો પરણાવી, અમદાવાદના બંગલામાં સૌના ઘરસંસાર વસાહી માસ્ટર પાદ્ધા પોતાને ગામ આવે. જીદળીની એક મકસદ હતી તે પૂરી કરી લીધી હવે એને લોક્સેવા કરવી હતી લોક્સેવા સાથે થોડું નાનું-મોટું કામ પણ કરી વેઠું રમણ એની સાથે જોડયેલો જ હતો ને!

તાતે રમણ હેર આવો. એની સાથે ટેન્ડરન વાત કરી લીધી જગદીશ અને રમણ સાથે મળીને ટેન્ડર મુજબનું કામ કરવું એવી ગોક્કવણ કરી એણે પૂછ્યું -

આપણા અમદાવાદના ઘરની શુ વાત છે? - તુ કંઈક કહેતો હતો?

કાક્ષ, મારે તો જગદીશભાઈ જોડે કામ કરવાનું આવે એટલે હું ત્યાં ઘણી વખત આવ-જા કરું છું. એટલે એ ઘરની રેજરઝની ખબર હોય પણ પરમ ટિવિસને તમારું ત્રણોચ છોક્કા જે બાજુના છે બાપ રે! ફૂતચા-બિલાડાની જેમ જીઘડતા હતા!

નગરપણ્યતની મીટીંગ પૂરી કરી પોપટલાબ માસ્ટરનીએ ત્યારું ત્યારે રમણ સામે મળ્યો. એનો જોછો પોપટલાબે પૂછ્યું -

અથવા રમણિયા, તુ કયારે આવ્યો?

આ એસટી સ્ટેન્ડથી ચાલ્યો જ આવું છું.

તું તો બપોરે આવવાનાં હતો ને?

આવવાનો હતો પણ કોઈએ કહું કે, મુનિ બોડીમાં આજે ટેન્ડર પૂલવાના છે એટલે વળી ત્યા જઈ આવ્યો. પોપટકાકા, આપણું ટેન્ડર પાસ થઈ ગયું છે.

ખબર છે, ખબર છે, ત્યા આપણો કનુ ખરો ને, એણે મને કોનથી ખબર આપી દીધા હતા... અમદાવાદ આપણો હેર જઈ આવ્યો?

જઈ આવ્યો.

વિશ્વા મજામા?

ઉપર ઉપરથી.

એટલે?

એટલે એમ કે.. તમે જ્યા નિશાતે બેસો તો બધું કહું

ખાસ કઈ છે? નહિતર રાતે હારે આવ. ટેન્ડરનું પણ સમજી લઈએ. હું પણ ચાયત પ્રમુખનો બદને શાળામાં જઈ આવું. પછી રમણનો ખલો પકડી, પાસે ખેચતા એના કાનમાં ધીરેશી બોલ્યા, આ આક ઓરડા અને કર્માઉન્ડમા જીનેશ્વરમ બાંધવાનું નક્કી થયું છે. પ્રમખ આપણા મિત્ર છે. એટલે આ ક્રમ હાથ કરી દેવાનું છે. સમજ્યો? એટલે અત્યારે એની સાથે જઉં દું. ચાલ ત્યારે, શરે મળ જમી કરીને આવજે એટલે નિશાતે બેસી શક્યા.

પોપટલાબ માસ્ટર ગામની શાળાના પીટી ટીથર હતા. છોક્કાઓને કસરત કરાવવી, લેજમ-લાઠીના ઘર શીખવાડવા, કલાયત કરાવવી અને રમતો રમાઊની શાળામાં ચારેક વર્ષ નોકરી કરી હશે ત્યા એને કોઈએ સલાહ આપી કે છોક્કાઓને રમાડતા રમાડતા જીદળી નીકળી જરૂર. એમાં કે પાંદડેન વધાય. તમારે તો ઘણાં ઘણાં કાર્યકર્યો, ઘારાસલ્ય અને પાર્ટીના મોવડીઓ જોડું ઓળખાણ છે. આટલા વર્ષજી બધાના સૂરણી પ્રચારમાં ભાગ લો છો તો હવે એ ઓળખાણને વટાવો.

પોપટલાબને વિચાર કરતા એ વાત વાજબી લાગી. ઘારાસલ્ય એના મિત્ર હતા. એ મિત્રે જ સલાહ આપી કે સરકારી કામકાજ હાથમાં ધરો. રહ્તા બાંધવા, પણીણા કરવા, એસટી સ્ટેન્ડના છાપણ ઉલા કરવા કે પછી ગારકામ હાથ ધરો. તમને કાન્ટ્રોક્ટ આપાવી

એટલું બધું ? તારી સામે બધું ?

ના રે ના . તમારી એ સોચાયટીઓ , તમારા બગલાની બાજુના ઘરમાં મારો એક દોસ્ત ભાડે રહે છે . એટું આ બધું સાલુંથું . અમણે પોપટલાલ માસ્તસે એના દોસ્ત પાસેથી સાંબળેલી બધી જીજી જીજી વિગતો કહી અને જેઠે-

કાક્ષ , તમે મહિને દોઢ મહિને ત્યા જતા હશો અને બે-ત્રણ દિવસ રહેતા હશો એટલે તમારી દેખતા કોઈ બોલાચાલી થતી નહિ હોય ...

છાને છાને રંગલણ ચાલે છે એની મને ખબર છે પણ તારું દોસ્ત પાસેથી સાંબળેલી વાત તે જે મને કહી એના પરંપરા બાગે છે કે અદર જે કષ્ટ લરેલું હશે તે બહાર નીકલું લાગે છે .

હું તો કહું છું કાક્ષ , કે આ ગામ બોડોની સેવા કરવાનું છોડી ઘર સંભાળો . આ પરમ દિવસે શરેતે તમારા બગલામાં જે બન્યું એ છાશવારે બનતું જરહે છે . મારો દસ્ત કહેતો હતો કે બધાય લાઈઝો જે રીતે જુદું છે એ જોઈને કહેવાનું મન વછ જાય કે પ્રોપટીનો બાગ પાડી છૂટા રહેતા હો તો .

અમણ પાસેથી બધી વિગતો જીજી એણે પલીને કહું -

શાંતા , કાદે બેગ લરો , છોક્કાઓ વચ્ચે રહેવા જવું પડશે .

હું તો કહું છું કે ત્રણોયને લાગ આપી નોખા કરી નાખો . તમે તમારા ભાઈલાં જોડે જ્યા વર્ષે જાત્રાએ ગયા ત્યારે હું ત્યા મહિનો રોક્કાયેલી એ મહિનામાં મેં શું જોયું ને સાંબળું તે આજ દિ' મેં તમને નહીંતુ કહું પણ આજે આ અમણિયો તમને જે કહી ગયો એ વાત સોળ આની સાચી સમજીલી બાજીની વખતે માની શરમ પણ નહીંતી નડતી એ રોયાઓને . ત્રણોય જણા એની વહુના વછ ગયા છે - જીજો મારા પેટે જન્મયાનું ભૂલી ગયા હોય એમ .

જો શાંતા , આપણી પાસે એટલી મૂડી નશી કે છોક્કાઓને ભાગ આપી છૂટા કરી શકું જે છે તે બગલો વેચાય તો ત્રણોય જણા નોખા ઘર કરી શકે એટલું તો ન મળે .

છોક્કાઓની કંઈક બચત રહેશે ને ?

ખાયેપીધી સુખી વચતના નામનો અલ્લાયો . જે ક્રાય છે તે વાપરે છે થોડું ઘણું બગાવતા હશે પણ એ બચત એને જુદું ફરેટ ન અપાવી શકે કાક છે , ત્યા જ્યા પણી વાત .

જીજે દિવસે પોપટલાલ માસ્તર પલી ચાથે છોક્કાઓના ધેર આવી ગયા .

પોપટલાલ માસ્તર જ્યારે અહીં રહેવા આવતા ત્યારે બગલામાં એનો અદાયદે રૂમ હતો . એ ન હોય ત્યારે છોક્કાઓ ત્યા બેસી લેસન કરતા અથવા કોઈ મહેમાન આવે ત્યા એને ત્યા સુવધાવણા આવતા .

ઘરમાં પ્રવેશતા જે પોપટલાલને ઘરનો રંગ પકડુછ ગયો .

એ દિવસે રસોઈ કરવાનો વારો નાના પુત્ર અનિલની પલી

અલકાનો હતો . અનિલને એ દિવસે કોઈમાં કેસ હોવાથી વહેલા દેરથી નીકળ્યાનું હતું . પલીને આગદે દિવસે શરેતે તાવ હતો એટલે સવારે એને સ્કુટર પર લેસાડી ડોક્ટર પાસે વછ ગયો . પાદ્ય આવતા મોડું બધું પણ ત્યા સુધીમાં રસોડમાં કોઈ ગયું જ નહીંતુ . આજજી દસ દિવસ માટે રસોઈ એણે કરવાની હતી . દોઢ ડિશી તાવવણી અલકાને આગમ કરવાની ડોક્ટરને સખાહ આપી હોવા છિતા એણે રસોઈ માં ઊંફી માડી .

પોપટલાલ આની નોંધ વછ પલીને રસોડમાં જવાનું કહું .

એક અકવાદિયું આ ઘરમાં રહ્યા પણી પોપટલાલ જે નીરખ્યું એનો નિયોડ એટલો જ કે ત્રણોય છોક્કાઓની વહુઓંને એના સતાનીને વછ ને પોતપોતાના રૂમમાં ભરાઈ જતી . બપોરે ક્રેશએ દરવાજો પટખટાલો હોય તો એ ઉંડવા કોઈ જતું નહીં . જે ઉંડાદે તેણે મહેમાનને પાણીનો જ્લાસ વરસો પડે અને ચા પીયશરવા જોગ હોય તો એણે ચા બનાવવી પડતી . બપોરની ચા સૌંદ્રે જાતે બનાવિને , રૂમમાં વછ જઈને પીવાની . ત્રણોય પુત્રોના સતાનો પણ મા-બાપનું જોઈને અદરોઅદર જઘડતા . એમના જઘડમાં વહુઓંને એટલે મત-મતોતનું મહાભારત થછ જાય .

શુ કરશો આ બધી નથાનું ? રેડ ઊફીને નાના મોટા જઘડા આ ઘર છે કે લડાઈનું મેઘન ?

તમે જોયે ચાપો મૂળ હુ માસ્તર સો-દોઢસો છોક્કાઓને લખો શ્રીલ કરવતો , બધાને લાઈનસર ઊભા રખાવતો . એ સંસ્કાર હજુ સુધી ભૂલાયા નથી જુઓને , હું શું કહું છું તે !

એક સવારે પોપટલાલ રસોઈ કરવા મહાચાજને પકડી લાલ્યા એનો ત્રણોય વહુઓને બોલાવીને કહું -

આજજી આ મહાચાજ આપણા ઘરમાં રહેશે . સવારે સાડા દિને દુઃ વછ આની સોને માટે ચા બનાવવાથી માડીને રસોઈનું સલાણશે શાકભાજી પણ એ જ લાવશે ને એ સમારણે . તમારે કોઈએ હવે ચા-પાણી નાસ્તાથી માડી રસોઈની ચિતા નહીં કરવાની

બિંજે દિવસે એક નોકર બાઈ પકડી લાલ્યા . એને ઘરનું તમામ ક્રમ સૌંપી દીધું .

ત્રણોય વહુઓંને સસરાજીની આ ચાલ સમજી શકી નહિ એક દિવસ બપોરે સૌ ચાયે મળીને સસરાજીના રૂમમાં ગઈ અને કહું -

બાપુજી , અમારા હાથની રસોઈ તમને પસંદ નથી ?

અરે વાહ ! એ શું બોલ્યા ? દુનિયાનો ક્રો સસરાંયે એવો છે કે એને વહુના હાથની રસોઈ ન લાવે ?

તો પણી આ મહાચાજને તેમ રાખ્યા ?

તમારી સૌની સુખાકારી માટે પોપટલાલ કોટ પરથી બેની વછ તાજ્યાને ટેકે અંદેલીને બેની આપણું આ સયુક્ત કુટું છે . બાર-પદર માણસોની રસોઈ બનાવવાનું કોઈ એકને માથે આવે એ કેટલું આકું હોય એ રસોઈ કરનાર જાણો . વારો એ ચારી વાત છે પણ

નાના ક્રમનો વારો હોય, મોટા ક્રમમાં તો સૌથે ક્રમને બાટી લેવું પડે. તમારો એકનો વારો આવે ત્યારે રસોઈ બનાવવી વેઠ લાગે. હવે ગ્રણોય છોકરા ક્રમાય છે તો આ મહારાજ અને નોકરનો ખર્ચ ન વહેચી શકાય? હું જેમ મજૂરો માથે સુપરનીઝન કરતો એમ તમારે દેખરેખ રાખવાની.

એ હિંદુસ ગ્રણોય વહુઓને સયુક્ત કુટુંબના પાઠ લખાવાં પઢી એક રાતે ગ્રણોય દીકરાઓને બેસાડીને કર્યું -

આ તમારા અદ્યાંઅદસના જીવનની વાત ગામ સુધી પહોંચી ત્યારે મારે અહીં દોડી આવવું પડ્યું છે. આ પોપટલાવ ગામના છોકરાઓને શિક્ષણના પાઠ લખાવતો અને હવે એના જ ઘરમાં અશિષ્ટ? તમે બધા એક વાત મારી પાસે શીખીઓ. તમે ગ્રણોય ભાઈઓ છો, એક જ માની કુખે જીસા છો એ વાત ભૂલી જાઓ છો...

આ તમે શું બોલો છો, બાપુજી? જગદીશ આશ્ર્ય વક્ત કરતાં પૂછ્યું.

જુઓ ભાઈ, આ નવો જ્માનો છે, તમે ગ્રણોય એક જ ઘરમાં ઉછ્યો છો મોટા વચ્ચા છો, સાવે રમ્યા છો, જ્મયા છો. એક જ ભાણામાં વહેચીને ખાસું છે, પણ તમારી વહુઓં જુદા જુદા ઘરમાંથી આવે છે. તમારી એ અધર્યાજના છે. એ તમને સુવાગ ગણે છે. આવે વખતે એક બીજો રસ્તો કર્યો અપનાવો.

આ ઘરને એક ભાગીધરી પેઢી સમજો. ભાગીધરી પેઢીનું એક લક્ષ હોય છે - વહુ વકરો, વહુ નકો, આ ઘરને પણ લક્ષ આપો - વહુ શાંતિ, વહુ સુખ, શાંતિ હશે તો સુખ મળશે. શાંતિ વાવવા માટે તમે સૌ વાદળાડ કરતા શીખો. જેટલું છોડશો એટલું વહુ મેળવશો.

પોપટલાવ આ ઘરમાં છ મહિના રવાં. એ છ મહિના દરમિયાન એક્ટેચ વખત પોતાને ગામ પણ ન ગયા. પોતાના કુટુંબને સયુક્ત શાખવા એણો ગ્રણોય દીકરાઓને એકળીજાના દોસ્ત બનાવ્યા. જગદીશ બધાથી મોટો હતો એને શિખામણ આપી કે મોટ્યણાનું માન મેળવવું હીચ તો તું બધાને માન આપ. તનો તારું માન આપોઆપ મળશે.

એક હિંદુસે રમણો આવીને સમાચાર આપ્યા કે સરસ્વત પૂજા જ યાદ કરે છે. શાળાના આઠ ઓરડા બધાયા નથી ને કોણેજ કેવી રીતે શરૂ થશે?

પોપટલાવે સંદેશો મોકલ્યો - મકાન તો રેતી-સિમેન્ટના ચણતર છે. એ બે-ચાર મહિનામાં ઊલા વઢ જાય પણ કશી માટીના માનવીરૂપ જીમારતને પડતા હાર લાગતી નથી એને ક્યો ટેકો આપવો? તમે ઓરડા વધાવવાનું શરૂ કર્યો. સુધીયો તમને મદદ કરશે હવે હું ગામ પાછો ફરીશ લારે કશી માટીની કાયાને કર્યો ટેકો આપવો એ વછેને પાછો ફરીશ એવો ટેકો હવે હાથવેતમાં છે.

Bio-Data

Nisharg Sheth

Name : Nisharg Sheth

Date of Birth : 19-01-1993

Place of Birth : Surat, Gujarat, India

Time of Birth : 05.00 am

Height : 5' 5"

Complexion : Fair

Education : Bachelor of Commerce

Profession : Business

Caste : Sorath Vishashrimall Jain (Swetambar)

Family Details (Surat)

Father : Urvish Navnithal Sheth

Contact No : 9979460007

Firm : Urvish Stores, Nanpura,

Occupation : Books and Stationery Traders

Mother : Kiran Urvish Sheth

Occupation : Housewife

Elder Brother : Bhavarth Urvish Sheth

Occupation : Relationship Manager - Head, IndusInd Bank

Sister-in-law : Kanika Bhavarth Sheth

Occupation : Educator

Grand Father : Late Navnithal Nagardas Sheth (Moti Paneli)

Grand Mother : Late Lilamben Navnithal Sheth

Paternal Uncle : Dipak Navnithal Sheth

Paternal Aunty : Kalpana Dipak Sheth

Sister : Jil Dipak sheth

Mosai Details (Kolkata)

Maternal Grandfather's Name : Late Jethalal Vasa

Maternal Uncle's Name : Hasmukh Jethalal Vasa

વર્તમાને અનિવાર્ય જરૂરિયાત - બાળકની યોગ્ય સારસંભાળ

પાતુલબેન લસ્ટમાર ગાંધી

એક શહેરની એક સોસાયટીમાં પ્રતીતિ પોતાના પતિ સાથે રહેતી હતી. તેમની બાજુમાં જ એક વડિલ છાકિત એકલા રહેતા હોવાથી બધા રેમને ઘદાજી કહીને બોલાવતી હતા.

એકવાર શોશાયટીમાં એક માળી આવો. જે પોતાની સાથે ઘણાં જુદી જુદી જાતના છોડવા બછે આવો હતો. ચોમાસાની અતુ હતી. ઘણા સુદર છોડવા તે વહેચવા માટે લાભો હતો. પ્રતીતિ અને ઘદાજીએ બનેએ એકસરખો દ્વારા એક છોડ લીધો. બનેએ તેને પોતાના ઘરના ક્યારેમાં રોપી દીધો.

પ્રતીતિ છોડવાનું ખૂબ જ ભાન ચખતી યોગ્ય સમયે પાણી, ખાતર, સૂર્યપ્રકાશ, વાડ અને પ્રેમલાલી માવજતથી તે છોડ ખૂબ સુદર રીતે મોટો થઈ ગયો, દેખાવમાં પણ ખૂબ સુદર લાગતો હતો. જ્યારે ઘદાજીએ જોડનું ભાન ચખતા પણ ઠીક નાંક. છોડ બચબર ઊરે અને ટકી રહે તેટબું જ તેમના માટે મહત્વનું હતું આથી રેમનો છોડ પણ ફાલ્યો ખરો પણ પણ પ્રતીતિ જેવો નહિએ.

એકવાર શરૂઆતના સમયે ચખત વાવાજોડા સાથે વરસાદ પડ્યો. ઝડપી પવન સાથે સોસમાર વરસાદ વરસતો રહ્યો. સવારે વરસાદ બધી થતા જ ઘદાજી અને પ્રતીતિ બને ક્યારેમાં પેલા છોડ પાસે ગયા બનેને પોતાના છોડની ઘણી ચિંતા હતી. પણ આ શું? પ્રતીતિનો છોડ તો કણ માં જમીનમાંથી મુણ સહિત ઊખડીને પડી ગયો હતો. જ્યારે ઘદાજીએ છોડ એકબાજુ જરૂર નભી ગયો હતો. બાકી તે બચોબર હતો. પ્રતીતિ રખાય ચહેરે ઘદાજીએ પૂછવા લાગી કે તમારું કરતાં પણ મારો છોડ તો વધુ સારી રીતે ઉછરી ગયો હતો. તો પછી આમ કેમ થયું? અમારે તમારું કરતાં મારો છોડ વધુ સરસ રીતે ફૂલ્યો ફાલ્યો હતો, તો પછી તમારું છોડ ટકી ગયો અને મારો છોડ નાશ પાખ્યો. ઘદાજી તમારું કરતા હું તો ભાન પણ વધુ સારી રીતે ચખતી હતી છતાં તમારું છોડ વાવાજોડાના મારને સહન કરી ગયો અને મારો છોડ કેમ બચશાયી થઈ ગયો? ત્યારે ઘદાજીએ કહ્યું જો બેટા તે છોડની પુરી માવજત કરી હતી અને બધી વસ્તુ ઘણી વધારે માત્રામાં દીધી હતી આથી તે છોડને પોતાની જરૂરિયાત પૂરી કરવા માટે કહ્યું જ નહીંતુ કરવું પડ્યું ને તેને પાણી મેળવવા માટે પોતાના મૂળને જમીનની અદર ઊડે સુધી ફેલાવવા પડ્યા કે ન જરૂર થી બચવા પોતાનામાં પ્રતિરોધક ક્ષમતા પેદ કરવી પડી. પરિણામ એ આવું કે તારો છોડ બધાખી ખૂબ સુરત અને તદુરસ્ત દેખાતો હતો. પરતુ અદ્યથી તે ઘણી ક્રમજોર હતો. જ્યારે મે મારું છોડની એટલી જ સારસંભાળ લીધી કે તે જીવિત રહે, આથી તેને જરૂરવા માટે મૂળને ઊડે ફેલાવવા પડ્યા. પોતાની પ્રતિરોધક ક્ષમતા પણ વધારવી પડી અને એટબે જ પ્રકૃતિના આ પ્રધારને તે સહેલાઠથી સહન કરી ગયો. પ્રતીતિ ને પોતાની લૂલનું ભાન થયું પણ હવે શું?

આ બાળત આપણને શિક્ષા આપે છે કે આજકલ ફૂટું નાના થઈ રહ્યા છે. એક કે બે બાળક તો બસ આવા સમયમાં માતા-પિતા પોતાના બાળકની જરૂરતથી વધારે સંભાળ વે છે. તેમના જીવનમાં સગવડો એટલી આપે છે કે અગવડ, મુશ્કેલી કોને કહેવાય તેની તેને પબર જ નથી તેને કશું જ મેળવવા સંખર્ય કરવો પડતો નથી. આથી તે ભાવનાલ્પક અને શારીરિક રીતે મજબૂત બનવાને વધારે ક્રમજોર બની જાય છે. એક બાળક અને છોડ બનેની દેખભાળ કરવામાં ઘણી સમાનતા છે. વધારે પડતું મહત્વ દેવાથી, બધી માગણીઓ પૂર્ણ કરવાથી, તેને બધુજતૈયાર આપવાથી તે આત્મિક રીતે નબળા પડી જાય છે. એક જવાબદાર માતા-પિતા તરીકે એ જરૂરી છે કે આપણો આપણા બાળકની યોગ્ય સારસંભાળ વેવી જોઈએ જેથી તે છોડની જેમ ઘણશાયી ન થતાં પોતાની સુઝુઝુઝી આગળ વધી, મુસીબતોનો સંખર્યાને જીલી તેમાંથી સાગોપાંગ ઉત્તરે.

પોતાના કાળકોમાં આ ટેવ આવથ્ય પડ્યો.

- 1) પોત-પોતાના રહેણાકની નજીક સંત-સતીજી બિશજતા હોય તેમના દર્શન કરવો.
- 2) જ્યારે પણ વડીલો મણે ત્યારે તેમનો પ્રણામ કરવાનું શરીખવાડો.
- 3) જ્યારે કોઇપણ મળે તારે જ્ય-જ્ઞનેન્દ્ર બોલવાની ટેવ પડ્યો.
- 4) જ્યારે બાળકની લૂલ થાય ત્યારે તેનું ખોટું અપરાણું ન હેતાં સામાની માકી માળી અને પોતાની લૂલનો સ્વીકાર કરતા શરીખવાડો.
- 5) નાનપણથી જ નવકાર પર હઢ શક્યા ચખવાની, શક્ષા ટકી રહે તેવી વાતો કહો, છાયાતો આપો.
- 6) નાના હોય ત્યારી જ સામાયિકાના પાછ તથા આધ્યાત્મની ટેવ પડ્યો.
- 7) આશ્રમ, પાપી, આયંબિલ ઓળી, પર્યુષણ પર્વ ફેલા મૌટા દિવસોમાં બાળક શરૂઆતોજન, કંધુણ, હોટલ વેગેરેનો ત્યાગ કરે રેવા સંસ્કાર આપો.
- 8) પચ્ચાખ એ એવી વાડ છે જે જીવને ભારે કર્મી થતાં બચાવે છે. બાળકનો નાનપણથી જ રોજ નાનો પમ ધર્મના સંસ્કાર હઢ થાય તેવાં નિયમ કે પચ્ચાખ વેવાના સંસ્કાર અવશ્ય પાડિએ.
- 9) આપણા ધર્મનું મહત્વ સમજાવી તેની દૃઢતા વધારવા ક્રમર કર્મીએ.
- 10) ધર્મ જ તારણાધાર છે. નાની વાર્તાઓ, તીર્થકર્ણી વાર્તાઓથી યોગ્ય રીતે સમજાવો.

બાળકોમાં શિસ્ત કેવી રીતે લાવશો?

- અશોક પટેલ

આજકાલ ઘર કે શાળામાં બાળકોના વર્તનથી વાદી કે શિક્ષક ક્યારેય ખુશ નથી. વાદી કે શિક્ષક જે છથે તે પ્રમાણે બાળકો વર્તન કરતા નથી. પરિણામે વાદી અને શિક્ષક બંને દુઃખી થાય છે. જો દ્વારા પૂર્વક શિસ્ત લાવવાના પ્રયત્નો કરવામાં આવે તો પરિણામ ધાર્યો આવતા નથી. પરિણામે પ્રત્યે ઉલ્લો થાય છે કે શુભ બાળકો છથે તેમ અને ઘારે તેમ કરવા દેણું? આ બાબત બાળકોની શિસ્ત સાથે સંક્ષારેલ પ્રશ્ન છે. તો આવો વિચારીએ કે બાળકોમાં શિસ્ત લાવવા માટે શાળા અને વાદી એ શુભ જોઇએ.

પહેલો પ્રત્યે વાય કે શિસ્ત એટલે શુભ? બાળકો બોલા ચાલ્યા વિના, અદભુત વાળીને બેસી રહે એને શિસ્ત કહીશું? ના. તો અમદાવાદાં એક શિક્ષકે પોતાના જીબ દિવસ પર કેક ન કાપીને કે પોતાના પરિચિતોને ન બોલાવીને ઉજ્વેલા જીબ દિવસ પર ભરુંયાથી માડીને મહેસૂલા જિલ્લા સુધીના શિક્ષકોએ વિચારેલી વાત આડી રજૂ કરું છું. આ શિક્ષકોના મતે શિસ્ત એટલે, પોતાની જાત પર નિયત્રણ ગ્રામાંજિક રીતે યોગ્ય બવહાર શોભેંતુ વર્તન. સારો જીવન બવહાર દેખિતો સભ્ય બવહાર પોતાની વાણી અને વર્તન પર યોગ્ય નિયત્રણ.

શિસ્ત ધરાવતા બાળકોના વર્તન કેવા હોય? તો, તેઓ શાળા કે ઘર કે સમાજે બનાવેલ નિયમોનું પાલન કરતા હોય. શાળામાં નિયમિત ગણવેશ પહેલે, શાળા ક્ષાળાના દેઝ કાર્યોમાં સમયપાલન કરે. શાળામાં શિસ્તેસ કે છુટ્ટતી વખતે શાળાએ કરેલા નિયમાનું પાલન કરે પોતાનાથી નાના સભ્યને પોતાના વર્તન દ્વારા શિસ્ત શીખવે. શિસ્ત ધરાવતા બાળકોના ઘરમાં પણ રોક્કસ પ્રકારના વર્તનો જોવા મળે છે. જેમકે, માતા-પિતાની આગ્રાહનું પાલન કરે, પોતે ઉપયોગ કરતો હોય તે વસ્તુઓ યોગ્ય સ્વાને રાખે અને ગોકર્ણે પોતાના ભાઈ બહેન સાથે યોગ્ય બવહાર કરે. મહેમાનો કે પરિચિતો સાથે યોગ્ય બવહાર કરે. (આજે તો કેટલાક ઘરમાં મહેમાન આવે એટલે બાળક પોતાના રૂમમાં ચાલ્યો જાય છે. વાદી ધેર ન હોય અને કોઈ પરિચિત વિકિત ધેર આવે તો છશીને સ્વાગત કરતા પણ નથી આવડતુ.) ઘરના નિયમોનું પાલન કરે. શિસ્ત ધરાવતા બાળકમાં સામાજિક વર્તનો પણ જોઇએ સમારલભમાં પોતાનું પોતાનાથી નાના સભ્યને પોતાના વર્તનો પણ જોઇએ, જેમકે, જાહેર સ્થળો કે સમારલભમાં પોતાનું વર્તન યોગ્ય રાખે, જાહેર સ્થળોએ નિયમોનું પાલન કરે, ટ્રાફિકના નિયમોનું પાલન કરે, રસ્તાની ડાખી બાજુએ વાહન ડાકે, જાહેર મિલકતોની જાળવણી

કરે અને નુકશાન તો ન જ કરે અન્ય કોઈ નુકશાન કર્યું હોય તો તેને અટકાવે. ગંઢી ન કરે દરેક વિકિત સાથે શાળા, ઘર કે સમાજમાં સભ્યતા ભર્યા વાણી અને વર્તન કરે.

બાળકોમાં શિસ્ત લાવવા માટે બાબાબાબા ભાષણો સાર્થક ન પણ નિવડે. આવા સમયે કેટલાક સૂત્રો-ઉક્તિઓનો ઉપયોગ કરવો જોઇએ. જેમકે, શિસ્તનો સહયાસ, જીવનમાં ઉજાશ શિસ્ત એ સફળતાની પગદા છે. શિસ્ત વધારો, આભવિશ્વાસ વધશે. શિસ્ત વિનાનો માણસ ચક્ષસ સમાન છે. શિસ્તની શરૂઆત મારાંની જ શિસ્ત દિનાનું જીવન એટલે બેંક વગરનું વાહન વગરે બાળકોની સામે મહાન વિકિતઓના. શિસ્ત વિષયક ઉદાહરણો પૂછ પાડવા જોઇએ. જેમકે, ગાધીજી, વિવેકાનંદના જીવનના ઘણા પ્રસંગો, સૈન્યની શિસ્તના ઉદાહરણો વગરે. આ ઉપરંત શિસ્ત શીખવવા માગતી વિકિત પોતાના વર્તન વિવાહાર્થી બાળકોમાં શિસ્ત વિકસાવવાનો પ્રયત્ન કરશે તો જરૂરાંથી ધારી સફળતા મળશે.

બાળકોમાં શિસ્તના મૂલ્યને વિકસાવવા શાળા ક્ષાસે કેટલીક પ્રવૃત્તિઓ રોક્કસ પણ કર્યું જોઇએ. જેમકે, શાળામાં લાણાં-છારણાં આવવું-જરૂર. પ્રાર્વનામાં કે વર્ગભંડાં શાંતિથી બીજાને ખલેલ ન પડે તે શીતે બેસવાની ટેન પાડવી, શાળાની મિલકતો જાળવવાની જવાબદારી સોંપવી, અન્ય બાળકો મદદ કરે તેથી ભાવના વિકસાવવી, બાળકોને જવાબદારી વાળા કાર્યો સોંપવા અને તેમની પર વિશાસ રાખવી. વગરે આ ઉપરંત શિક્ષકે પણ પોતાના વર્તન દ્વારા બાળકોને શિસ્તના પાઠ શીખવવાના છે, તારે શિક્ષકના વર્તન કેવા હોવા જોઇએ? શિક્ષક સમયનું ચૂસું પાલન કરવું જોઇએ. સમયસર શાળામાં આવવું અને જરૂર, સમયસર વર્ગભંડાં આવવું જરૂર વગરે. પોતાના પોશાક, વાણી અને વર્તન દ્વારા આદર્શ વિકિતનું ઉદાહરણ પૂરું પાડે. પોતે લીરેલા સકલાં અને તેનું પાલન કરતા હોવ લારે તેને વિદ્યાર્થી સમસ્ક રજૂ કરો. સમાજમાં બનતી દટનાઓમાંથી પ્રગટતી શિસ્તની વાતો કરો, તેમજ જ્યા જ્યા અશિસ્ત જરૂર દેખાય તેને વખોડવાની તક બાળકો સાથે જરૂરો. વિવિધ પ્રસંગો બોણજો સામે રજૂ કરો. જેમા શિસ્તથી વધેલ વાલ અશિસ્તથી વધેલ નુકશાન બાળકોને જણાવો. શિસ્તમાં રહેતા બાળકોને પ્રોત્સાહિત કરો અને અશિસ્ત આચરતા બાળકોને શિસ્તમાં લાવવા શુમજાતો. શિક્ષક એકલો ગમે રંગલું કરશે પણ જો વાદીનો સહકાર નહીં હોય તો પણ ધારી સફળતા નહીં મળે. શિક્ષકે શાળામાં અને વાદીએ ઘરમાં શિસ્તનો આગ્રહ રાખવો

જોઈએ, જેમકે, પોતાનું કમ જાતો જ કરે, વડીલો સાથે સલ્યુટપૂર્વકનું વર્તન કરે અન્તિગત સ્વરૂપના જાળવે, ઘરના નિયમોનું સૂચનપ્રે પાલન કરવે. ઘર બહાર જાહેર સ્થળોએ કેવા વર્તન કરવા જોઈએ તેનું માર્ગદર્શન વાલી આપે, તેમજ અધોઽય વર્તન માટે સતત ચેતવણી પણ આપે. આમ છતા કેટલાક વાલી પોતે જ અશોકત આચરતા હોય છે, જેને જોઈને બાળકો પણ તેમના જેવા વર્તન કરતો થઈ જાય છે. ક્રાંક ઘરમાં સલ્યુટ વચ્ચેના ઝગડા કે અશીસ્તલયર્યા વાણીઓવહારથી પણ બાળકો તેમના જેવું જ કરતા થાય છે. વાલી પોતે બાળકો પાસે શિક્ષણ કે સારા વર્તનોની અપેક્ષા રાખે છે, પણ પોતે તેમાંથી છટકવાનો પ્રયત્ન કરે છે. માટે જ ઘણાં બાળકો પોતાના વાલીનું કંબું માનતા નથી. આવી વાલીને જાગૃત કરવા માટે શાળાએ પણ સામાજિક ફરજ ગર્ખિને જ્વાબદારી છેણવી જોઈએ શાળાએ અવારનવાર વાલી મિટોગ કરવી જોઈએ વાલીને તેમના બાળકોની શિક્ષણે લગતી વાબતોથી પરિચિત કરવા જોઈએ શિક્ષણ વિષયક રેલ્બ પણ, નાટકો, માઝમ વગરે વાલી સમક્ષ રજૂ કરવા જોઈએ બાળકોએ કરેલ પ્રવૃત્તિ કે સારું કમને વાલી સમક્ષ રજૂ કરવા જોઈએ શાળામાં વિવિધ કાર્યક્રમોમાં વાલીને અવસ્થય પણે ભાગીદાર બનાવવા અને પૂર્તી ક્રાંક રાખી આમન્ત્રિત કરવા. શાળામાં વિદ્યાર્થીના સારા વર્તન માટે કે રોક્કસ પ્રગતિ માટે વાલીની હજરીમાં તેમનું સન્માન કરવું, વાલીનું પણ સન્માન કરી શકાય.

ટૂકડા, બાળકોમાં શિક્ષણ વાવવા માટે શાળા અને ઘર એટલે કે શિક્ષક અને વાલી બંનેએ પ્રયત્નો કરવા પડશે. આ માટે વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ અને પોતાના વર્તનો દ્વારા બાળકોમાં શિક્ષણ પ્રત્યેનો વાગવ પેદા કરવો પડશે. તો જ સફળતા મળશે.

**શ્રી સોરથ વિશા શ્રીમાણી શુભેચ્છક મિત્ર મંડળની લેટ
નીચે લખેલ બેંક ખાતામાં જમા કરશોલ્લુ.**

Name : Shri Sorath Visa Shrimali Subhechhak
Mitra Mandal.

Banker : Bank of India

Bullion Exchange Branch : Mumbai

A/c. No. : 000810100006108

IFCI Code : BKID0000008

80/G : AACTS 1446 GF 20214 dt. 28-05-21

(આપની મોકદ્દીની રકમની દરેક વિગત, મોકદ્દનારનું નામ, ચરનામું, મોંવાઈલ નંબર શ્રી વિનોદભાઈ મહેતાની મોંવાઈલ નં. ૮૮૩૩૪૦૦૪૦૮ માં વોટસઅપ ઉપર મોકદી આપવા વિનાની)

Bio-Data

Jil Sheth

Name	: Jil Dipakkumar Sheth
Age	: 24
Date of Birth	: 18-10-1999
Birth Time	: 3:25 pm Ist
Place of Birth	: Surat
Height	: 5'2"
Education	: Bachelor of Commerce
Hobbies	: Dancing, adventures, listening to music, talking, cricket and long drives.
Profession	: Event / Wedding planner at Kartkreationz
Caste	: Sorath Visha Shrimali Jain (Swetambar)
Partner Preference	: Non-smoker, Non-drinker
Contact Number	: Father : 9825131920 Chachu : 9979460007
Father	: Dipakkumar Navnitlal Sheth (Business)
Mother	: Kalpana Dipakkumar Sheth (Housewife)
Chachu	: Urvishkumar Navnitlal Sheth (Business)
Chachi	: Kiran Urvishkumar Sheth (Housewife)
Brother	: Bhavarth Urvishkumar Sheth (Relationship Manager Head, IndusInd Bank)
Sister-in-law	: Kanika Bhavarth Sheth (Educator)
Brother	: Nisarg Urvishkumar Sheth (Business)
Dada	: Late Navnitlal Nagardas Sheth (Moti Panel)
Dadi	: Late Lilaben Navnitlal Sheth
Firm	: Urvish Stores, Nanpura Books & Stationary Traders
Mosal :	
Nana	: Late Mansukhlal Dalichand Vasa
Nani	: Late Gunvantiben Mansukhlal Vasa
Mama	: Late Dipak Mansukhlal Vasa
Mami	: Late Mukeshbhai Mansukhlal Vasa

ભાવપૂર્ણ શ્રદ્ધાંજલિ

જન્માનુષ્ટા :
૧૩.૦૫.૧૯૩૩

આર્થિકત શરૂઆતાનુષ્ટા :
૦૮.૦૪.૨૦૦૨

સ્વ. કૃમિભાઈબાળભાઈ મનસુખલાલ બીમારી

આપની ચીર વિદ્યાય ને બાવીચ વર્ષ પૂર્ણ થયા.

અગારા પ્રત્યે સદાય પ્રેરણ અને સોહની અખૂટ ધારા વરસાવીને સંસ્કારરૂપી અમીનું શિંચન કરનાર અગારા પરમ પૂજય બાતુછીને અંગે નત : મસ્તકે હૃદયપૂર્વક શબ્દો રૂપી શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરીએ છે કે “બા, તમે એક એવું વૃદ્ધ હતા જ્યાં જ્યાં જંગાવાત પણ નિરાંતનો શ્વાસ હે છે. તમે વહાવનું વાદળ અને વાત્સલ્યનું અચી ઝરણું... તમારી ગોરહાજરીમાં તમારું વાત્સલ્ય વાચુંકળના કણા.. કણમાં ફેલાઇને અબને સહુને આવિંગન આપે છે.”

અંગે પૂજય બાતુછીને ભાવપૂર્વક શ્રદ્ધાંજલિ....

લી. સ્વ. મનસુખલાલ હેમચંદ્ર કૃમિભાઈ યાદિવાર

પુત્રો : સ્વ. વિરેન્દ્ર, પરિષ્ઠિલ, મુક્ષા, પિયુષ

પુત્રભુલુ : પ્રેણા, દર્ઢના, નિધીતા, અલ્લા

પુત્રી : રેખા

જમાઈ : રેહિતકુમાર

પૌત્રો : અભિષ, ડિતેશ, ડિપેશ

પૌત્ર વધુ : ભક્તિ, નિષ્ઠા

પૌત્રી : કવિતા, વૈશાખી, હિલોની, ધારુ

જમાઈ : તેજસ, કલ્પના, રીતશ, પારસ

દોહીત્ર : જિનશ

દોહીત્ર વધુ : હેમાંગી

દોહીત્રી : પૂજા

જમાઈ : હાર્દિક કુમાર

પ્રપૌત્રો : મોખ, વીઅન, આરવ અને નિવાન

પ્રપૌત્રી : પિંગા, આશી, હેલે

શ્રી સોરઠ વિશ્વાશ્રીમાળી જૈન ઉત્કર્ષ મંડળ - મુલુંડ દાચા

કુંભોજગીરી યાત્રા પ્રવાસ

શ્રી સોરઠ વિશ્વાશ્રીમાળી જૈન ઉત્કર્ષ મંડળ - મુલુંડ દાચા કુંભોજગીરી ની તીર્થયાત્રા તારીખ ૧૬થી ૧૮ ફેબ્રુઆરી દરમાન આચ્યોજિત કરવામાં આવે હતી. તારીખ ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૪ શુક્રવારે સાંજે મહાલક્ષ્મી એક્સપ્રેસમાં ૮૦ યાત્રીકો સાથે યાત્રાની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી. તારીખ ૧૭-૦૨-૨૦૨૪ના રોજ સવારે છેલ્લાંગડે સ્ટેશન પર ઉત્તરી બસ દાચા કુંભોજગીરી પહોંચ્યો હતું. દરેક યાત્રીએ ફેશ થઈ સામુહિક દેવર્ધનનાં લાલ લીધો હતો. નવકારશી ઝર્ણા બાદ કે યાત્રીકોને અનુકૂળતા હતી રોંઓએ પહોંચ્યું.

ચીને શ્રી જગવલ્લભદ્યાદના લખાતિલબ અભિષેક-સેવા પુજાની લાલ લીધો હતો અને કેયાત્રીકો પહુંચ ચડવા અસર્મથી હતા રોંઓએ તળીમાં આવેલ જ્ઞાનાય માં સેવા-પુજા ની લાલ લીધો હતો.

બપોરે લોજન અને બોડી વિશ્વાસી બાદ ૨.૩૦ કલાકે સંગીતકાર તથા વિધિકાર સાથે જ્ઞાનાય ના મુણનાયક શ્રી આદિનાથ પરમાભાનાં અતિ લભ્ય વર્ધમાન શક્કસ્તવ અભિષેક પ્રારંભ કર્યો હતો. દરેક યાત્રીકોને પ્રસ્તુતા અભિષેકનાં જામ લાલ મળ્યો હતો. સૌ કોષ પરમાભાની લક્ષ્મિભૂતાની લાવ વિલોર બની ગયા હતા.

સાંજે ચૌવિધાર કરી, આરતી-મંગલ દિવાનાં લાલ વઈ ૮.૦૦ કલાકે પરમાભાના લક્ષ્મિની બહુમાન નો કાર્યક્રમ થોળવામાં આવો હતો. સંગીતકાર શ્રી પ્રીતમલાઈ ઓસવાબે પ્રલુભ લક્ષ્મિભૂતાની ચાર ચાંદ લગાવી દીધા હતા. યાત્રીકોની પરમાભાના લક્ષ્મિની પરાકર્ષણ એટલી ઉત્કૃષ્ટ હતી કે આવતા વર્ષની શ્રી અંતરીક્ષણ તીર્થની યાત્રાના સંપૂર્ણ આદેશ કંકણ ગ્રાણ મનિષાના આપી દેવામાં આવેલ હતા. કાર્યક્રમ દરમિયાન આ યાત્રા પ્રવાસમાનીચે દર્શાવેલ ઘટાઓ દાચા આર્થિક સહ્યોગ આપવામાં આવો હતો. તે બદલ રોંઓનું બહુમાન કાર્યાલારી સમિતિના સભ્યો દાચા કરવામાં આવેલું હતું.

દાતાશ્રીઓ:

૧) શ્રી મણિલાલ નાથાલાલ શેઠ પરિવાર, ૨) શ્રી જિશિલાઈ શાંતિલાલ વસા, ૩) શ્રીમતી હર્ષાબેન મહેશલાઈ સાવડીયા, ૪) માતુશ્રી પુષ્પાબેન પ્રાણલાલ મહેતા, ૫) શ્રીમતી શારદાબેન

અનુતરાય મહેતા, ૬) માતુશ્રી મધુબેન બાવચંદલાઈ શેઠ, ૭) શ્રીમતી ઉધાબેન ચંદ્રશલાઈ શાહ, ૮) માતુશ્રી બંદ્રિકાબેન મહેન્દ્રલાઈ વોચ, ૯) શ્રી શુષ્ણાર્વતલાઈ વજલાલ મહેતા, ૧૦) શ્રીમતી ભાવનાબેન ચેતનલાઈ કોરડીયા.

બીજા દિવસે તારીખ ૧૮-૦૨-૨૦૨૪ના રોજ સવારે પૂજા-નવકારશી કરી બસ દાચા સિરંગી તીર્થ પહોંચ્યી સામુહિક પ્રલુભ લક્ષ્મિની લાલ પન્દાલા તીર્થ પહોંચ્યો હતા. ત્યાં પણ સામુહિક પ્રલુભ લક્ષ્મિની લાલ બોજન લીધેલું હતું. પન્દાલા તીર્થ કી રૂપાના વઈ કુણશ મંદિર તીર્થ પહોંચ્યો હતા. ત્યાં દેવ-ર્ધાન શૈલ-વંદન તથા ચા પાણી ને ન્યાય આપ્યો હતો.

કુણશ મંદિરશી રૂપાના વઈ કોછાપુર તીર્થ પહોંચ્યો હતા. ત્યાં મહાલક્ષ્મી મંદિર ર્ધાન કર્યું હતા. ત્યારબાદ સામુહિક પ્રલુભ લક્ષ્મિની લાલ સાંજની ચૌવિધાર કરી શક્તે ૮.૩૦ કલાકે મહાલક્ષ્મી એક્સપ્રેસ દાચા રવાના થઈ તા. ૧૮-૦૨-૨૦૨૪ના સવારે મુંબઈ પરત પહોંચ્યો હતા. દરેક પાત્રીકો ના ચહેરે પર અવિસ્મરણીય યાત્રાની પુશી છલકાતી હતી.

સમગ્ર યાત્રા પ્રવાસ ટ્રેન માં AC coach તથા AC બસ દાચા કરવામાં આવ્યો હતો. યાત્રા દરમાન ૩૫૫૦/- નું સંઘ પુજા કરવામાં આવ્યું હતું.

આવતા વર્ષ અંત રીક્ષણ યાત્રા પ્રવાસના લાલાર્થીઓ

૧) શ્રી ગીરીશાલાઈ શાંતિલાલ વસા, ૨) શ્રી શુષ્ણાર્વતલાઈ વજલાલ મહેતા, ૩) શ્રી ચંદ્રશલાઈ ઉત્તમર્થ શાહ, ૪) શ્રીમતી મંજુલાબેન પ્રલુભાલ મહેતા, ૫) શ્રીમતી આવનાબેન ચેતનલાઈ કોરડીયા, ૬) શ્રીમતી પુષ્પાબેન પ્રાણલાલ મહેતા, ૭) શ્રીમતી બંદ્રિકાબેન મહેન્દ્રલાઈ વોચ, ૮) સ્લ. નિરૂપમાબેન જવાહરલાઈ મહેતા, ૯) શ્રીમતી જસ્લીનાબેન જાતેશલાઈ ચાવડીયા

કરીબારી સમિતિના સૌ સભ્યોના અથાગ પરિશ્રમી આ યાત્રા પ્રવાસ ખૂબ જ સફળ વયેલ હતો અને યાત્રીકોની શાબાશી મેળવી હતી.

અહેવાલ : શ્રી રોહિતલાઈ મણિલાલ શેઠ
- ભાવનાબેન ચેતનલાઈ કોરડીયા
- માનદ મંત્રીકીલ્યા

શ્રી લોટથ પિંડા શ્રીમાણી જેન મંડળ (બોરીયલી)

નંબર

શ્રીમતી અમદુલેલ નિર્ધારાલાલ યોરા કાચાલય

૩૦૪, શીરોલી દર્શન કો. ઓ. ફા. સોસાયટી, એચ.રઘુભરાજ, પ્લોડ નં. ૭૧૪,
દાદાયીનગર પાસે, બોરીયલી (વે.), મુનિદ્ય - ૪૦૦ ૦૬૨.

વિદ્યાર્થી / વિદ્યાર્થીનીનું નામ / પિતાકીનું નામ

૧. _____ ધોરણ _____
૨. _____ ધોરણ _____
૩. _____ ધોરણ _____

મુજા પાત્રનાનાં :

વડિલનું પુરુષ નામ અને સરનામું :

મોનાફાત / ફોન નં.:

સહયોગી દાખાએ

૫. શ્રી ગીરીખરાલાલ જુયાણાલાલ યોરા ચેરીટિબલ ટ્રસ્ટ
૬. શ્રી નારોદામદાસ જુયાણાલાલ યોરા ચેરીટિબલ ટ્રસ્ટ
૭. શ્રી નંદલાલ જ્યેષ્ઠાંડ યોરા મેઝોસીસલ ટ્રસ્ટ
૮. શ્રીમતી પુરુષાલેલ લૂપતાલાલ મનુનલાલ રામાણી પરિયાર
૯. શ્રી ભગવાનજી જીવા આઈ મહેતા પરિયાર
૧૦. માતુરી ચંદ્રાલેલ જ્યેષ્ઠાંડ દોષી પરિયાર

૫. શ્રી ગુલાબાંદ હેમચંદ મહેતા પરિયાર
૬. માતુરી જ્યેષ્ઠાંડ શાંતિલાલ ચાહ (ધોરણ)
૭. માતુરી શાંતાલેલ અમૃતલાલ મહેતા પરિયાર
૮. માતુરી કંઠનાલેલ સાતચંદ રામાણી પરિયાર
૯. શ્રીમતી જસંતીનેલ જ્યેષ્ઠાંડ પિલુલજી કોર્કીયા પરિયાર

કિંમત	૧. નંબરોની વાપ	કુલ નંબ	રકમ રૂ.
કુલ રૈલે ૧૭૨ પાલા	૨૦.૦૦		
A/4 સાઈઙ ૧૫૦ પાલા	૩૦.૦૦		
બોટ કલર	૫૦.૦૦		
સંપાદસ (જોમેટ્રી બોક્સ)	૮૫.૦૦		
બોલ પેન સેટ (૪ નંબ)	૨૦.૦૦		
પેનસિલ બોક્સ	૨૫.૦૦		
ફોન્ટસ કલર <small>સોલા ૧ ચીન</small>	૩૦.૦૦		
ગમ ટેટિસ	૨૦.૦૦		
પાણીની સંપાદસ <small>સોલા ૧ ચીન</small>	૫૦.૦૦		
ટેપલાટ	૩૦.૦૦		
સહી		કુલ રૂ.	

૧. ધોરણ ૧ થી ૫ (૧) ૩૦ નોટલુક (૨) પેનસિલ બોક્સ-૨ (૩) પેટાફલર-૧ (૪) ફોન કલાનોક્સ -૧ (૫) ગમટેટિસ-૧, (૬) ટેપલાટ-૧ મળાયે.
૨. ધોરણ ૧ થી ૫ પણ (૧) નોટલુક નંબ ૩૦ (૨) જોમેટ્રી બોક્સ નંબ ૧ (૩) બોલપેન સેટ-૧ (૪) પેનસિલ બોક્સ-૨ (૫) ગમટેટિસ-૧, (૬) ટેપલાટ-૧ મળાયે.
૩. ઉપરોક્ત કોઈની કોઈ મિન્ડ કરી સંપૂર્ણ વિગત બરીને અધ્યાત્મા રથાનિક મંડળને શરીરાના, તા. ૧૮-૦૫-૨૦૨૪ સુધીનાં મોકલી આપવી.
૪. ઉપરોક્ત વસ્તુઓ દોક સેલર ના દ્વારાનિક પિતારા સ્થળ અને સ્થાય અનુસાર મળાયે.
૫. મુખ્યમાં વસ્તા સમાજના દોક કુઠુંબ પોતાના જાળાનો માટે આ નોટલુક પિતારા ધોરણનાનો લાલ લાંબ રૂપે છે.

પિતારા સ્થળ :

શ્રી લોટથ પિંડા શ્રીમાણી જેન મંડળ - બોરીયલી

શ્રીમતી અમદુલેલ નિર્ધારાલાલ યોરા કાચાલય

૩૦૪, શીરોલી દર્શન કો. ઓ. ફા. સોસાયટી, એચ.રઘુભરાજ, પ્લોડ નં. ૭૧૪, દાદાયીનગર પાસે, બોરીયલી (વે.), મુનિદ્ય - ૪૦૦ ૦૬૨.
વિતરણ રવિવાર, તા. ૬-૯-૨૦૨૪ સપ્તાહ ૧૦ થી ૧
મો.ન. ૯૮૨૧૧૨૪૧૧૩ / ૯૮૨૦૦૬૬૦૯૧

શ્રી લોટથ પિંડા શ્રીમાણી જેન જાગૃતિ મંડળ
હેમચંદ યોરા - ૨૪૪૩૭૨૫૫૮૩

અર્થિંત કરસાણા, ૮ આટામ પદાલ નિહીની, અલોસે રોડ,
નાસાસોયાદ (દાસ્ટ). વિતરણ રવિવાર, તા. ૬-૯-૨૦૨૪
સપ્તાહ ૧૦ થી ૧

શ્રી લોટથ પિંડા શ્રીમાણી જેન મંડળ, લાંદાંડ
જોડેસ વાડા - ૯૮૨૩૪૫૨૧૧૦

ધર્મસ લાંદાંડાની - ૯૮૨૦૦૧૨૪૦૫
વસ્તા પેટેન્ટિંગ, ૮૦ ફીટ રોડ, સુરસ્ટુર ઓર્કીસ સામે, લાંદાંડ (વે).
વિતરણ રવિવાર, તા. ૬-૯-૨૦૨૪ સપ્તાહ ૦ થી ૧

શ્રી લિનોડાન્ડ ની મહેતા
૯૮૨૩૪૦૦૫૦૮

શ્રી જીવેસલાલ સી. દીસી (સેક્રેટરી)
૯૮૨૧૧૪૭૧૭૭

શ્રી સંજયલાલ ડી. મહેતા (સેક્રેટરી)
૯૮૨૦૦૬૬૦૯૧

શ્રી સોરઠ વિશા શ્રીમાણી જૈન મિત્ર મંડળ (કાંદીવલી)

(P.T.R. No. A-3625 (Bom) Dt. 6-11-84

C/o. શ્રી શૈલેષ વૃજલાલ વોરા

ડી-૪૦૧, પંચમ એપાર્ટમેન્ટ, દીરાની વાડી નં.૨, કાંદીવલી (પણિયા),
મુંબઈ - ૪૦૦૦૬૭. મોબાઇલ : ૯૮૨૯૦૪૫૪૨૨

જ્ય જિનેન્દ્ર, સહ સાદર પ્રણામ,

સુશિક્ષિત સમાજના ઘડતર માટેની જરૂરીયાત અનુલક્ષીને અમારા ઉપરોક્ત મંડળ દ્વારા નસરી થી ધોરણ ૧૦ સુધી અભ્યાસ કરતા દરેક વિદ્યાર્થી/વિદ્યાર્થીનીને બે ગણવેશ મંડળો નક્કી કરેલ કિમતની ૫૦% રકમ રાહત દરે આપવામાં આવે છે. સમાજના ભાઈઓને લાભકર્તા યોજના આ માં વર્ષનાં અધેરા કરે છે. અને પ્રતિ વર્ષ તેને પ્રોત્સાહિક સફળતા મળી રહી છે. અમારી આ સમાજોપયોગી સફળતામાં અમારા કાર્યને વધાવતા ઉદારચિત-દિલેર દાતાઓનો પણ પ્રશંસક સાથ રહ્યો છે. અને નીચેના કાયમી દાતા પરિવારો સન ૨૦૨૪ નો સંપૂર્ણ ખર્ચ ઉપાડીને અમોને પ્રોત્સાહિત કરેલ છે.

“સન ૨૦૨૪ ના દાતા પરિવારો”

મુખ્ય દાતા : શ્રી તારાયંદ ધનજુભાઈ મહેતા પરિવાર

સહયોગી દાતા :

(૧) શ્રી જુવનલાલ વીરયંદ મહેતા પરિવાર	(૨) શ્રી નરોત્તમદાસ જુવનભાઈ વોરા પરિવાર
(૩) શ્રી ગીરધરલાલ જુવનભાઈ વોરા પરિવાર	(૪) શ્રી માણેકલાલ અવેરયંદ વસા પરિવાર
(૫) શ્રીમતી સુશીલાબેન હરસુખભાઈ ધ્રુવ પરિવાર	(૬) શ્રી વસંતલાલ કુલયંદ તથા પુષ્પાબેન વસંતલાલ કોરડીયા પરિવાર
(૭) શ્રી નંદલાલ અવેરયંદ વોરા મેમોરીયલ ટ્રસ્ટ	(૮) શ્રી પ્રભુદાસ લીલાધર સંઘવી પરિવાર, હુ. : શ્રી રમેશભાઈ સંઘવી
(૯) શ્રીમતી મંજુલાબેન કાંતિલાલ ધરમશી પારેન પરિવાર દ્વારા વાયન શ્રી ગીરીશભાઈ પારેન	

ઉપરોક્ત સર્વે દાતાઓનું મંડળ ધણું જ આભારી છે. આજની આ મૌઘલારીમાં દરેક કુટુંબને રાહતનો શાસ દર્શાવતી આ યોજનામાં કોઈપણ દાતા યથાશક્તિ દાન આપી બાગ લઈ શકે છે.

નોંધ : મંડળ ઈન્કમટેક રાહત ધારા હેઠળનું સરીફીકેટ ધરાવે છે.

શ્રી સોરઠ વિશા શ્રીમાણી જૈન મિત્ર મંડળ (કાંદીવલી) - કારોબારી સમિતી

નિયમો :

૧. દરેક વિગત ગુજરાતીમાં રૂપાં અકારોમાં લખવી. અધુરી વિગતવાળું અરજુપત્રક રદ ગણાશે.
૨. આ ફોર્મ સાથે છેલ્લી વાર્ષિક પરિણામની નકલ તથા ગણવેશ પણીદીનું બીલ આપવું જરૂરી છે.
૩. અરજુપત્રક સ્વીકારવાના સ્થળ :

 - ❖ શ્રી શૈલેષ વી.વોરા નિયમોનું મંડળ વાયન કાંદીવલી (પણિયા), ડી-૪૦૧, પંચમ એપાર્ટમેન્ટ, દીરાની વાડી નં.૨, કાંદીવલી (પણિયા), મુંબઈ-૪૦૦૦૬૭
 - ❖ શ્રી મનસુખલાલ એચ. ભીમાણી નિયમોનું મંડળ વાયન કાંદીવલી (પણિયા), જલારામ નગર નં.૩, વલ્લભભાગ લેન, ઘાટકોપર (પૂર્વ), મુંબઈ-૪૦૦૦૭૭
 - ❖ શ્રી સોરઠ વિશા શ્રીમાણી જૈન સમાજ - મુંબઈ નિયમોનું મંડળ વાયન કાંદીવલી (પણિયા), દેવકરણ મેન્યાન, રજે માણે, નિલ્ડોગ હાલ, વિહુલદાસ રોડ, મુંબઈ-૪૦૦૦૦૨.

૪. શ્રી સોરઠ વિશા શ્રીમાણી જૈન મિત્ર મંડળ (ભાયંદર) નિયમોનું મંડળ વાયન કાંદીવલી (પણિયા), ડી-૪૦૧, પંચમ એપાર્ટમેન્ટ, દીરાની વાડી નં.૨, કાંદીવલી (પણિયા), મુંબઈ-૪૦૦૦૬૭
૫. શ્રી સોરઠ વિશા શ્રીમાણી જૈન મિત્ર મંડળ (ભાયંદર) નિયમોનું મંડળ વાયન કાંદીવલી (પણિયા), ડી-૪૦૧, પંચમ એપાર્ટમેન્ટ, દીરાની વાડી નં.૨, કાંદીવલી (પણિયા), મુંબઈ-૪૦૦૦૬૭
૬. અરજુપત્રક સ્વીકારવાની છેલ્લી ૩૧-૦૫-૨૦૨૪ હેઠળ તથા આત્મવલ્લભ બીલ્ડોગ, આચોલ રોડ, નાલાસોપારા (દીર્ઘ)
૭. અરજુપત્રક સ્વીકારવાની છેલ્લી ૩૧-૦૫-૨૦૨૪ હેઠળ તથા આત્મવલ્લભ બીલ્ડોગ, આચોલ રોડ, નાલાસોપારા (દીર્ઘ)
૮. અરજુપત્રક સ્વીકારવાની છેલ્લી ૩૧-૦૫-૨૦૨૪ હેઠળ તથા આત્મવલ્લભ બીલ્ડોગ, આચોલ રોડ, નાલાસોપારા (દીર્ઘ)
૯. અરજુપત્રક સ્વીકારવાની છેલ્લી ૩૧-૦૫-૨૦૨૪ હેઠળ તથા આત્મવલ્લભ બીલ્ડોગ, આચોલ રોડ, નાલાસોપારા (દીર્ઘ)
૧૦. ગણવેશ યોજના નક્કી કરેલા દર : નસરી થી ધોરણ ૧૦ - રૂ.૨૦૦૦/- પ્રતિ ગણવેશ

શ્રી સોરન વિશા શ્રીમાળી જૈન મિત્ર મંડળ (કાંદીપટી)

(P.T.R. No. A-3625 (Bom) Dt. 6-11-84

C/O. શ્રી શૈલેષ વૃજલાલ વોરા

કી-૪૦૧, પંચમ એપાર્ટમેન્ટ, દીરાની વાડી નં.૨, કાંદીપટી (પશ્ચિમ),
મુંબઈ - ૪૦૦૦૬૭. મોબાઇલ : ૯૮૨૯૦૪૫૪૨૨

"વુનિફોર્મ વોજના - જૂન ૨૦૨૪"

આગામીસ મંગળી ક્રી.

હું અરજુ કર્યાએ મુળ વતન
ખરા બાળક / બાળકો અન્યાન્યાંથી આપની ગાણધેશ સોઝના માટે અરજુ કર્યું છું
આપની સોઝનાના નિરામો મેં વાંચ્યા છે તે મને મંજુર છે.

વિદ્યાર્થી / વિદ્યાર્થીનીનોનું નામ

ઉત્તે

બાળક સાથેનો સંબંધ

પોરણ

માદ્યામ

દરજુ સારનામું

મોબાઇલ :

દંડનો/નોકરીનું સારનામું

મોબાઇલ :

સામાજી નામ

હું ખાતીપૂર્વક જણાવું છું, ઉત્તે જણાવેલી ખાદી વિગતો સારી છે.

પિતા / વાતીની સહી

૬. ગાણધેશ સોઝનાની રક્ષ તથને રક્યા સ્થળોથી સુલભ થાયો. (ચ કરો)

ઓરોવાળી - શ્રી સોરન પિ. જૈન મંડળ

શીમાલી રમાયુલેન વિશ્વાદાલા વોરા કાંદીપટી

૩૦૪, કીંપોલી દફાના કો.કા.સૌસાયટી,

ઓદા, રૂપાગાંધી, પાટે નં.૭૧૪,

દાઢી નગર પાદો, બોડીપાદી (પે.)

મુંબઈ-૪૦૦૦૮૮

મો. : ૯૮૨૯૦૪૫૪૨૨ / ૯૮૨૯૦૦૬૬૦૭૭

ઘાટક પેર

શ્રી સો.પિ.જૈન મંડળ

૮૦૧/૧૮, બગત ઐલેટ,

વાલાભાગ દોન,

ઘાટકપેર (પૂર્ણ),

મુંબઈ - ૪૦૦૦૭૯

ફોન : ૯૮૨૯૦૦૬૬૦૭૭

નાનંદ

શ્રી સો.પિ.જૈન મંડળ

વસા પેર્કજુંગ, ૧૦ ફીટ રોડ,

રાજુટાર હોલેસ સમે,

વાંદ્યંદ (લોડ),

દાઢા : સાથે ૮ થી ૧

નાતાલોપારા

શ્રી સો.પિ.જૈન મંડળ

અર્દીબંદ કુરસાણા માર્ટ,

૮ આંતરવાલામ વીલાર્ડીંગ,

આયોદી સોડ, નાલાસોડારા (દ)

સમય : સપારે ૧૦ થી ૧

મો. : ૯૮૨૯૦૦૬૬૦૭૭

સમય : દાઢારે ૧૦ થી ૧

૭. ગાણધેશ માટેની નક્કી કરેલી હિંમત ઉપરોક્ત સ્થળોએ ર વિવાર તા.૦૬-૦૬-૨૦૨૪ ઉપરોક્ત આપેલ સમયે મળજો.

૮. અરજુ બાબતના રક્ષ સંસ્થા અભાધિત રહ્યે છે.

હું રાતો કરનાર

સારનામું

ખરા બાળક/બાળકોના ગાણધેશ મારો ઉપરોક્ત સંસ્થા તરફથી રૂપિયા (અંકે ડા.

) પૂરા રોકડ અણોતા છે.

તારીખ

પિતા / વાતીની સહી

શ્રી સોરથ વિશા શ્રીમાળી જૈન મિત્ર મંડળ- ઘાટકોપર

સી-૧૮, અગાર એસ્ટેટ, પલ્લેબાગ લેન, ઘાટકોપર (ઇલ્લે), મુખાઈ-૪૦૦ ૦૭૭.

સ્ય. શ્રી હંકીશન તારાચંદ મહેતા બુક બોક યોજના।

સીલા

અર્જુ પત્રક

માર્ગદીશ મહેશ શ્રી.

સુલાંગ કરણાર

મારા બાળક / બાળકોના અભ્યાસાર્થી આપણી બુક લેંક યોજના અન્યથે પાછય પુસ્તકો માટે અરજી કરું. આપણી યોજનાની વિગતો મેં જાહી હે અને તે અંગેની શરૂઆત મેરી રીતે હોય.

બિદ્યાર્થીના પત્ર લાભ

१०२३

માણસભા : ગજરી / અગ્રણ

સંપૂર્ણ સાટલાભુ :

કુલ વિ. / મોબાઇલ વિ.

ધ્રુવી પત્રે ક્રમાંક :

પણ કોઈ રૂમ અભે ધાર્કે પર બોરીથલ ભાયડર નાલ સોપાય જ્યાળેદી લઈએ.

આએ? આપણે વિશ્વાસ

અગાંધેના સુયાનો

- આ કોઝના ઘોરણ એ થી બી.એ., બી.ડીમ., બી.એસ.સી. સુધીના તમામ વિધાર્થીઓ ખાંદે છે.
 - આ ફોર્મ સાચે પરિણામની ક્રમલ રીત્યા પાછાપુરુષોનું રીટર્ન મોકલયું અનિયાર્થી છે.
 - ઉપરોક્ત કોર્પની ડોફી મિલ કરી સંપૂર્ણ વિગત ભરીને આપના રથાલિક મંડળને શક્તિર તા. ૧૮-૦૫-૨૦૨૪ સુધીમાં મોકલી જાયાયી.
 - પરિણામ ન આવ્યા હોય તેમ હી પણ અરજુ તા. ૧૮-૦૫-૨૦૨૪ સુધીમાં મોકલયી જરૂરી છે.
 - ઘોરણ એ થી એ વિધાર્થીનોને એ પાછાપુરુષ સાચે એક બુક્ઝની રૂમ આપવામાં આપરો.
 - પ્રત્યેની રૂમ લેવા આપવી જાતે નિચેની કાપણી લાયકી અનિયાર્થી છે.

પડેલકની રકમનં વિતરણ સ્થળ : દ્વારાટ. તા. ૦૬-૦૫-૨૦૨૪ સમય સરવાતે ૧૦ થી ૧૨

त्रिलोकीय भूमि - भारतीयता : ३००, शैवीयों के द्वारा, योग्य उपलब्धता, सीधीतरी त्रिलोकीय (वे.), अनुभव - ३००-०६२. ज्ञानी १० वर्ष।

શ્રી મો. ડિ. રેણ મંડળ - લાયકા : મનુષ્યજી, એ કૃતિ રીત, રાજ્યાદ્ય અનેસીની રાખે, લાયક (૧). જાપાને ર હી છે ।

શ્રી સો. દિવ્યાજીતની કેંદ્ર પાર્ટી મંડળ : અરિંગન કુલાંગ માર્ક, ૬, જાલાં વાલાં મિલાડોના, માણેપુરી રોડ, નાસારોપાટા (કૃ). ફોન ૧૦ ૩૫ ૧

કૃપા આપાની માટે સંખ્યા : શ્રી પરિમલભાઈ મજાસુખલાલ વિમાણી - ૮૮૮૯૫૬૦૫૫૫

图例：

26

આ કાપણી લાવનારણે પાછ્ય પુસ્તકોની રકમ આપશો?»

कुम्हाली अं. :

ਅਤੁਲਾਖੀ ਸਾਹਿ.

સંસ્થા સમાર્ગ

શ્રી સોરઠ વિશ્વાક્રીમાળી બેન સમાજ - મુખ્ય

સમાજને લેટ

- ૫૪૦૦/- શ્રી સંજ્યભાઈ મહાસુખબાલ સંઘવી તરફથી
શીહેતાલી સંજ્ય સંઘવીના લઘ નિમિત્તે
૫૦૦/- શ્રી સુરેન્દ્રભાઈ રતિલાલ શાહ તરફથી સ્વ.
સુપ્રિયાબેનના આભ્રોયાર્થ
૫૦૦/- શ્રી અરવિંદભાઈ વડીલાલ દોશી તરફથી નૂતન ગૃહ
પ્રવેશ નિમિત્તે

મુખ્યપત્રને લેટ

- ૫૫૦૦/- શ્રી સંજ્યભાઈ મહાસુખબાલ સંઘવી તરફથી
શીહેતાલી સંજ્ય સંઘવીના લઘ નિમિત્તે
૧૦૦૦/- શ્રીમતી ચંદ્રનાન અરવિંદભાઈ મહેતાના
જન્મદિવસ નિમિત્તે
૫૦૦/- શ્રી સુરેન્દ્રભાઈ રતિલાલ શાહ તરફથી સ્વ.
સુપ્રિયાબેનના આભ્રોયાર્થ
૫૦૦/- શ્રી મેહુલભાઈ વિનોદભાઈ નાથાલાલ શેઠના ધરે
પુત્રના જન્મ નિમિત્તે (મીશંગં)
અંડોશાંતિકાલ રતિલાલ કોર્ટિયા પ્રેરણ કાયમીમેડિકબ યોજના
૫૦૦/- શ્રી સુરેન્દ્રભાઈ રતિલાલ શાહ તરફથી સ્વ.
સુપ્રિયાબેનના આભ્રોયાર્થ

શ્રી સોરઠ વિશ્વાક્રીમાળી શુલેષણક મિત્ર મંડળ

અનાજ વિતરણ સહાયક પાતે

- ૫૧૦૦૦/- શ્રી લોગીલાલ વનમાળીધસ મહેતા તરફથી શ્રીમતી
લીલાવતીને ભૌગીલાલ મહેતા ના આભ્રોયાર્થ
૫૦૦/- શ્રી વિનોદભાઈ નાથાલાલ શેઠ તરફથી શ્રી
મેહુલભાઈને ત્યા પુત્રી ના જન્મ નિમિત્તે લેટ -
ચાલુ ખાતે

શ્રીતાશર્દ્દ ધનજી મહેતા તથીભી સહાય પાતે

- ૨૫૫૦૦/- શ્રી લોગીલાલ વનમાળીધસ મહેતા તરફથી શ્રીમતી
લીલાવતીને ભૌગીલાલ મહેતા ના આભ્રોયાર્થ
૩૦૦૦૦/- શ્રી તાશચદ ધનજીભાઈ મહેતા ચેરીટી ટ્રસ્ટ તરફથી
ચાલુખાતે

- ૧૨૫૦૦/- શ્રી કાદુલાલ છગનલાલ મહેતા તરફથી લેટ
શ્રીમતી કિલબેન અમિતિંદ્રભાઈ જીવનભાઈ વોચ

- ૧૭૫૦૦૦/- વૃજલાલ દામોદરદાસ મહેતા તથા શ્રીમતી
મુક્તાબેન ચેરીટી ટ્રસ્ટ તરફથી લેટ

- ૨૫૫૦૦/- શ્રી લોગીલાલ વનમાળીધસ મહેતા તરફથી શ્રીમતી
લીલાવતીને ભૌગીલાલ મહેતા ના આભ્રોયાર્થ

- ૧૨૫૦૦/- શ્રી કાદુલાલ છગનલાલ મહેતા તરફથી લેટ

શુલ અમૃત વચનો

- ૧) બીજાને દુખી કરીને ચણું થાય તે અધમાધમ જીવ
૨) બીજાને દુખી જોઈને ચણું થાય તે અધમાધમ
૩) બીજાને સુખી જોઈને ચણું થાય તે જામાધમ
૪) બીજાને સુખી કરીને ચણું થાય તે જામોજામ જીવ
સામાન્ય વાક્યની જરૂરીયાત પ્રમાણે આપણે લાલે તેને આપી
શકીએ નહીં પણ આપણી શક્તિ પ્રમાણે તો આપી જ શકીએ
ને ???

સંસારનું એકપણ સુખ નથી

એક વાક્યને જે સુખજીવ લાગે છે, બીજી વાક્યને તે જ દુખ
રૂપ લાગે છે. આ છે સંસાર સુખની વિભાગ!!!

સંસારમાં રહી સુખી વવા માટે જ શરૂત

૧) ગલતની તત નહીં.

૨) શુલ મનોરચ્ચોનો અત નહીં.

૩) ધૂપાવવા જેવું કોઈ અગત નહીં.

૪) જીવોનો હત નહીં.

કાળા, કઠોર, કર્કશ શબ્દોની તાક્ષત છે કે વર્ષોંથી બધાયેલા
મિત્ર સંબંધ તોડી શકે છે, અને મધુર, મીઠા, મનોરચ શબ્દોની

તાક્ષત છે કે વર્ષોંથી તુટેલા સંબંધને પાછ જોડી શકે છે.

આપણે ક્યા શબ્દોના સ્થાની?

કાયા વિનાની પ્રરૂપશા જોઈએ કોઈની પણ ટીક ટીપ્પણ કે
નિદા ના કરાય પરંતુ કેવળ કરુણાથી ઉપરેશ કરાય
સાલણનારો છે તો ઉપરેશ સારો, ઉકો એ ઉપરેશ ખોરો
વીતરણા વરનામાંથી શાતરસ શોધો.
શાતરસ શોધતા અને પરિસત્તા આપડતું જોઈએ
શાસન એટલે વ્યવહાર નવે ચતુર્વિધ સંઘ અને દ્વાદ્શાગી,
નિશ્ચયથી શુદ્ધતાનું પ્રગટીકરણ.

Past is Dream, Future is Vision, Present is Fact.

મિથ્રાત્વને કાઢવા સાત નવકાર

- આપક ઓછામાં ઓછા પાપથી જીવન જીવ

- Target એટલું તો કરવાનું જ કે જિનશાસન મળે.

- આપતું એ સાધના નથી પાછું ન માગતું એ સાધના છે.

- અત કરૂણનું બદ્ધીદાન હોય લારે સરસ સારના Possible
અને છે.

- જે ધોંપણ મણું એમા Enjoy જ કરતું છે, ખુશ જ ગઢેતું છે.

- દુનિયાની ઓછપણ તાક્ષતથી આપણા કેસની સ્થાન અંદ્રી
થાં જોઈએ નહીં.

અવસાન નોંધ:

૧) શ્રી હોરણ વિશા શ્રેમા જીજેન મંડળ

■ જેતપુર નિવાસી હાલ ગોરેગામ સ્વ. મનહરલાલ રત્નાલ રાધ્યાલ દેશના જ્યોષ પુર ભાવિન (૩.૧.૫૨) તેજ્જ્ઞાના ના પતિ, જેનીખા તથા શુલ્ભના પિતા, બીરેનના મોટાભાઈ, સ્વ. રજનબેન, વાનુબેન, સુશીલાબેન, મીનાબેન, જાગૃતિબેન, મુકેશભાઈ, છુટીરાબેનના ભગ્રીજા, ક્ષમુર પણે ભાગુવડ નિવાસી હાલ ડેઢાબાદ વિનોદચાય મોતીચંદ મહેતાના જ્માઈ તે ૧૮-૦૩-૨૦૨૪ના અર્થિતશરષ્ટ્ર પામેલ છે.

■ મધરવાડા નિવાસી હાલ જેતપુર સૂર્યકાંતભાઈ નદ્યાલ વારા (૩.૧.૮૦) તે સ્વ. તારાચંદભાઈ, સ્વ. મગનભાઈ, સ્વ. શશીકાંતભાઈ, નિર્ભા શ્રીજમદ્ભાગજ્ઞાહેલ, સ્વ. મુકૃતાબેન, સ્વ. વિનિતાબેન, સ્વ. રઘુબેનનાભાઈ, અજ્યભાઈ, સતીશભાઈ, વિનોદભાઈના કાકા તા. ૨૪-૦૩-૨૦૨૪ રવિવારના રોજ જેતપુર મુકમે અર્થિતશરષ્ટ્ર પામેલ છે.

■ જૂનાગઢ નિવાસી હાલ ગોરેગામ યશવતીબેન સંધળી (૩.૧.૭૮) તા. ૩૦-૦૪-૨૦૨૪ના અર્થિતશરષ્ટ્ર પામેલ છે. તે સ્વ. નૌતમલાલ જેનાદયસ સંધળીના પલી, પ્રીતિ, દીપિ, શ્રીયા તથા જ્ઞાના માતુકી, ચેતન, તિરીશ, જાંબંશ તથા ધર્મશના બાસુ, જીતેન્દ્રભાઈ તથા નીરુબેનના ભાલી, પિયર પણે ચાજકોટ નિવાસી સ્વ. દ્યાબેન પાનાચંદ મહેતાના દીક્ષી.

■ વેરિયા નિવાસી હાલ નાગપુર સ્વ. ગુલાલબેન સુનીલાલ શેઠના સુપુર ચન્દ્રકાન્તભાઈ સુનીલાલ શેઠ (૩.૧.૭૧) તે ૨જનબેનના પતિ, નીલેશ, નેહા, જીતિનકુમાર ભાયાજી, મધુરી આશિષકુમાર રામાષીના પિતાજી, તેઓ પ્રદીપભાઈ, સતીષભાઈ, સુશેખભાઈ, હેમેન્દ્રભાઈ તથા પ્રવિશ્વાબેન વિનોદચાય વીરાના ભાઈ, હેતલના સસરા, સાહિલના દાદાજી, આશ્રા, મોદ્દા, પ્રીયાક, પ્રિયાશના જાનાઝી, ક્ષમુર પણે ભોડગમાડા નિવાસી પ્રેમચંદ વિઠલજી વીરાના જ્માઈ તા. ૦૪-૦૪-૨૦૨૪ના અર્થિત શરષ્ટ્ર પામેલ છે.

નવું સરનામું

JAYANT VRAJLAL MEHTA

'Sai Darshan' A-Wing, Flat No. 610 & 602
Manubhai P. Vaidya Marg, Tilak Road,
Opp. Dinesh Bhuvan Jain Mandir, Ghatkopar (E),
Mumbai-400077. Mob.: 9820025674/9819000504

Bio-Data

Jaydeep Vora

Personal Details

Name : Jaydeep Pravin Vora
Date of Birth : 11.10.1997
Birth time : 1.14 pm
Place of Birth : Surat, Gujarat
Religion : Sorath Visha Shreemali Devavasi Jain
Native : Magharwada (Saurashtra)
Height : 5'11"
Avid Interests : Travelling, Hiking, Swimming
Residential Address :
 A-402, Maple Leaf, Behind Vastu Luxuria,
 Near VR Mall, Magdalla Road, Surat - 395007

Education & Occupation Details :

Education Details :
 B.Sc. Hospitality Management from Auro University
Business :
 Running Two Restaurants in Surat
 1. Zest House, Parle Point, Surat
 2. Thyme & Wisk, Pipload, Surat

Family Background Details :

Father's Name: Pravin Tarachand Vora
Business : Textile, Rang Rachna Art
Mother's Name : Rita P. Vora
Elder Brother : Pratik P. Vora
Business : Clothing Brand
 Four Buttons, Os
Sister in Law : Prianshu P. Vora
Grandfather : Lt. Shri Tarachand H. Vora
Grandmother : Lt. Smt. Dhankuwarben T. Vora
Uncle : Lt. Vasant T. Vora
Aunty : Bhartiben V. Vora

Maternal Family :

Grandfather : Lt. Shri Dharamdas Jadavji Shah (Dhoraji)
Grandmother : Lt. Smt. Lilawatiben Dharamdas Shah
Contact No.
 Pravin Vora - 9374725044
 Rita Vora - 9998034747

એપ્રિલ માસના મુખ્યપત્રના

“સૌજન્ય ધારા”

શ્રીમતી નિર્મલાબેન કંતિલાલ વોરા

નિર્મલાબેનનું વ્યક્તિત્વ એક અલૌકિક ઓજસના પડછાયા રૂપ હતું. શાંત સ્વભાવ, કુટુંબ પરિવાર પ્રત્યે અસીમ જ્ઞાનની નિર્મળ ગંગા વહેવડાનાર સાચા અર્થમાં ગૃહિણી હતા. મનમાં હરહંમેશ એક જ વાત, કેવી રીતે અન્યને સહાય રૂપ બનાવું. તેઓ અન્યને સહાયરૂપ થવાની કોઈ પણ તક જતી ન કરતા અને કોઈ કારણસર જો ચુકી જવાય તો તે વાતનો સદાય તેમને અફસોસ રહેતો. સાધુસાધ્વીની વૈચારિક્ય, તેમજ જીવદયા તેમના જીવનનું એક અનોખું પાસું હતું. આવા શાંત અને મૂદુ સ્વભાવના નિર્મલાબેનને

સાધ્યમિક પ્રત્યે પણ સુંદર ભાવના અને લાગણી હતી.

ઘરમાં કોઈ પણ સારી વસ્તુ આવે ત્યારે તુરત જ તેમની સમકાન સાધ્યમિક કુટુંબોનો વિચાર આવતો કે તેઓ માટે આ વસ્તુનો વપરાશ શક્ય હશે કે નહીં અને તેઓ તે વસ્તુ શક્ય તેટલાં કુટુંબોને મોકલાવીને જ સંતોષ માનતા. આવા જ સંદગ્યો, લાગણી અને ઉચ્ચ સંરક્ષારો તેમના પુત્રો, પુત્રી, વહુઓ અને બાળકોમા જોવા મળે છે. નિર્મલાબેન એક સુંદર સંરક્ષારશીલ, ઉદારદિલ અને સૌજન્યશીલ સજ્ઞારી હતા.

સોરથ વિસા શ્રીમાળી જેન સમાજ ટ્રસ્ટ

તારાચંદ ધનજુલાઈ મહેતા કાર્યાલય

બલોક નં.૭, રવે મારો, એવકરણ મેન્સન, વીઠુલદાસ રોડ, મુંબઈ - 400002.

(Registered Under the Bombay Public Trust Act.1950 - E - 008474(Mum))

CSR Reg. No. - CSR 00055317 - PAN No. AAATS2942P - 80G Reg. No. AAATS2942P2021401

આરોગ્ય આર્થિક સહાય યોજના

- શ્રી સોરથ વિસા શ્રીમાળી જેન સમાજ મુખ્યમંત્રીની સ્થાપના 3-૧૦-૧૯૭૦ના રોજ થઈ હતી અને આજે 3-૧૦-૨૦૨૩ના રોજ પછ્યાં વર્ષમાં પ્રવેશી રહ્યો છે.
- પછ્યાં વર્ષની સ્થાપનાની ઉજવણીના ભાગડપે સમાજ તેના સભ્યો માટે આરોગ્ય આર્થિક સહાય યોજના લાવી રહ્યું છે જેની વિગત નીચે મુજબ છે.

Bank Details : Sorath Visa Shrimali Jain Samaj Trust

Union Bank of India, Princess Street, Mumbai - 400002. S/B A/c No. 319102010054364 IFSC : UBIN0531910

NO CASH WILL BE ACCEPTED

ઉદ્દેશ : હોસ્પિટલના થતા અધિક ખર્ચમાં રાહત આપવાનો મુખ્ય હેતુ. સ્વખદાસ એવા આપણા સમાજના પ્રમુખશ્રી તથા ટ્રસ્ટના મેનેજ્મેન્ટ ટ્રસ્ટી શ્રી ડિરીટભાઈ મહેતા તથા કન્ફિટીના સભ્યો અને ટ્રસ્ટીગ્રામ આ યોજનામાં દાતાઓ તથા સભ્યોના અપરિમ સહકારની અપેક્ષા રાખે છે.

પેમેન્ટ ફેસીલિટી :

ખાસનોંધ - પ્લેટિનમ, ડાયમંડ અને ગોડ દાતાઓ દાનની રકમ ને ભાગમાં આપીને (૨૦શુ) નો લાલ લઈ શકશો.

આ યોજનામાં નીચે મુજબન્ય દાતાઓ રહેશે.

૧. પ્લેટિનમ દાતાઓ

(મુખ્યપત્રમાં દર વર્ષ પરિયારનો
 રંગીન કોટો કૂલ પેજ આપવામાં આવશે)
 ૨૦૨૦ સુધી કોલરના નામે સ્ટીમન્ઝ નામ આપવામાં આવશે.

૫૪,૦૦,૦૦૦/-

૨. ડાયમંડ દાતાઓ

(મુખ્યપત્રમાં દર વર્ષ બે મોટા રંગીન
 કોટો આપવામાં આવશે)

૫,૪૦,૦૦૦/-

૩. ગોડ દાતાઓ

(મુખ્યપત્રમાં દર વર્ષ એક પાસપોર્ટ સાઈઝનો
 રંગીન કોટો આપવામાં આવશે)

૫૪,૦૦૦/-

૪. સિલ્વર દાતાઓ

(મુખ્યપત્રમાં એક વર્ષ એક પાસપોર્ટ સાઈઝનો
 રંગીન કોટો આપવામાં આવશે)

૫,૪૦૦/-

વધુ માન્દિની માટે સંપર્ક કરી શકો છો:

Fund Raising Committee

- (૧) કોરીટભાઈ પી. મહેતા (૪) પંચાલાઈ કે. વોરા
- (૨) અરતભાઈ લોલ. મહેતા (૫) આરિયભાઈ વી. મહેતા
- (૩) મેમલભાઈ લોલ. મહેતા (૬) પરોમલભાઈ લોમ. બીમાલી

Executive Committee

- (૧) કોરીટભાઈ પી. મહેતા (૪) કોરોટભાઈ લોલ. રામાલી
- (૨) પીરેનભાઈ ડી. વસા (૫) જ્યોતભાઈ ગી. વસા
- (૩) કોરોટભાઈ વી. વોરા (૬) પી.સી.વોરા